HiO-notat 2007 nr 1

Førsteårsstudentene

- Utdanningsvalg, studieatferd og vurdering av studiet og undervisningsopplegg

Mari Wigum Frøseth og Jens-Christian Smeby

Høgskolen i Oslo
Senter for profesjonsstudier
April 2007

© Høgskolen i Oslo
ISBN 978-82-579-4566-4
ISSN 0807-1047

Det må ikke kopieres fra denne bok i strid med åndsverkloven og fotografiloven eller i strid med avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, Interesseorganisasjon for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale medfører erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengsel.

FORORD

Tema for denne rapporten er studentenes syn på eget utdanningsvalg, studieatferd og studietilfredshet ved starten av studiet. Analysene er særlig rettet mot studentene i sykepleier-, allmennlærer-, førskolelærer-, sosionom- og barnevernspedagogutdanningen ved et utvalg læresteder. Formålet med rapporten er å gi et bidrag til studiekvalitetsarbeidet i profesjonsutdanningene. Vi har valgt å fokusere på enkeltutdanninger fordi utfordringene i studiekvalitet må relateres til særtrekk ved hver enkelt utdanning.

Datagrunnlaget er hentet fra StudData – en database som omfatter studenter fra mer enn tjue profesjonsutdanninger ved elleve høgskoler og universiteter. I denne rapporten benyttes i hovedsak data samlet inn blant studenter i deres andre semester våren 2005.

Rapporten er utarbeidet på oppdrag av studieseksjonen ved Høgskolen i Oslo (HiO). Derfor vektlegges forskjeller mellom studentene ved HiO og studenter ved tilsvarende utdanninger ved andre læresteder. I den grad det er systematiske forskjeller mellom de øvrige lærestedene vil imidlertid også dette kommenteres.

Rapporten er utarbeidet av vitenskapelig assistent Mari Wigum Frøseth, under veiledning av prosjektleder professor Jens-Christian Smeby. Senter for profesjonsstudier vil takke rådgiver Kjersti Tokstad og prorektor Unni Knutstad ved HiO for viktige innspill og samarbeid i forbindelse med utarbeidelse av rapporten.

Senter for profesjonsstudier, april 2007

Lars Inge Terum

Professor og leder

1. INNLEDNING 7

Datagrunnlag og metode 8

Rapportens oppbygning og presentasjon av resultater 9

2. SYKEPLEIERSTUDENTENE 11

2.1. HVEM ER DE? 11

Kjønn og alder 11

Foreldrenes utdanningsnivå 13

Sivilstatus 13

Omsorgsansvar 14

Bosituasjon 15

Tidligere utdanning og yrkeserfaring 15

2.2. UTDANNINGSVALG 18

2.3. STUDIEADFERD 20

Tidsbruk 20

Studiestrategier 21

2.4. VURDERING AV STUDIET OG UNDERVISNINGSOPPLEGG 23

Lærer – student relasjonen 23

Studieorganisering 24

Student – student relasjonen 25

2.5. OPPSUMMERING 26

3. ALLMENNLÆRERSTUDENTENE 28

3.1. HVEM ER DE? 28

Kjønn og alder 28

Foreldrenes utdanningsnivå 30

Sivilstatus 30

Omsorgsansvar 31

Bosituasjon 32

Tidligere utdanning og yrkeserfaring 32

3.2. UTDANNINGSVALG 35

3.3. STUDIEADFERD 36

Tidsbruk 37

Studiestrategier 38

3.4. VURDERING AV STUDIET OG UNDERVISNINGSOPPLEGG 39

Lærer – student relasjonen 40

Studieorganisering 41

Student – student relasjonen 42

3.5. OPPSUMMERING 43

4. FØRSKOLELÆRERSTUDENTENE 45

4.1. HVEM ER DE? 45

Kjønn og alder 45

Foreldrenes utdanningsnivå 47

Sivilstatus 47

Omsorgsansvar 48

Bosituasjon 49

Tidligere utdanning og yrkeserfaring 49

4.2. UTDANNINGSVALG 52

4.3. STUDIEADFERD 53

Tidsbruk 54

Studiestrategier 54

4.4. VURDERING AV STUDIET OG UNDERVISNINGSOPPLEGG 56

Lærer – student relasjonen 56

Studieorganisering 57

Student – student relasjonen 58

4.5. OPPSUMMERING 59

5. SOSIONOMSTUDENTENE 61

5.1. HVEM ER DE? 61

Kjønn og alder 61

Foreldrenes utdanningsnivå 63

Sivilstatus 63

Omsorgsansvar 64

Bosituasjon 65

Tidligere utdanning og yrkeserfaring 65

5.2. UTDANNINGSVALG 68

5.3. STUDIEADFERD 69

Tidsbruk 69

Studiestrategier 70

5.4. VURDERING AV STUDIET OG UNDERVISNINGSOPPLEGG 72

Lærer – student relasjonen 72

Studieorganisering 73

Student – student relasjonen 74

5.5. OPPSUMMERING 75

6. BARNEVERNSPEDAGOGSTUDENTENE 77

6.1. HVEM ER DE? 77

Kjønn og alder 77

Foreldrenes utdanningsnivå 79

Sivilstatus *79*
Omsorgsansvar *80*
Bosituasjon *81*
Tidligere utdanning og yrkeserfaring *81*
6.2. UTDANNINGSVALG 84
6.3. STUDIEADFERD 85
Tidsbruk *86*
Studiestrategier *86*
6.4. VURDERING AV STUDIET OG UNDERVISNINGSOPPLEGG 88
Lærer – student relasjonen *88*
Studieorganisering *89*
Student – student relasjonen *91*
6.5. OPPSUMMERING 92
VEDLEGG 94

1. INNLEDNING

I et studiekvalitetsperspektiv er førsteårsstudentene sentrale på flere måter. Degir et innblikk i hvilke forventninger nye studenter har når de begynner på en profesjonsutdanning. Deres tidligere erfaringer og forventninger til studiet vil være med å prege det læringsmiljøet som skapes i profesjonsutdanningene. Samtidig vil måten disse forventningene møtes på kunne ha betydning for i hvilken grad studentenes lykkes. Når studiefrafallet er størst blant studenter det første studieåret kan dette delvis ha sammenheng med måten møtet mellom de nye studentene og utdanningen håndteres. Vi har undersøkt studentene i deres andre semester av studiet, noe som også gjør det mulig å fange opp studentenes tidlige opplevelser av studiet og undervisningsopplegget. Selv om profesjonell kompetanse utvikles på en rekke ulike måter, er det grunn til å anta at studievanene og kunnskapen studentene utvikler i første del av studiet har betydning både for deres videre studier og for deres profesjonelle karriere.

Undersøkelsen, som er en del av StudData-prosjektet, ble gjennomført våren 2005 i studentenes andre semester. Perspektivet er komparativt, vi har sammenlignet studentene ved et utvalg utdanninger ved Høgskolen i Oslo, nærmere bestemt sykepleier-, allmennlærer-, førskolelærer-, sosionom- og barnevernspedagogutdanningen med studenter ved tilsvarende utdanning ved andre læresteder. Vi har valgt å fokusere på disse utdanningene både fordi de er samfunnsmessig viktige og fordi de har såpass mange studenter ved de ulike lærestedene at det er statistisk grunnlag for å foreta sammenligninger.

Selv om hovedvekten er lagt på å få frem forskjeller mellom Høgskolen i Oslo og de øvrige lærestedene som er med i undersøkelsen, har vi også lagt vekt på å få frem eventuelle særtrekk ved utdanningene ved de øvrige lærestedene. Et formål med analysene er at de kan være et nyttig bidrag til studiekvalitetsarbeidet innenfor de enkelte utdanningene. Dette er en viktig grunn til at vi har valgt å sammenligne utdanninger på tvers av institusjoner fremfor å sammenligne de enkelte utdanningene ved en institusjon. Profesjonsutdanningene er forskjellige, og utfordringene vil derfor være noe ulike innenfor de enkelte utdanningene. I den grad studentenes erfaringer ved en utdanning skiller seg fra erfaringene til studenter innenfor samme utdanning ved et annet lærested er det imidlertid grunn til å reise spørsmål om hvorfor det er slike forskjeller.

Analysene i denne rapporten bekrefter at et utdanningsspesifikt fokus er viktig. Ingen av de forholdene som drøftes tyder på at studentene, undervisningen eller studieopplegget ved Høgskolen i Oslo gjennomgående skiller seg fra forholdene ved andre læresteder eller at det er systematiske forskjeller mellom noen av de øvrige lærestedene i så måte. De eneste forskjellene som synes å være gjennomgående er at studentene ved Høgskolen i Oslo i likhet med studenter ved læresteder i andre store byer sjeldnere er gift, samboende eller har barn og en større andel har foreldre med høyere utdanning. De utdanningsspesifikke analysene viser imidlertid også forskjeller mellom lærestedene i studieatferd og vurdering av studiet og undervisningsopplegg: Allmennlærer og sykepleierstudentene ved Høgskolen i Oslo bruker for eksempel mindre tid til organiserte studieaktiviteter og mer tid til betalt arbeid enn studenter ved tilsvarende utdanninger ved andre læresteder. Videre oppgir allmennlærerstudentene i Oslo i større grad at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass i studiet, mens sosionom- barnevern- og sykepleierstudentene i Oslo gjennomgående er noe mindre fornøyd med den administrative organiseringen av studiet enn studentene ved de andre lærestedene.

Datagrunnlag og metode

Spørreundersøkelsen som er basis for denne rapporten inngår som en del av en større database – StudData. Dette er en database der individer følges fra starten av profesjonsutdanningen til de er erfarne yrkesutøvere. Data samles inn på fire tidspunkter (faser): i første studieår, i avslutningen av utdanningen (siste/tredje studieår), tre år etter endt utdanning og 6 år etter endt utdanning. Denne rapporten er basert på fase 1 i panel 3 som ble gjennomført våren 2005 Som det fremgår av oversikten over panel og faser i StudData nedenfor undersøkes dette panelet på nytt i slutten av utdanningen våren 2007.

Oversikt over panel og faser i StudData

Panel	Fase 1 Start utdanning	Fase 2 Slutt utdanning	Fase 3 3 år etter endt utdanning	Fase 4 6 år etter endt utdanning
StudData-1	H-2000	V-2003	V-2006	V-2009
StudData-2		V-2001	V-2004	V-2008
StudData-3	V-2005	V-2007	V-2010	V-2013

Undersøkelsen som ble gjennomført våren 2005 omfattet totalt nesten 5800 studenter. Av disse var det 4226 som besvarte skjemaet, noe som gir en svarprosent på 73 prosent. For en samlet oversikt over svarprosenten ved de enkelte utdanningene ved de ulike lærestedene vises det til tabellen i vedlegget. Ytterligere informasjon om StudData finnes på: http://www.hio.no/enheter/senter_for_profesjonsstudier_sps/studdata.

Noen av de spørsmålene vi behandler er imidlertid også stilt til studentene som var med i fase I av StudData I høsten 2000. I drøftingen av disse spørsmålene har vi også gjennomført analyser som viser i hvilken grad det har vært noen endring over tid ved Høgskolen i Oslo.

Alle forskjeller som omtales i denne rapporten er statistisk signifikante ($p<0.05$), med andre ord at en med 95 prosent sannsynlighet kan si at forskjellene som fremkommer ikke skyldes tilfeldigheter. Blant annet fordi noen av gruppene i analysene er relativt små, vil en del av figurene som presenteres kunne gi inntykk av at det er forskjeller uten at disse er statistisk signifikante. Kun i de tilfeller der disse forskjellene omtales i teksten er det imidlertid snakk om er statistisk signifikante forskjeller.

Rapportens oppbygning og presentasjon av resultater

Rapporten er strukturert i forhold til de fem profesjonsutdanningene som behandles i denne rapporten: sykepleierutdanningen, allmennlærerutdanningen, førskolelærerutdanningen, sosionomutdanningen og barnevernspedagogutdanningen

Alle disse kapitlene følger samme struktur og inneholder de samme figurene. Kapitlene er delt inn i følgende fire deler:

1. Hvem er de?
2. Utdanningsvalg
3. Studieadferd: tidsbruk og studiestrategier
4. Vurdering av studiet og undervisningsopplegg

For å unngå for mye informasjon i figurene presenteres i hovedsak bare gjennomsnittsverdien blant studentene på Høgskolen i Oslo, samt gjennomsnittsverdien blant studentene på lærestedet med høyeste og laveste verdi i figurene. I teksten har vi imidlertid kommentert nærmere hvilke læresteder som gjennomgående har høyest og lavest verdi, og om det er viktige forskjeller mellom de øvrige lærestedene.

2. SYKEPLEIERSTUDENTENE

I dette kapittelet sammenligner vi førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen på Høgskolen i Oslo med sykepleierstudenter ved fire andre læresteder: Høgskolen i Ålesund, Høgskolen i Bergen, Universitetet i Stavanger og Høgskolen i Bodø. Tabell 1 viser en oversikt over hvor mange sykepleierstudenter fra de ulike lærestedene som har deltatt i undersøkelsen som analysene er basert på.

Tabell 1: Fordelingen av sykepleierstudenter på de ulike lærestedene

	Prosent	Antall
Oslo	45,7	341
Ålesund	13,5	101
Bergen	16,5	123
Stavanger	13,4	100
Bodø	11	82
Total	100	747

2.1. Hvem er de?

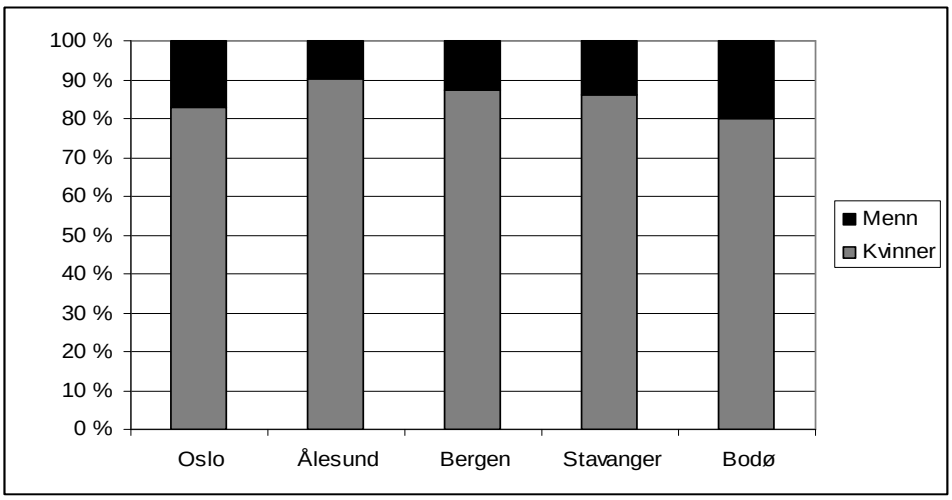
I denne delen skal vi se nærmere på hva som kjennetegner førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen på de ulike lærestedene i forhold til ulike bakgrunnsvariabler som kjønn og alder[1], hva slags utdanningsnivå foreldrene har, hvordan studentene bor og hvor mange av studentene som har barn.

Kjønn og alder

Figur 1 viser kjønnsfordelingen blant førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen på de ulike lærestedene. Kvinneandelen blant studentene i Oslo er i overkant av 80 prosent, og det er ikke statistisk signifikante forskjeller i kjønnsfordelingen blant sykepleierstudentene på de ulike lærestedene.

[1] Fremstillingen av førsteårsstudentenes kjønn og alder baserer seg på registerdata, innhentet for alle førsteårsstudentene som begynte på sykepleierutdanningen høsten 2004. Det vil si at kjønns- og aldersfordelingen blant sykepleierstudentene som presenteres her også inkluderer studentene som ikke har svart på StudData-undersøkelsen.

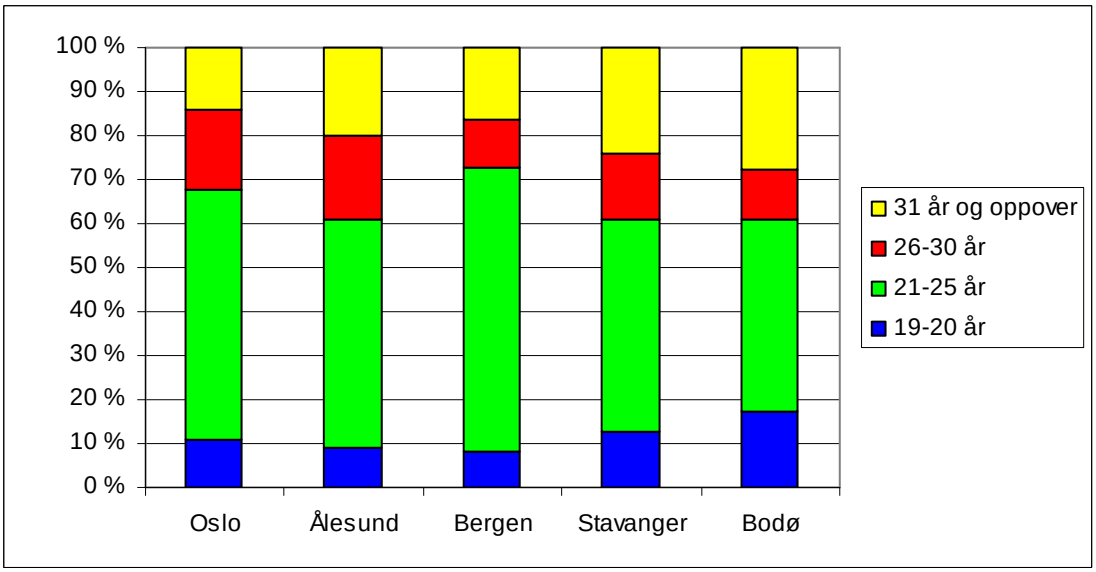
Figur 1: Kjønnsfordelingen blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

Kjikvadrat: 7,99, p > 0,05

Figur 2 viser aldersfordelingen blant sykepleierstudentene på de ulike lærestedene. Over halvparten av Oslo-studentene er mellom 21 og 25 år, 10 prosent er mellom 19 og 20 år, og omtrent 15 prosent er i hver av de to eldste aldersgruppene. Det er en høyere andel av studentene i Ålesund, Stavanger og Bodø som tilhører de to eldste aldersgruppene, enn det er blant studentene i Oslo og Bergen.

Figur 2: Aldersfordelingen blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

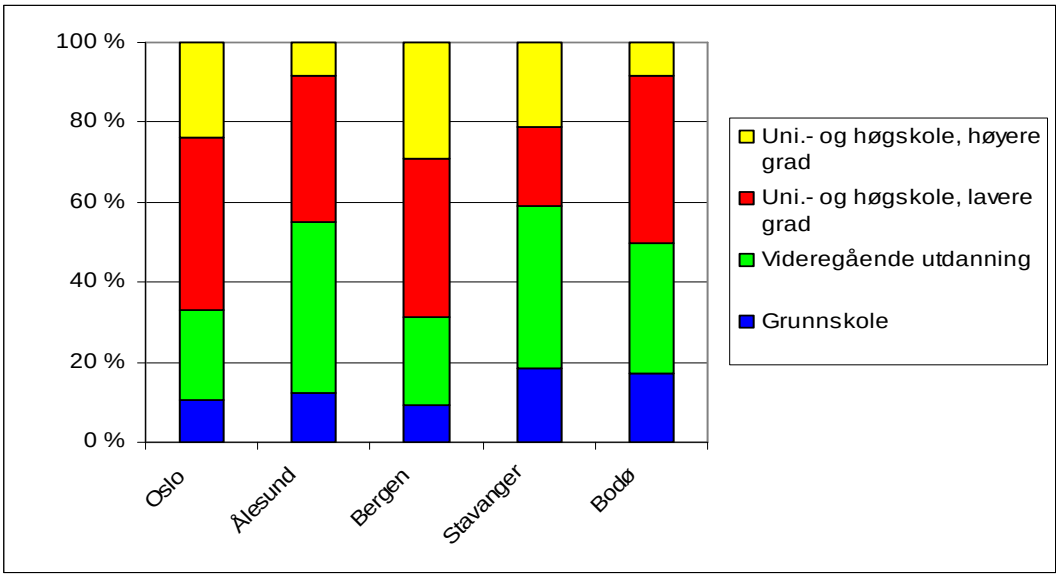

Kjikvadrat: 40,4, p < 0,001

Foreldrenes utdanningsnivå

I figur 3 ser vi hva slags utdanningsnivå foreldrene til sykepleierstudentene på de ulike lærestedene har. Foreldrenes utdanningsnivå defineres som utdanningen til forelderen med høyest utdanning. I Oslo ser vi at det er flest studenter som har foreldre med universitets- og høgskoleutdanning på lavere grad, som vil si utdanning til og med Cand.mag.-graden. I overkant av 20 prosent av sykepleierstudentene ved Høgskolen i Oslo har foreldre som har henholdsvis videregående utdanning eller universitets- og høgskoleutdanning på høyere nivå. Det er 10 prosent av studentene i Oslo som har foreldre med grunnskoleutdanning.

Figur 3: Utdanningsnivået til foreldrene til studentene på de ulike sykepleierutdanningene

Kjikvadrat: 45,99, $p < 0,001$

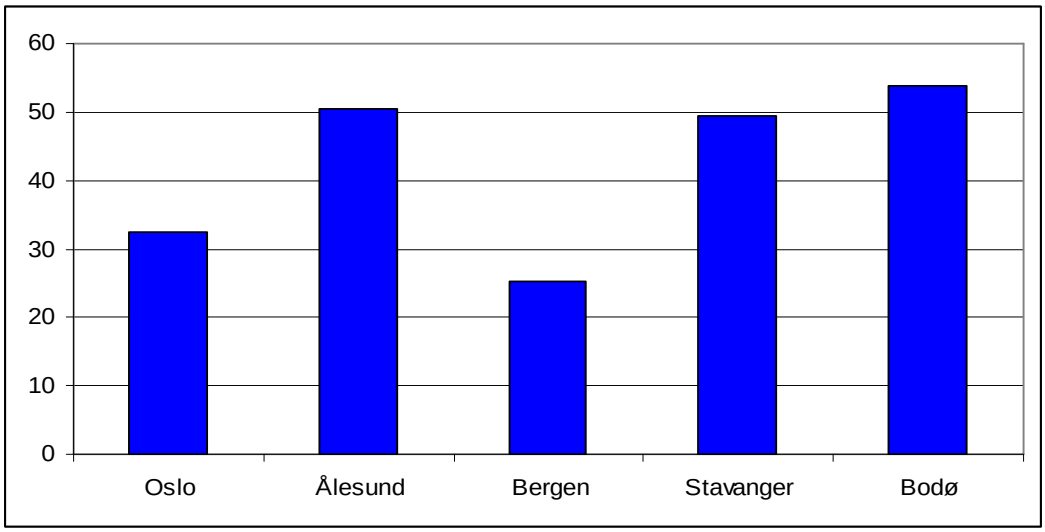
Sammenlignet med sykepleierstudentene på de andre lærestedene ser vi at studentene i Oslo har foreldre med omtrent likt utdanningsnivå som studentene i Bergen. Omkring 70 prosent av studentene i Oslo og Bergen har foreldre med høyere utdanning. På de øvrige lærestedene er andelen studenter som har foreldre med høyere utdanning noe lavere (mellom 40 til 50 prosent).

Sivilstatus

Figur 4 viser andelen av sykepleierstudentene på de forskjellige lærestedene som er gift eller samboende. Blant studentene i Oslo og Bergen er det en lavere andel gifte eller samboende studenter enn på de øvrige lærestedene. Andelen gifte eller samboende studenter er noe

høyere i Oslo enn i Bergen. Analyser hvor det tas hensyn til studentenes alder viser at det er en lavere andel av studentene under 25 år på høgskolene i Oslo og Bergen som er gift eller samboende enn på de øvrige lærestedene. Forskjellen mellom lærestedene i figur 4 kan med andre ord ikke bare tilskrives ulik aldersfordeling blant studentene på de ulike lærestedene.

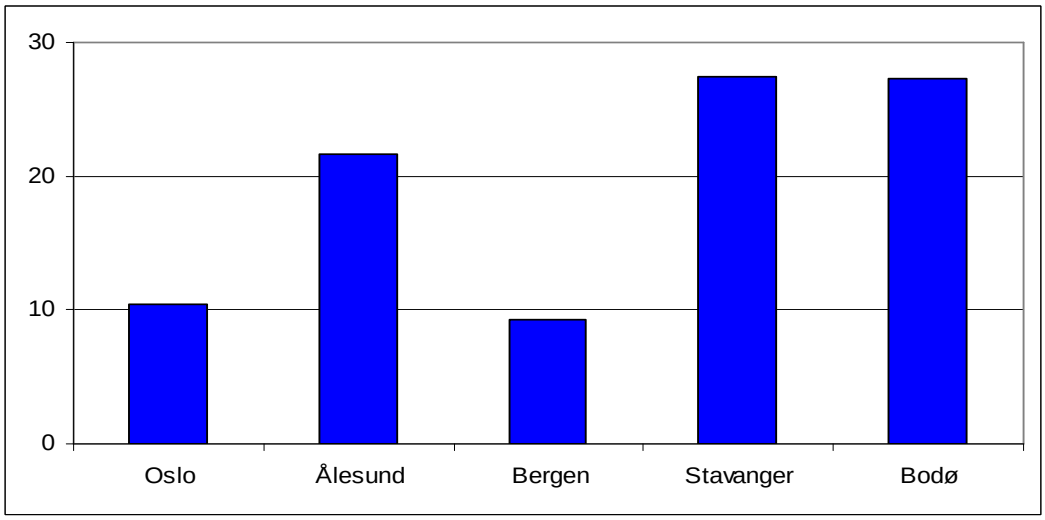
Figur 4: Andelen studenter som er gift eller samboende på de ulike sykepleierutdanningene

Kjikvadrat: 32,71, p < 0,001

Omsorgsansvar

Figur 5: Andelen studenter som har barn på de ulike sykepleierutdanningene

Kjikvadrat: 42,73, p < 0,001

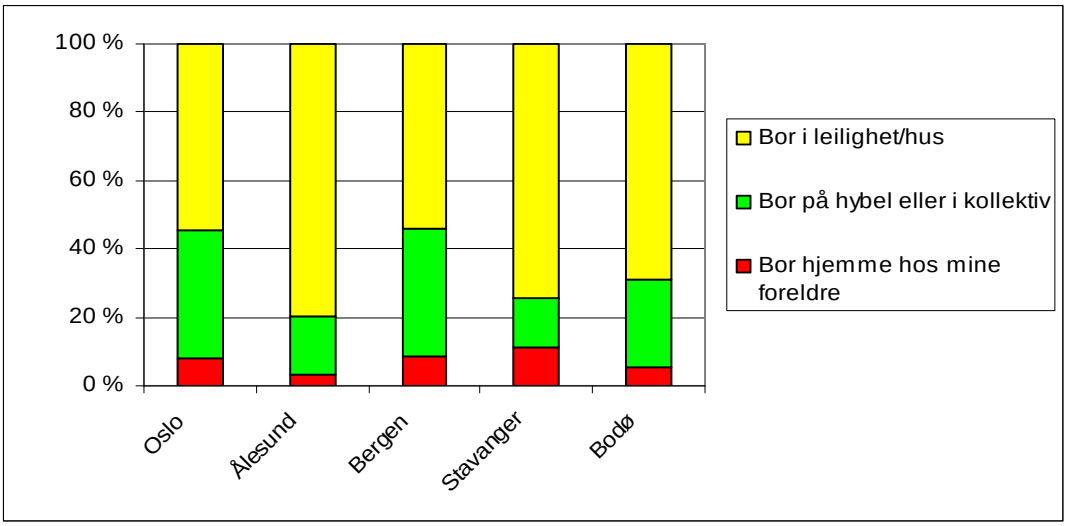
Figur 5 viser hvor stor andel av sykepleierstudentene på de ulike lærestedene som har omsorgsansvar for barn. Vi ser at andelen studenter som har barn er langt lavere i Oslo og

Bergen enn på de øvrige lærestedene. Analyser viser at det er en høyere andel av studentene under 25 år som har barn på lærestedene i Stavanger og Bodø, og en lavere andel av studentene som er eldre enn 25 år som har barn i Oslo og Bergen, enn på de andre lærestedene.

Bosituasjon

Figur 6 viser hvordan sykepleierstudentene på de ulike lærestedene bor. Vi ser at de aller fleste sykepleierstudentene i Oslo bor i leilighet eller hus, og at det er en svært lav andel av Oslo-studentene som bor hjemme hos foreldrene sine. Figur 6 viser at det samme gjelder for sykepleierstudentene på de øvrige lærestedene. Ellers ser vi at det er en relativt mye høyere andel av sykepleierstudentene i Oslo og Bergen som bor på hybel eller i kollektiv enn av studentene på de andre lærestedene.

Figur 6: Bosituasjon blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

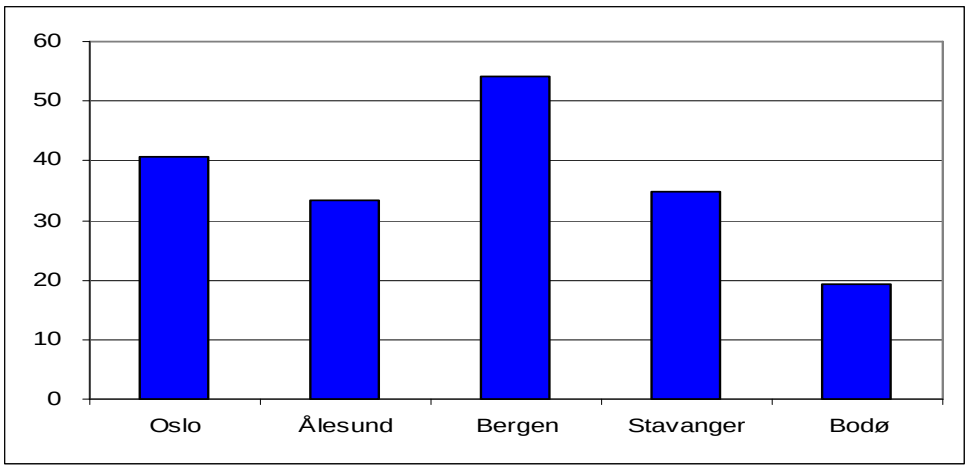

Kjikvadrat: 34, 57, p < 0,001

Tidligere utdanning og yrkeserfaring

Figur 7 viser hvor stor andel av studentene på de ulike lærestedene som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på sykepleierutdanningen. Vi ser at dette gjelder omtrent 40 prosent av studentene i Oslo. Andelen sykepleierstudenter som har tatt annen høyere utdanning er lavere blant studentene i Oslo enn blant studentene i Bergen, men høyere i Oslo enn på de øvrige lærestedene. Forskjellen mellom lærestedene er den samme selv om man skiller mellom studenter som er over og under 25 år.

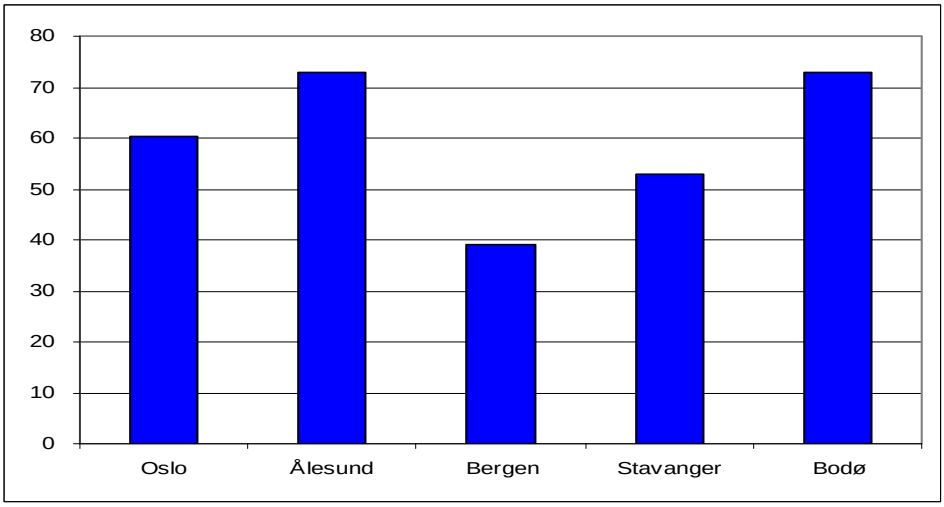
Figur 7: Andelen som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på sykepleierutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat: 27,32, p < 0,001

Figur 8 viser hvor stor andel av sykepleierstudentene på de ulike lærestedene som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år før de begynte på utdanningen sin. Vi ser at omtrent 60 prosent av studentene i Oslo har vært yrkesaktive i minst ett år før de begynte på studiene. På de øvrige lærestedene varierer denne andelen fra omtrent 40 prosent blant studentene i Bergen til i overkant av 70 prosent blant studentene i Bodø og Ålesund. Forskjellene mellom lærestedene opprettholdes selv om vi ser bare ser på studenter som er under 25 år. Dette betyr at sammenhengen mellom andel studenter med yrkeserfaring og lærested som vi observerer i figur 8 ikke bare er et resultat av ulik alderssammensetning blant studentene på de ulike lærestedene.

Figur 8: Andelen som har vært yrkesaktiv i minst ett år før de begynte på sykepleierutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

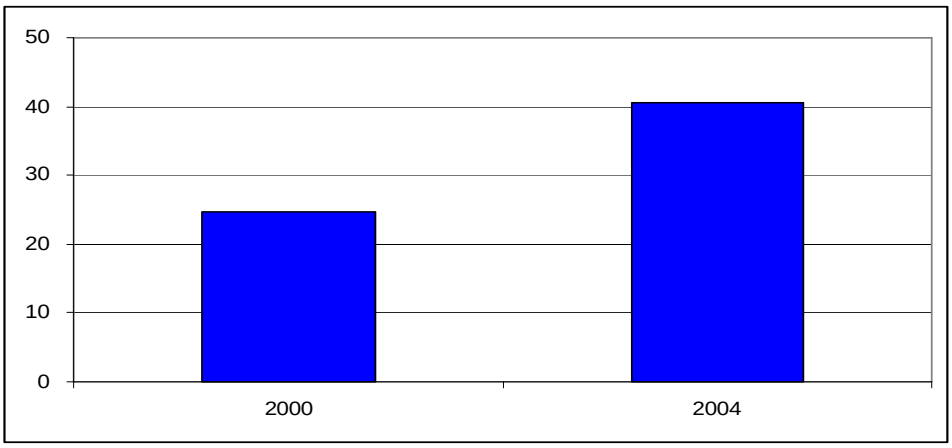

Kjikvadrat: 28,54, p < 0,001

Tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 9 og 10 sammenlignes førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i Oslo i 2004 med studentene som begynte i 2000.

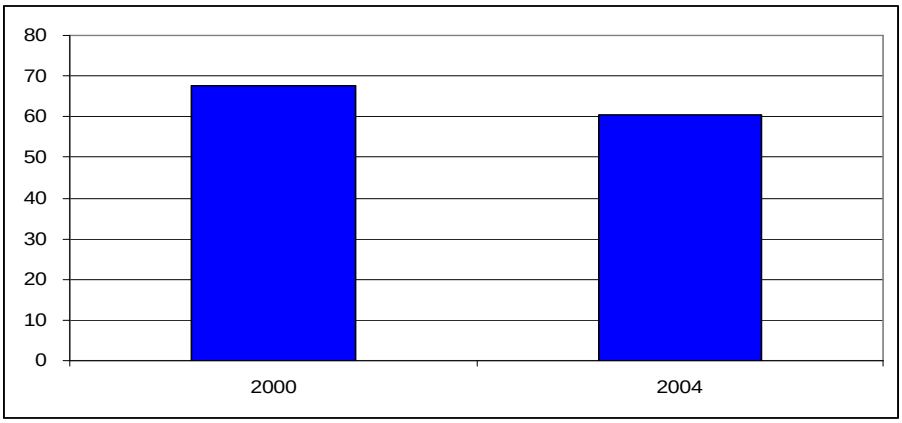
Figur 9: Andelen blant førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har tatt annen høyere utdanning

Kjikvadrat: 15,42, p < 0,05

Figur 9 viser at blant førsteårsstudentene høsten 2000 var det en relativt mye lavere andel av studentene som hadde tatt annen høyere utdanning før de begynte på sykepleierutdanningen, enn det var blant førsteårsstudentene i 2004.

Figur 10: Andelen blant førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år

Kjikvadrat: 3,24, p > 0,05

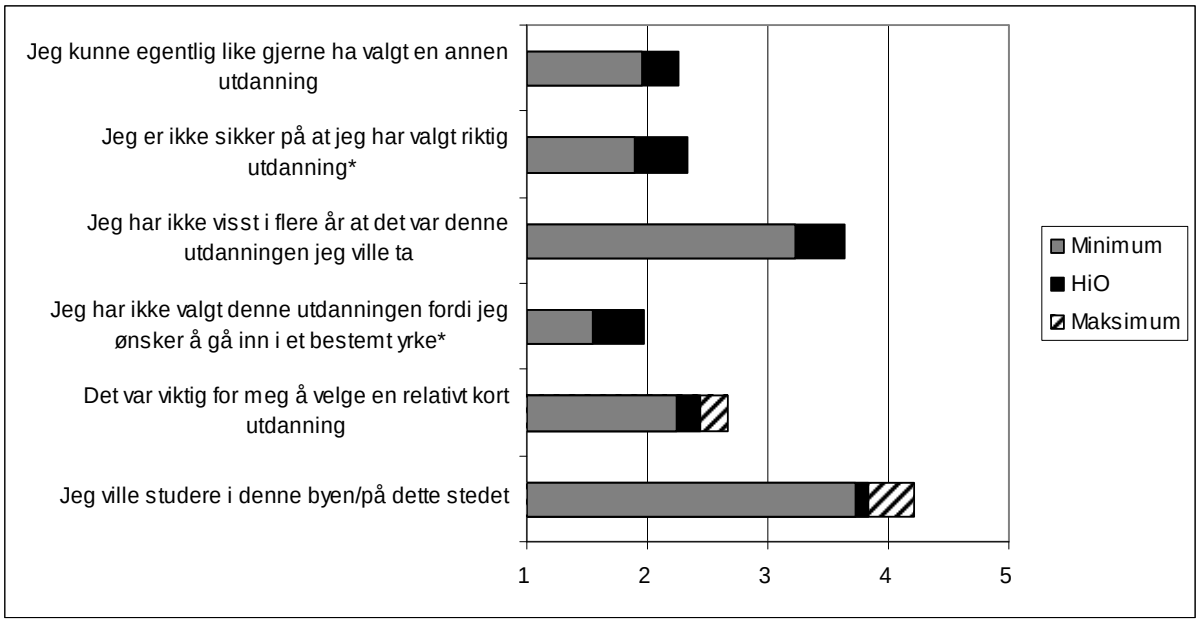
Figur 10 viser at det ikke er en statistisk signifikant forskjell mellom andelen blant førsteårsstudentene i 2000 og 2004 som har tidligere yrkeserfaring. Dersom vi bare ser på studenter som var yngre enn 25 år da de begynte på utdanningen finner vi at det er en

høyere andel blant førsteårsstudentene i 2004 som hadde tidligere utdanningserfaring enn blant førsteårsstudentene i 2000. Motsatt er det en høyere andel av 2000-studentene under 25 år som har tidligere yrkeserfaring enn det er blant 2004-studentene i samme alderskategori. Forskjellene mellom de to studentkullene er da statistisk signifikant.

2.2. Utdanningsvalg

Figur 11 viser sykepleierstudentenes vurdering av seks påstander om deres utdanningsvalg på en fempunktskala fra 1"ikke i det hele tatt" til 5 "i svært stor grad". I figuren vises lærestedet med den laveste gjennomsnittsverdien, gjennomsnittsverdien blant studentene i Oslo og lærestedet med den høyeste gjennomsnittsverdien. Der studentene i Oslo har minimumsverdi eller maksimumsverdi er det naturlig nok bare to verdier som er markert i søylene.

Figur 11: Gjennomsnittsanalyse for vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene (1"Ikke i det hele tatt" til 5"I svært stor grad")

*: Gjennomsnittsverdien i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittsverdien på ett annet lærested, $p < 0,05$.

Vi ser at studentene i Oslo har maksimumsverdi på de fire øverste påstandene i figur 11, og det kan dermed se ut til at sykepleierstudentene i Oslo er noe mindre dedikerte og sikre på sitt utdanningsvalg enn studentene på de andre lærestedene. Det er imidlertid bare på to av disse påstandene at gjennomsnittsverdien blant Oslo-studentene er signifikant forskjellig fra gjennomsnittsverdien blant studentene på ett annet lærested. Sykepleierstudentene i Oslo

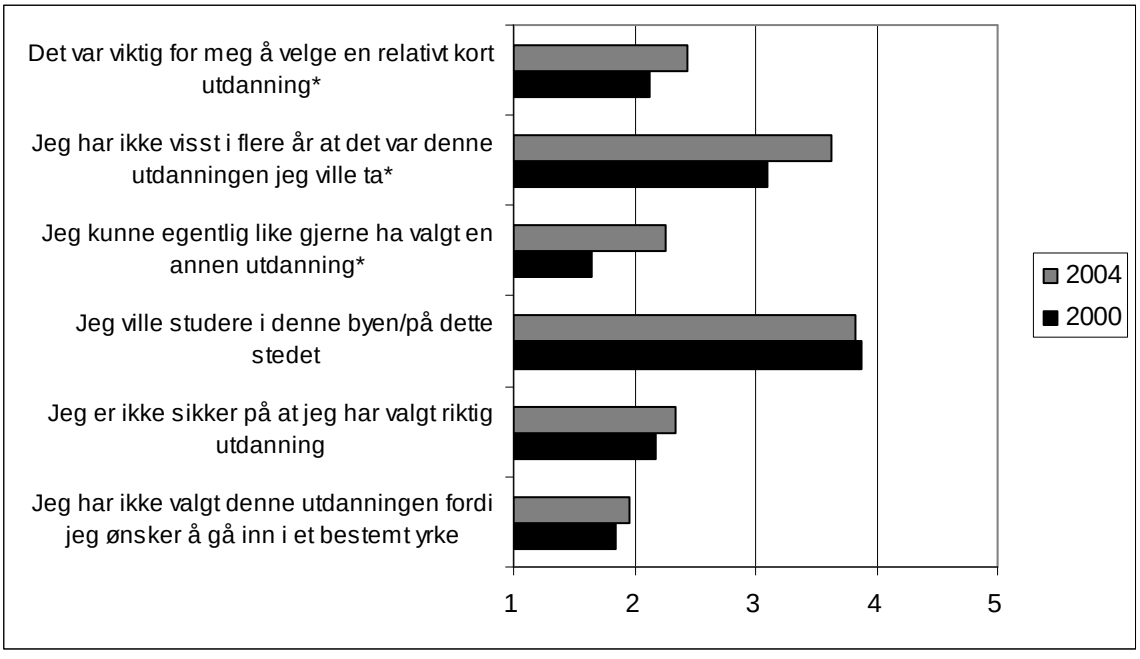
fremstår dermed ikke som mindre sikre og dedikerte i sitt utdanningsvalg enn sykepleierstudentene på de fleste andre lærestedene. Studentene i Stavanger oppgir i større grad enn Oslo-studentene at de har valgt sykepleierutdanningen fordi de ønsker å gå inn i et bestemt yrke, mens studentene i Ålesund gjennomsnittlig i større grad gir uttrykk for å være sikre på at de har valgt riktig utdanning, enn studentene i Oslo. Studentene i Ålesund oppgir også å være mer sikker på at de har valgt riktig utdanning enn studentene i Bodø, som fremstår som minst sikre på dette.

Videre ser vi at Oslo-studentene i gjennomsnitt oppgir at det å studere ved denne høgskolen eller i denne byen har vært viktig for deres utdanningsvalg. Denne påstanden vurderes også som viktig for utdanningsvalget til studentene på de øvrige lærestedene. Å velge en kort utdanning ser derimot ikke ut til å ha vært en spesielt viktig motivasjon for å velge sykepleierutdanningen for studentene i Oslo eller studentene på noen av de andre lærestedene.

Vurdering av utdanningsvalg blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 12 sammenlignes vurderingen av påstandene knyttet til utdanningsvalg blant førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i Oslo i 2004 og 2000.

Figur 12: Førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstander knyttet til utdanningsvalg (1"Ikke i det hele tatt"… 5"I svært stor grad")

*: Forskjellene mellom førsteårsstudentene i 2004 og 2000 er statistisk signifikant, $p < 0,05$.

Figuren viser at førsteårsstudentene i 2004 i gjennomsnitt oppgir at det var viktigere for dem å velge en relativt kort utdanning enn 2000-studentene gjorde. Vi ser også at sykepleierstudentene i 2004 i gjennomsnitt i større grad oppgir at de ikke har visst i flere år at det er sykepleierstudiet de ville ta, og at de like gjerne kunne valgt en annen utdanning, enn studentene i 2000. Førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i 2004 fremstår dermed som noe mindre dedikerte i sitt utdanningsvalg enn førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i 2000. På de øvrige påstandene er det ikke signifikante forskjeller mellom gjennomsnittsverdien blant studentene i 2004 og studentene i 2000. Forskjellen mellom førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i Oslo i 2004 og 2000 bør imidlertid tolkes med forsiktighet fordi forskjellene kan ha sammenheng med at studentene svarte på spørreskjemaet på forskjellige tidspunkt i utdanningen. Førsteårsstudentene i 2000 svarte på StudData-undersøkelsen det første semesteret av studiet, mens førsteårsstudentene i 2004 besvarte spørreskjemaet i andre semester av studiet.

2.3. Studieadferd

Studentenes studieadferd måles i denne rapporten på to måter. For det første ved å se på hvor mye tid studentene oppgir å bruke på studierelaterte aktiviteter og arbeid per uke, og for det andre ved undersøke hvilke studiestrategier studentene legger opp i sitt arbeid med studiene.

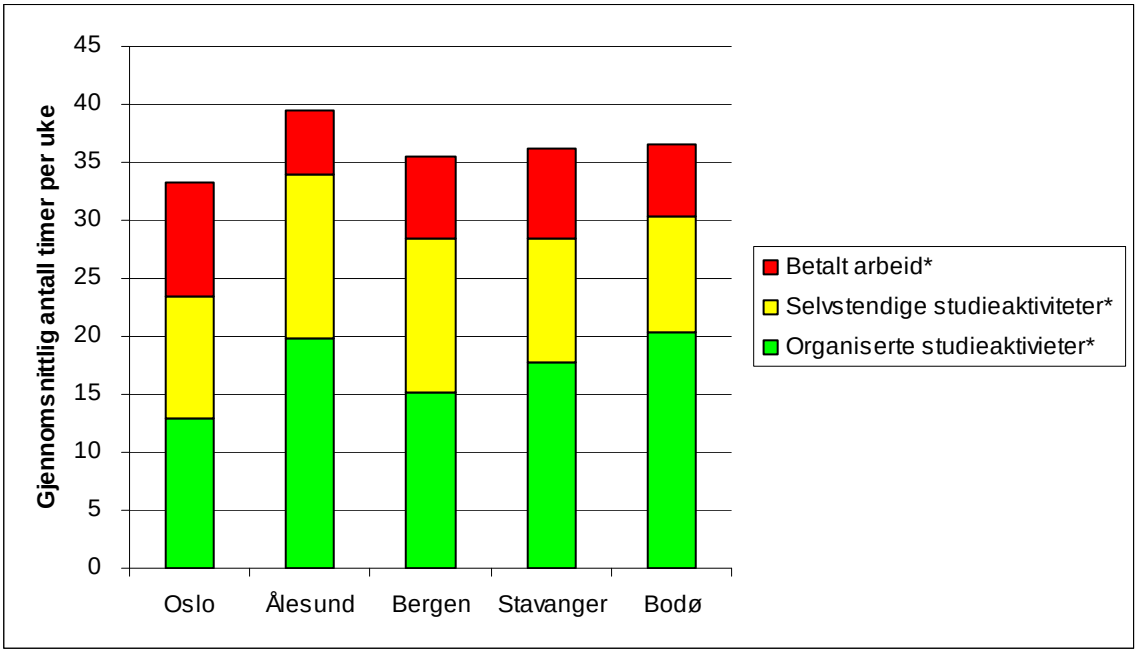
Tidsbruk

Figur 13 viser hvor mange timer per uke sykepleierstudentene ved ulike læresteder i gjennomsnitt oppgir å bruke på henholdsvis betalt arbeid, organiserte studieaktiviteter og selvstendige studieaktiviteter som lesing og oppgaveskriving i løpet av en vanlig uke. I og med at sykepleierstudiet består av omtrent femti prosent praksis, kan det være litt usikkert hva disse studentene legger i "en vanlig uke". Vi antar her at studentene rapporterer tidsbruk fra en uke hvor de er på høgskolen.

Vi ser at sykepleierstudentene i Oslo bruker omtrent 13 timer per uke på organiserte studieaktiviteter. Dette er mindre enn sykepleierstudentene på alle de andre lærestedene. Studentene i Bergen bruker også mindre tid på organiserte studieaktiviteter enn studentene i Ålesund, Stavanger og Bodø. Videre ser vi at studentene i Oslo i gjennomsnitt bruker omkring 10 timer i uken på selvstendige studieaktiviteter. Dette er omtrent like mye som

studentene i Stavanger og Bodø bruker, mens studentene i Ålesund bruker mer tid. Studentene i Ålesund bruker også mer tid på selvstendige studieaktiviteter enn studentene i Stavanger og Bodø. Studentene i Oslo bruker flest timer per uke på betalt arbeid (10 timer), mens studentene i Ålesund og Bodø ligger lavest med et gjennomsnitt på omkring 6 timer. Det er naturlig å anta at dersom sykepleierstudentene rapporterte tidsbruk fra en praksisuke, ville tallene i figur 13 som viser tid brukt på studiet være høyere, i og med at de da bruker timer tilsvarende en normal arbeidsuke på studiene.

Figur 13: Gjennomsnittlig tidsbruk per uke blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere av de andre lærestedene

Kort oppsummert viser figur 13 at av sykepleierstudentene på de ulike lærestedene bruker Oslo-studentene mest tid på betalt arbeid, og minst tid på organiserte studieaktiviteter. Studentene i Oslo er også i nedre sjikt når vi ser på antall timer brukt på selvstendige studieaktiviteter. Sykepleierstudentene i Oslo bruker også minst tid på de tre aktivitetene til sammen.

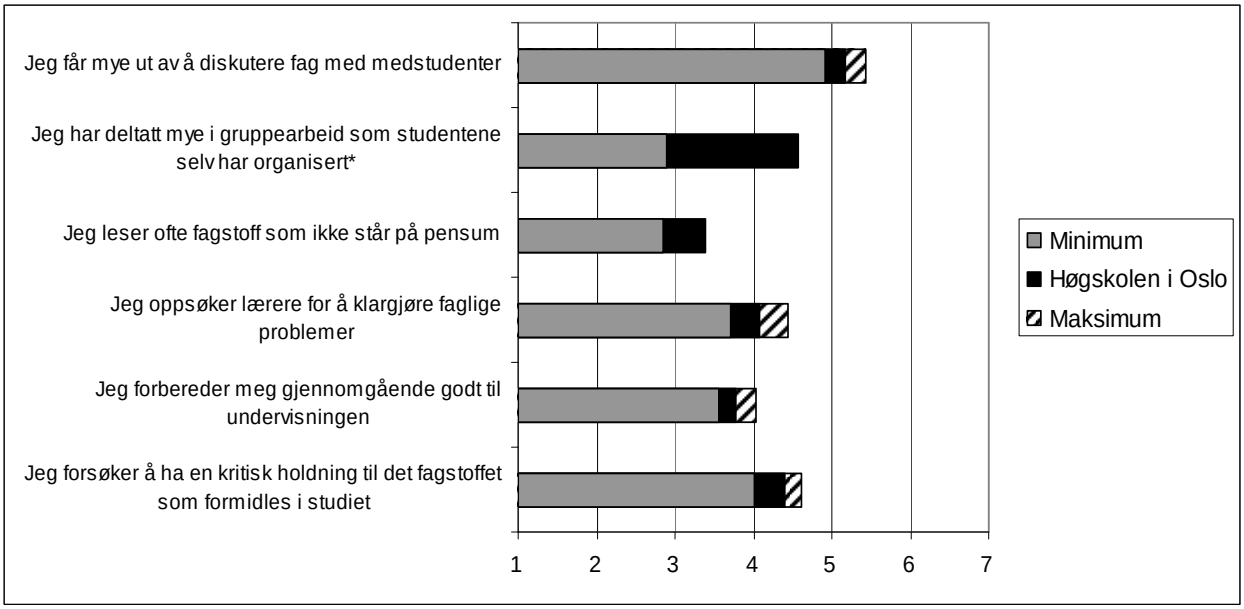
Studiestrategier

På spørsmål om studiestrategier blir studentene bedt om å vurdere ni utsagn om hvordan de legger opp sitt arbeid i studiene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I fremstillingen nedenfor er påstandene delt inn i to grupper, en gruppe som kan sies å måle i

hvilken grad studentene forholder seg aktivt til studiet (figur 14) og en gruppe som måler i hvilken grad studentene legger opp en studiestrategi som kan sies å være pensum- og eksamensorientert (figur 15).

Hvis vi i første omgang konsentrerer oss om Oslo-studentene ser vi at de oppgir å være mellom "litt uenig" og "litt enig" i de seks påstandene som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi. Det er derfor vanskelig på bakgrunn av figur 14 å si noe generelt om i hvilken grad Oslo-studentene legger opp aktiv studiestrategi. Oslo-studentene oppgir å ha deltatt nokså mye i studentorganisert gruppearbeid, og at de er godt over middels enig i at de får mye ut av å diskutere fag med medstudenter. På en annen side oppgir Oslo-studentene i liten grad at de leser fagstoff som ikke står på pensum. Som det fremgår av figur 14 er det ingen signifikante forskjeller mellom hvordan sykepleierstudentene på de ulike lærestedene vurderer de ulike påstandene som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi. Det eneste unntaket er at sykepleierstudentene i Oslo noe større grad oppgir at de har deltatt i studentorganisert gruppearbeid enn studentene på alle de andre lærestedene.

Figur 14: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

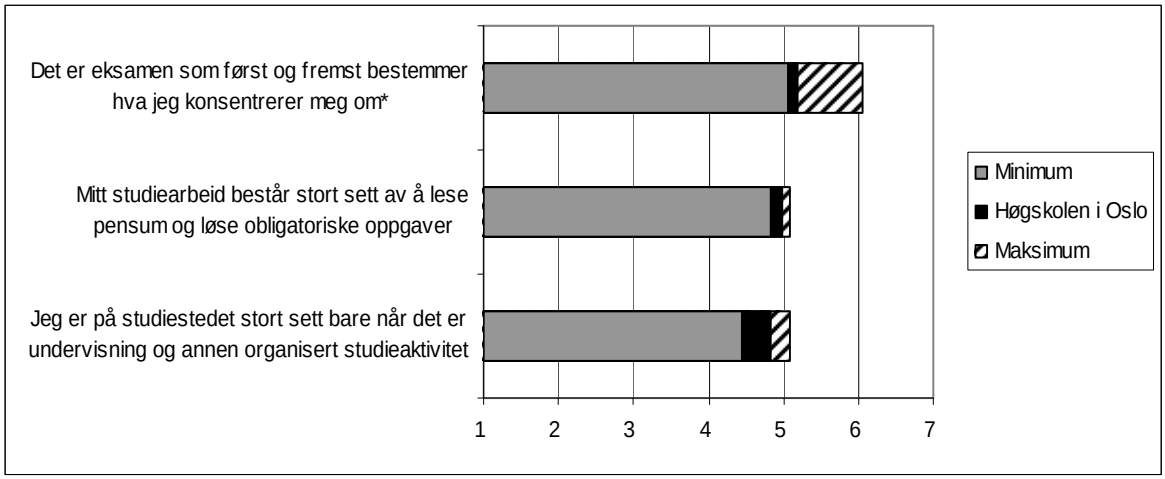

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på alle de andre lærestedene, $p < 0,05$

Figur 15 viser sykepleierstudentenes vurdering av tre påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Vi ser at sykepleierstudentene i Oslo oppgir å være litt enig i alle disse påstandene. Oslo-studentene er i gjennomsnitt mindre enig i påstanden om at det er eksamen som først og fremst bestemmer hva de konsentrerer seg

om, enn studentene i Bergen og Stavanger. Studentene Ålesund er også mindre enig i denne påstanden enn studentene i Bergen og Stavanger.

Figur 15: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant lavere enn på to andre læresteder, $p < 0,05$.

En sammenligning av figur 14 og 15 kan tyde på at sykepleierstudentene på alle lærestedene i større grad har en pensum- og eksamensorientert enn en aktiv studiestrategi.

2.4. Vurdering av studiet og undervisningsopplegg

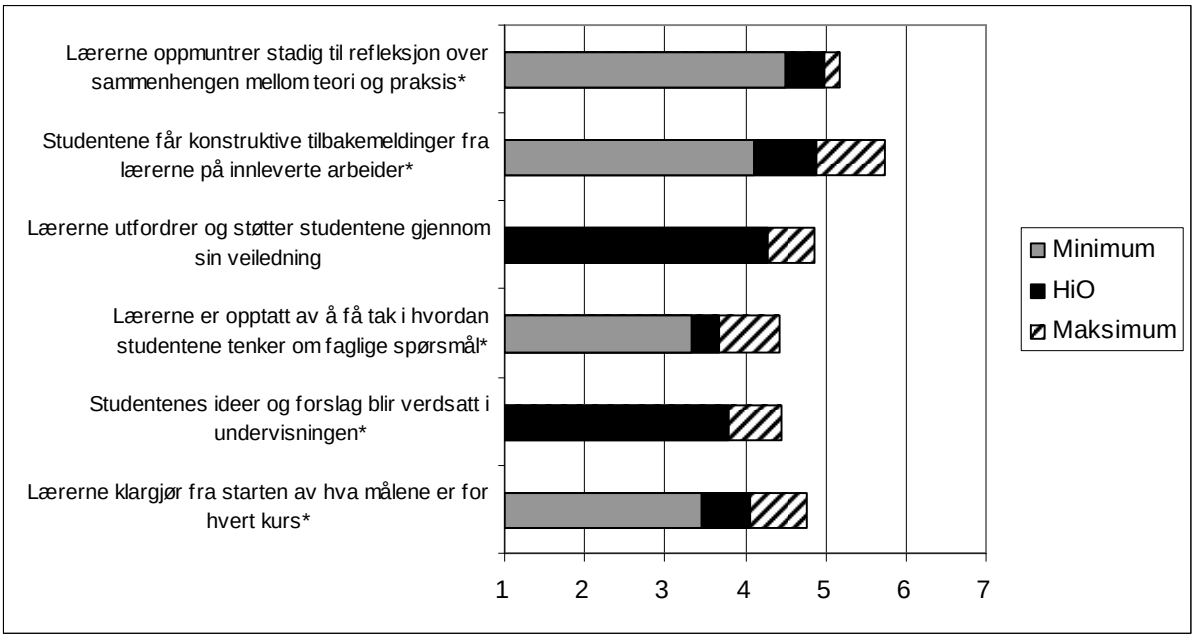
Studentenes vurdering av studiet og undervisningsopplegg består av sytten påstander. Studentene blir bedt om å vurdere disse påstandene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". For å lette fremstillingen er påstandene organisert under tre overskrifter etter hvilket tema de omhandler.

Lærer – student relasjonen

Figur 16 viser gjennomsnittlig vurdering blant sykepleierstudentene i Oslo, samt verdien til lærestedet med høyest og lavest gjennomsnittsverdi, på seks påstander som kan sies å falle inn under kategorien "lærer – student relasjonen".

Figur 16 viser at sykepleierstudentene i Oslo er mest enig i påstandene om at lærerne stadig oppmuntrer til refleksjon over sammenhengen mellom teori og praksis, og at studentene får konstruktive tilbakemeldinger fra lærerne på innleverte arbeider. De er minst enig i at lærerne er opptatt av å få tak i hvordan studentene tenker om faglige spørsmål.

Figur 16: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom lærer og student på studiet blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder.

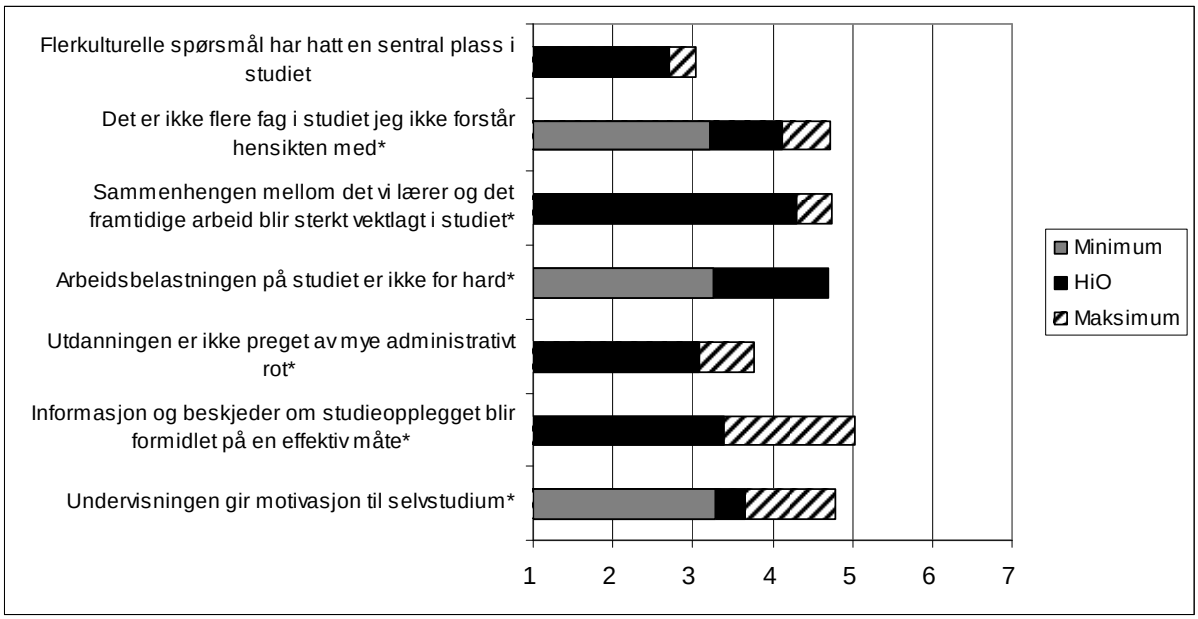
Sammenlignet med studentene på de andre lærestedene viser figur 16 at sykepleierstudentene i Oslo ikke er blant de mest fornøyde med relasjonen mellom lærer og student på studiet. Studentene i Bodø fremstår heller ikke som spesielt fornøyde med relasjonen mellom lærer og student på studiet. Studentene i Stavanger er derimot gjennomgående mer enig i alle påstandene, unntatt påstanden om at lærerne utfordrer og støtter studentene gjennom sin veiledning, enn studentene i Oslo.

Studieorganisering

Figur 17 viser gjennomsnittlig vurdering blant sykepleierstudentene i Oslo, samt verdien til lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi, på seks påstander som kan sies å falle inn under kategorien "studieorganisering".

Oslo-studentene er mest enig i påstanden om at arbeidsbelastningen på studiet ikke er for hard. Dette er også den eneste påstanden hvor Oslo-studentene er mer enig enn studentene på alle de andre lærestedene. Ellers ser vi at studentene i Oslo, sammenlignet med studentene på de andre lærestedene, er minst enig i påstandene om at utdanningen ikke er preget av mye administrativt rot, at informasjon og beskjeder blir formidlet om på en effektiv måte og at sammenhengen mellom teori og praksis blir vektlagt i studiet.

Figur 17: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om studieorganiseringen blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder

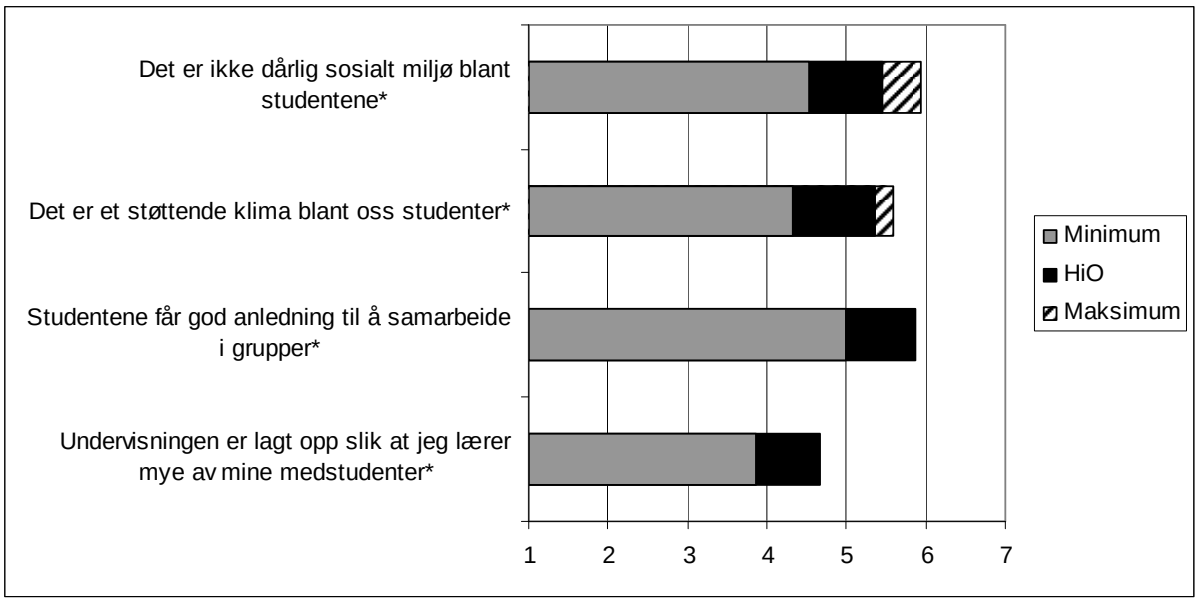
Kort oppsummert kan det derfor sies at Oslo-studentene i følge figur 17 heller ikke fremstår som mest fornøyd med studieorganiseringen, sammenlignet med studentene på de andre lærestedene. Det er imidlertid ikke ett lærested som utmerker seg med å studenter som gjennomgående er mer eller mindre fornøyd med studieorganiseringen enn de andre lærestedene.

Student – student relasjonen

Figur 18 viser gjennomsnittlig vurdering blant sykepleierstudentene i Oslo, samt verdien til lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi, på fire påstander som kan sies å falle inn under kategorien "student – student relasjonen".

Av figuren ovenfor går det frem at studentene i Oslo er relativt fornøyd med studentmiljøet. Studentene i Bodø er gjennomgående mindre fornøyd med dette enn studentene på de øvrige lærestedene. Videre er sykepleiestudentene i Oslo i stor grad enig i at studentene får god anledning til å samarbeide i grupper, og ikke overraskende er det dermed også Oslo-studentene som er mest enig i at undervisningen er lagt opp slik at de lærer mye av sine medstudenter. Studentene i Bergen er mindre enig i begge påstandene som omhandler studentsamarbeid enn studentene i Oslo.

Figur 18: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom studentene på studiet blant studentene på de ulike sykepleierutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra ett eller flere andre læresteder

2.5. Oppsummering

Blant sykepleierstudentene i Oslo er det i overkant av 80 prosent kvinner, og over halvparten av studentene er mellom 21 og 25 år. Det er en høyere andel eldre studenter blant sykepleierstudentene i Ålesund, Stavanger og Bodø enn i Oslo, mens det er en høyere andel av førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i Oslo har foreldre med høyere utdanning enn på tre av de andre lærestedene. Blant Oslo-studentene er det en lavere andel gifte eller samboende studenter, og en lavere andel som har barn, enn blant studentene på de øvrige sykepleierutdanningene. Det er flere studenter i Oslo som bor på hybel eller i kollektiv enn blant studentene på tre av de andre lærestedene. Blant Oslo-studentene er det en høyere andel som har tidligere utdanningserfaring enn blant studentene på tre av de andre lærestedene, mens studentene i Oslo ikke utmerker seg på noen måte når vi ser på hvor stor andel av studentene som har tidligere yrkeserfaring. Sammenligningen av førsteårsstudentene på sykepleierutdanningen i Oslo i 2004 og 2000 viste at det er en høyere andel med annen høyere utdanning blant studentene i 2004-kullet enn i 2000-kullet, mens det ikke er forskjell mellom de to studentkullene når vi ser på hvor stor andel av studentene som har tidligere yrkeserfaring.

Videre har vi i dette kapittelet sett at sykepleierstudentene i Oslo ser ut til å være nokså dedikerte og sikre på sitt eget utdanningsvalg, men at de ikke har visst i flere år at det var sykepleierutdanningen de skulle velge. By eller sted fremstår som viktig for Oslo-studentenes utdanningsvalg. Analysene ga ved første øyekast inntrykk av at Oslo-studentene var noe mindre dedikerte enn studentene på de andre lærestedene, men signifikanstester viste at gjennomsnittet blant studentene i Oslo bare var signifikant høyere enn gjennomsnittet blant sykepleierstudentene på ett annet lærested på to av påstandene. Sykepleierstudentene i Oslo må derfor i det store og hele kunne sies å fremstå som like dedikerte og sikre på eget utdanningsvalg som sykepleierstudentene ved de øvrige lærestedene. En sammenligning av førsteårsstudentene i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstander knyttet til utdanningsvalg, viste at studentene i 2004-kullet ser ut til å være noe mindre sikre på eget utdanningsvalg enn studentene i 2000-kullet.

Sykepleierstudentene i Oslo bruker minst tid på organiserte studieaktiviteter. Oslo-studentene bruker også mindre tid på selvstendige studieaktiviteter og mer tid på betalt arbeid enn studentene på to andre læresteder. Analysene viste at det er sykepleierstudentene i Oslo som til sammen bruker minst tid på organiserte studieaktiviteter, selvstendige studieaktiviteter og betalt arbeid.

Oslo-studentene gir, i likhet med sykepleierstudentene ved de øvrige lærestedene, snarere uttrykk for å ha en pensum- og eksamensorientert studiestrategi enn en aktiv studiestrategi. Det kan nevnes at analysene viste at sykepleierstudentene i Oslo i større grad oppgir å ha deltatt mye i gruppearbeid som studentene selv har organisert enn sykepleierstudentene på alle de andre lærestedene.

Oslo-studentene er ikke blant de mest fornøyde verken med relasjonen mellom lærere og studenter eller studieorganiseringen, men de fremstår heller ikke som de minst fornøyde studentene. Sykepleierstudentene i Oslo oppgir, i likhet med studentene på de andre lærestedene (unntatt studentene i Bodø), å være nokså fornøyd med det sosiale miljøet blant studentene. Det er verdt å merke seg at Oslo-studentene ser ut til å få bedre anledning til å samarbeide i grupper, og at undervisningen er lagt opp slik at de lærer mer av sine medstudenter, enn studentene på de øvrige lærestedene.

3. ALLMENNLÆRERSTUDENTENE

I dette kapittelet fokuseres det på førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen i Oslo. Oslo-studentene vil sammenlignes med førsteårsstudenter på allmennlærerutdanningen på Høgskolen i Volda, Høgskolen i Sør-Trøndelag, Høgskolen i Bergen, Universitetet i Stavanger og Høgskolen i Bodø. Tabell 1 viser hvor mange allmennlærerstudenter fra de ulike lærestedene som deltar i undersøkelsen .

Tabell 1: Fordelingen av allmennlærerstudenter på de ulike lærestedene

	Prosent	Antall
Oslo	29,0	188
Volda	8,8	57
Sør-Trøndelag	13,9	90
Bergen	25,9	168
Stavanger	14,0	91
Bodø	8,3	54
Total	100	648

3.1. Hvem er de?

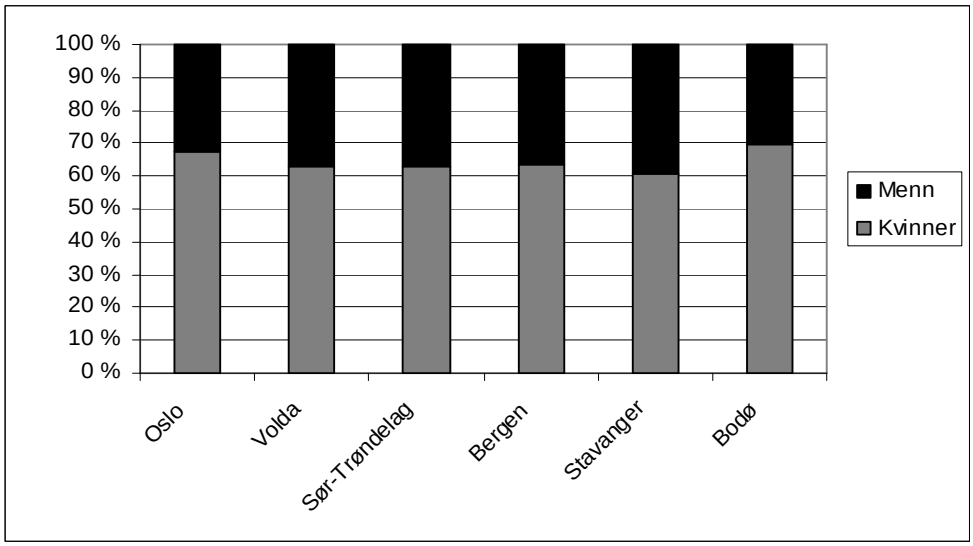
I denne delen skal vi se nærmere på hva som kjennetegner førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen på de ulike lærestedene i forhold til ulike bakgrunnsvariabler som kjønn og alder[2], hva slags utdanningsnivå foreldrene har, hvordan studentene bor og hvor mange av studentene som har barn.

Kjønn og alder

Figur 1 viser kjønnsfordelingen blant allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene. Vi ser at i underkant av 70 prosent av førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen i Oslo er kvinner. Andelen kvinner er omtrent den samme blant studentene på de øvrige lærestedene som blant Oslo-studentene.

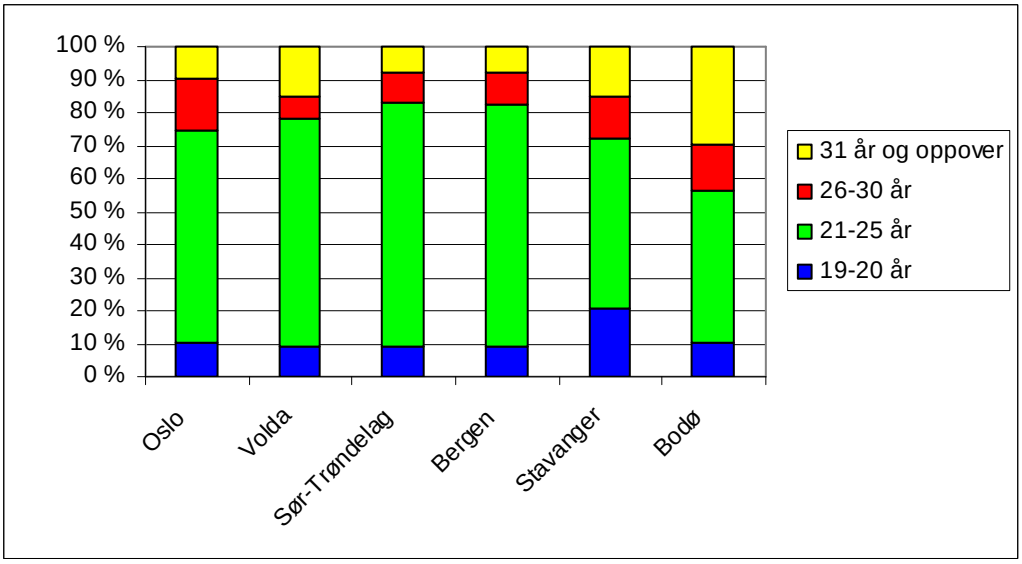
[2] Fremstillingen av førsteårsstudentenes kjønn og alder baserer seg på registerdata, innhentet for alle førsteårsstudentene som begynte på allmennlærerutdanningen høsten 2004. Det vil si at kjønns- og aldersfordelingen blant allmennlærerstudentene som presenteres her også inkluderer studentene som ikke har svart på StudData-undersøkelsen.

Figur 1: Kjønnsfordelingen blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

Kjikvadrat: 4,01, p > 0,05

Figur 2: Aldersfordelingen blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

Kjikvadrat: 78,07, p < 0,001

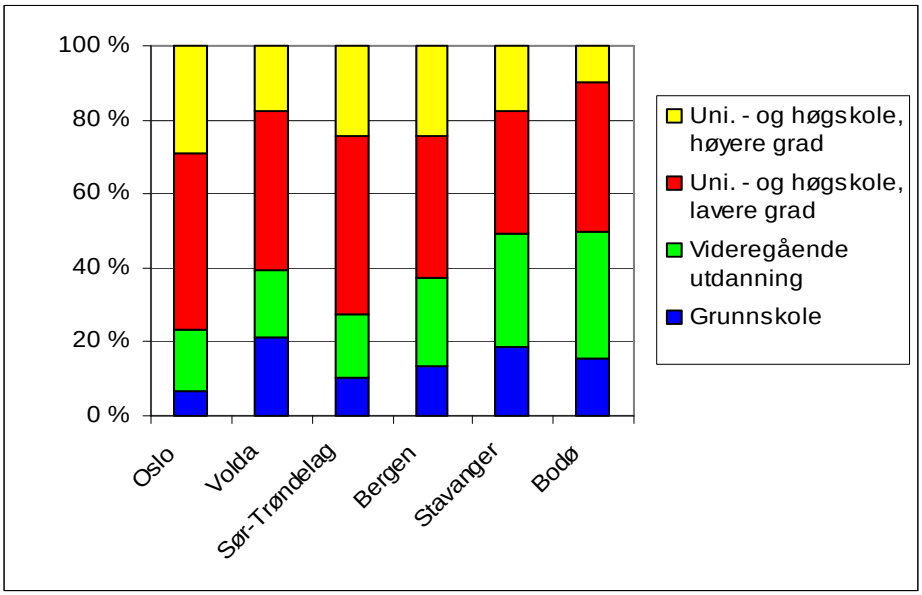
I figur 2 ser vi aldersfordelingen blant allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene. Figuren viser at i overkant av 60 prosent av Oslo-studentene er mellom 21 og 25 år, 10 prosent mellom 19 og 20 år, omtrent 15 prosent er mellom 26 og 30 år og 10 prosent er 31 år eller eldre. Det er en noe høyere andel av Oslo-studentene som er eldre enn 25 år enn blant studentene i Volda, Sør-Trøndelag og Bergen. Det er likevel studentene i Bodø som i størst grad skiller seg ut fra studentene på de øvrige lærestedene, ved å ha en høyere andel studenter som er eldre enn 25 år. Det kan også nevnes at det er en høyere andel som er i

aldersgruppen 19 til 20 år blant studentene i Stavanger, enn blant studentene på de andre lærestedene.

Foreldrenes utdanningsnivå

Figur 3 viser hvilket utdanningsnivå foreldrene til allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene har. Foreldrenes utdanningsnivå defineres som utdanningen til forelderen med høyest utdanning. Figuren viser at omtrent 75 prosent av studentene i Oslo har foreldre med høyere utdanning. Det er en høyere andel som har foreldre med universitets- og høgskoleutdanning blant allmennlærerstudentene på Høgskolen i Oslo og Høgskolen i Sør-Trøndelag enn blant studentene på de andre lærestedene.

Figur 3: Utdanningsnivået til foreldrene til studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

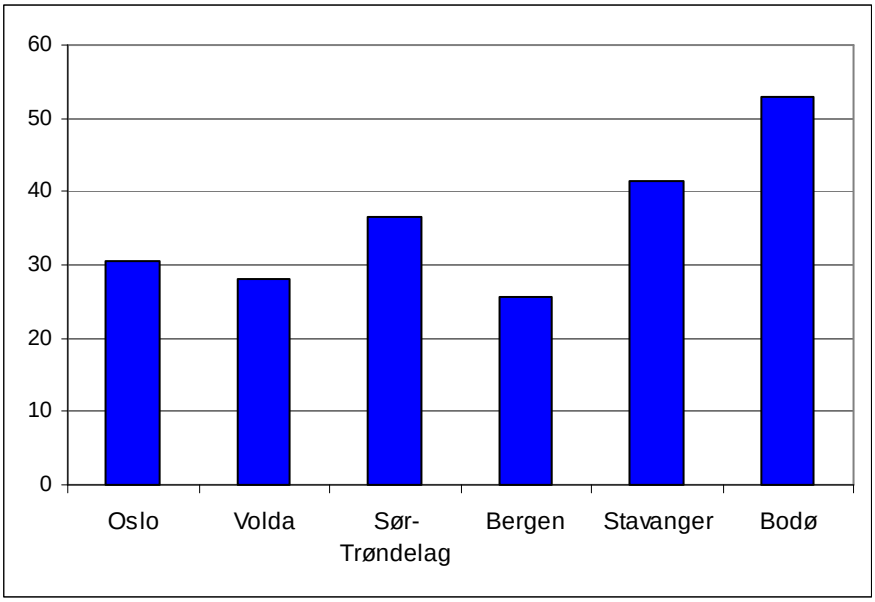
Kjikvadrat: 34,72, $p < 0,05$

Sivilstatus

Figur 4 viser hvor stor andel av allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene som er gift eller samboende. Blant Oslo-studentene er denne andelen omtrent 30 prosent. Andelen gifte eller samboende studenter varierer mellom lærestedene, og Høgskolen i Bodø skiller seg ut med å ha en høy andel gifte eller samboende studenter. Det er en høyere andel av studentene i Bodø som er over 25 år enn på de andre lærestedene, noe som delvis kan forklare hvorfor studentene på denne høgskolen skiller seg ut. Det likevel fortsatt en høyere andel av studentene i Bodø som er gift eller samboende dersom vi bare ser på studenter

som er yngre enn 25 år, noe som betyr at ulik alderssammensetning på lærestedene ikke alene kan forklare forskjellene mellom lærestedene i figur 4.

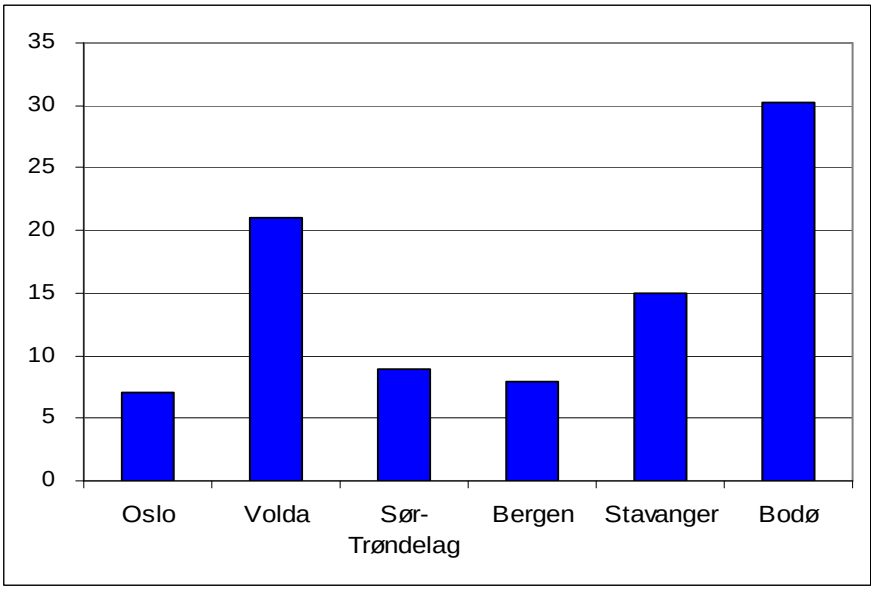
Figur 4: Andelen studenter som er gift eller samboende på de ulike allmennlærerutdanningene

Kjikvadrat: 17,79, $p < 0,05$

Omsorgsansvar

Figur 5: Andelen studenter som har barn på de ulike allmennlærerutdanningene

Kjikvadrat: 43, 34, $p < 0,05$

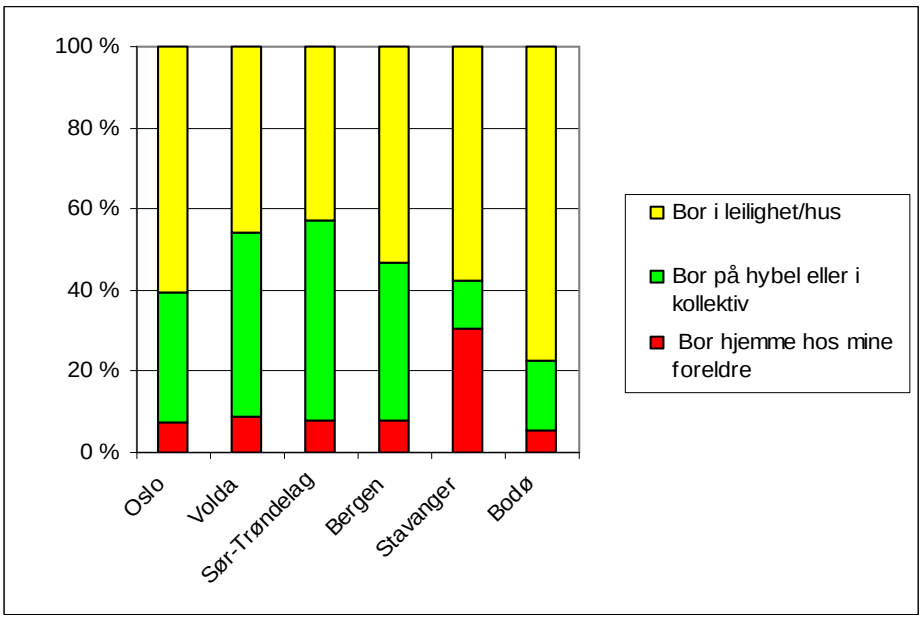
Figur 5 viser hvor stor andel av allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene som har omsorgsansvar for barn. Blant studentene i Oslo har omtrent 7 prosent av studentene barn.

Andelen studenter med barn er så å si den samme i Oslo som i Sør-Trøndelag og Bergen. Vi ser at studentene i Bodø også skiller seg ut i figur 5 ved at så mye som 30 prosent av studentene har omsorgsansvar for barn. Dersom vi skiller mellom studenter som er over og under 25 år er ikke andelen studenter med barn høyere i Bodø enn på de øvrige lærestedene.

Bosituasjon

Figur 6 viser hvordan allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene bor. Vi ser at de aller fleste (60 prosent) av studentene i Oslo bor i hus eller leilighet, litt over 30 prosent bor på hybel eller i kollektiv, mens under 10 prosent bor hjemme hos foreldrene. Figuren viser at det er en noe høyere andel av studentene som bor på hybel eller i kollektiv blant studentene i Volda, Sør-Trøndelag og Bergen enn det er blant studentene i Oslo. Til slutt ser vi at studentene i Stavanger skiller seg ut ved det er så mye som 30 prosent som bor hjemme hos foreldrene sine.

Figur 6: Bosituasjon blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

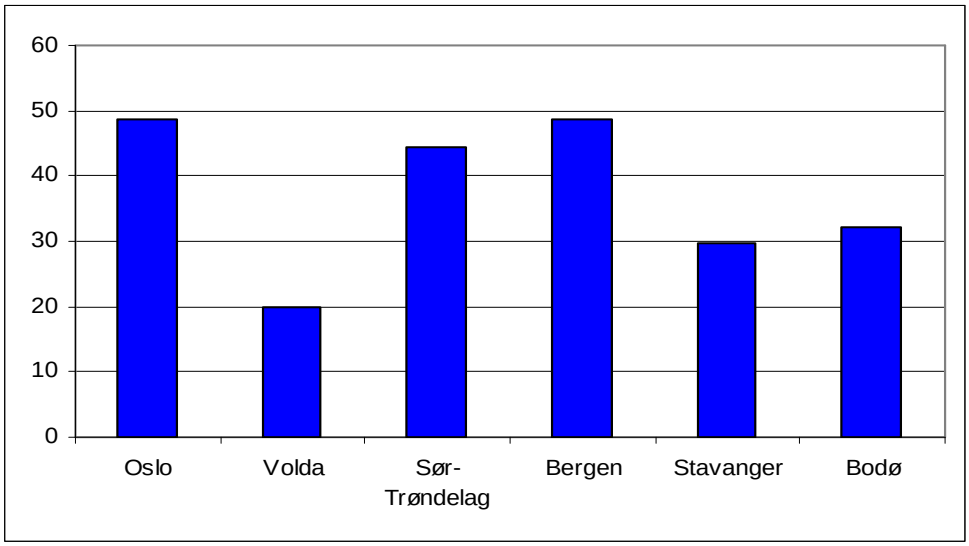
Kjikvadrat: 72, 63, $p < 0,05$

Tidligere utdanning og yrkeserfaring

Figur 7 viser hvor stor andel av studentene på de ulike lærestedene som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på allmennlærerutdanningen. Vi ser at Oslo-studentene ligger i øvre sjikt, sammen med studentene fra Sør-Trøndelag og Bergen, og omtrent 45

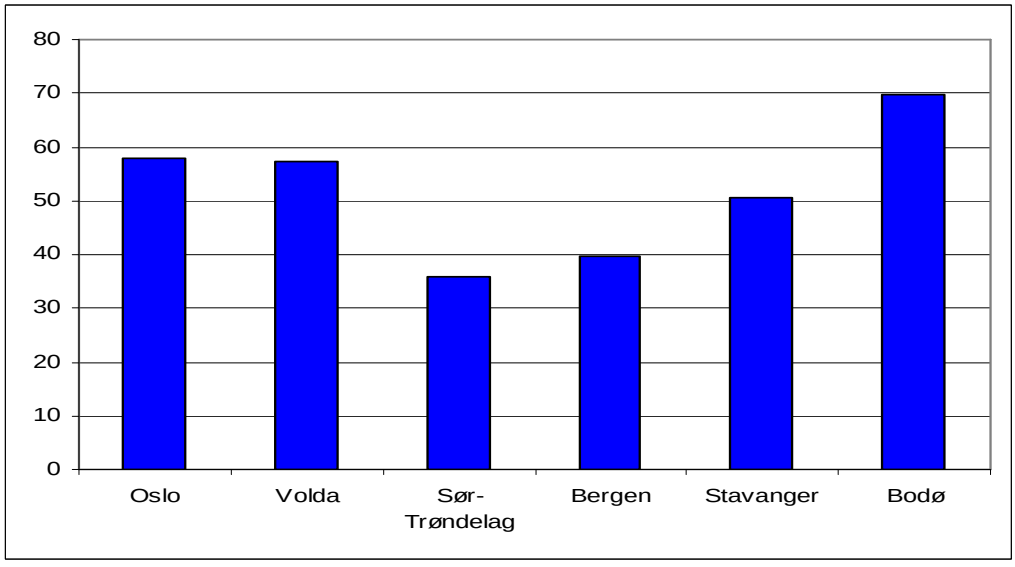
prosent på disse høgskolene har tidligere utdanningserfaring. På de øvrige lærestedene er den samme andelen mellom 20 og 30 prosent. Dersom vi bare ser på studenter som er yngre enn 25 år så skiller lærestedene i Sør-Trøndelag, Oslo og Bergen seg fortsatt ut med å ha en høyere andel studenter med tidligere utdanningserfaring enn de øvrige lærestedene.

Figur 7: Andelen som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på allmennlærerutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat: 25,32, $p < 0,05$

Figur 8: Andelen som har vært yrkesaktiv i minst ett år før de begynte på allmennlærerutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat: 28,06, $p < 0,05$

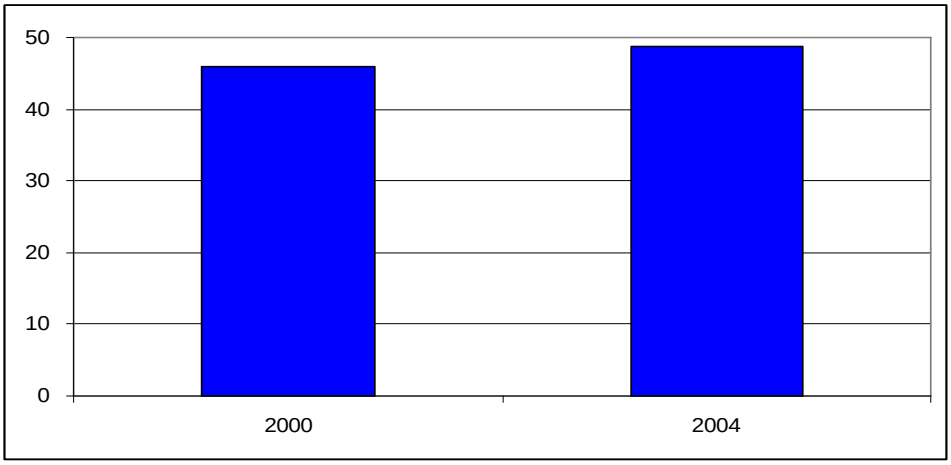
Figur 8 viser hvor stor andel av allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år. I Oslo er denne andelen omtrent 60

prosent. På de øvrige lærestedene ser vi at andelen studenter med yrkeserfaring varierer nokså mye fra 35 prosent blant studentene i Sør-Trøndelag til 70 prosent blant studentene i Bodø. Forskjellene mellom lærestedene i figur 8 opprettholdes selv om vi bare ser på studentene som er yngre enn 25 år.

Tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

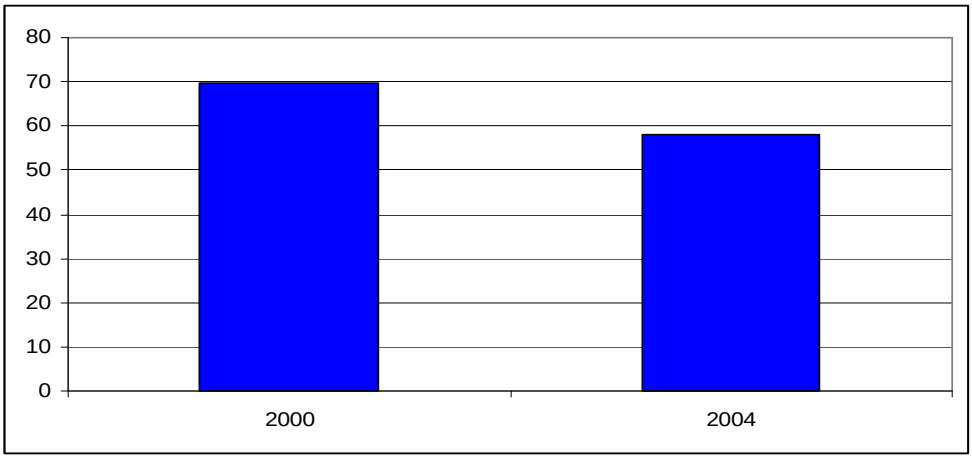
I figur 9 og 10 sammenlignes førsteårssstudentene på allmennlærerutdanningen i Oslo i 2004 med de som begynte i 2000. Figur 9 viser hvor stor andel av studentene i de to kullene som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på allmennlærerutdanningen. Vi ser at for begge kullene var denne andelen omtrent 45 prosent.

Figur 9: Andelen blant førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har tatt annen høyere utdanning

Kjikvadrat: 0,305, p > 0,05

Figur 10: Andelen blant førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år

Kjikvadrat: 6,34, p < 0,05

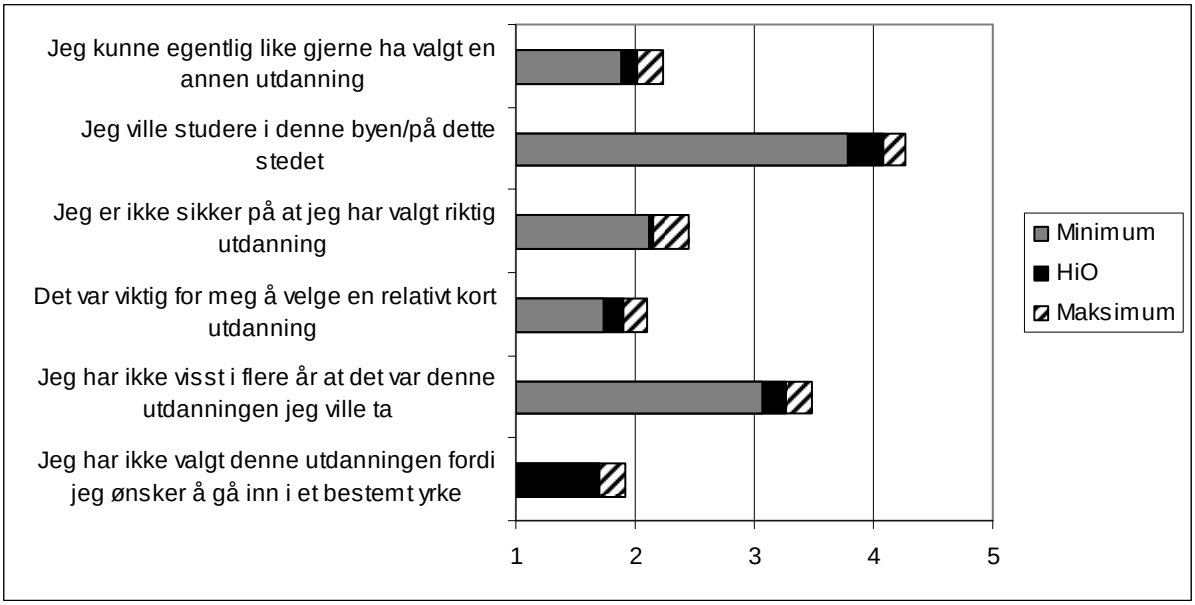
Figur 10 viser andelen av allmennlærerstudentene i Oslo som begynte på studiet i 2004 og i 2000 som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år. Vi ser at det var en noe høyere andel som hadde tidligere yrkeserfaring blant studentene i 2000-kullet enn blant studentene i 2004-kullet.

3.2. Utdanningsvalg

Figur 11 viser vurderingen av seks påstander knyttet til utdanningsvalg blant allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene. I figuren vises gjennomsnittsverdien blant studentene i Oslo, samt gjennomsnittsverdien på lærestedet med høyeste og laveste verdi. Der hvor Oslo-studentene har maksimums- eller minimumsverdi, er det dermed bare to verdier som er markert i søylene.

Figur 11 viser at ønsket om å studere i denne byen eller på dette stedet vurderes som viktig for studentenes utdanningsvalg. Det generelle inntrykket er at allmennlærerstudentene i Oslo er sikre og dedikerte i sitt utdanningsvalg, men vi ser likevel at studentene ikke i særlig grad oppgir å ha visst i flere år at det var allmennlærerutdanningen de skulle velge. Det er ingen forskjeller mellom allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene i deres vurdering knyttet til utdanningsvalg.

Figur 11: Gjennomsnittsanalyse for vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene (1"Ikke i det hele tatt" til 5"I svært stor grad")

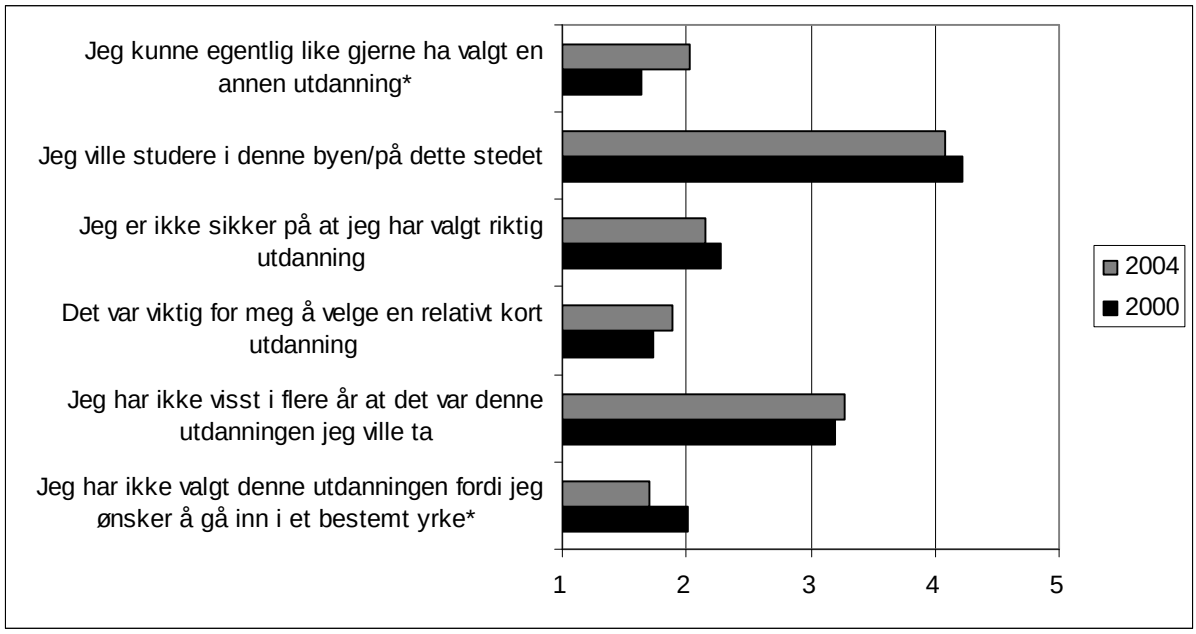

Ingen statistisk signifikante forskjeller mellom lærestedene

Vurdering av utdanningsvalg blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 12 sammenlignes førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg. Figuren viser at førsteårsstudentene i 2004 i noe større grad enn førsteårsstudentene i 2000 oppgir at de like gjerne kunne valgt en annen utdanning. Det er likevel verdt å merke seg at også studentene i 2004-kullet synes denne påstanden passer relativt dårlig for deres utdanningsvalg. Videre ser vi at studentene i 2000-kullet er litt mer enig enn studentene i 2004-kullet i at de ikke har valgt allmennlærerutdanningen fordi de ønsker å gå inn i et bestemt yrke. Ellers viser figur 12 at det ikke er særlig store forskjeller mellom hvordan studentene i 2000-kullet og studentene i 2004-kullet vurderer påstandene knyttet til utdanningsvalg.

Figur 12: Førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstander knyttet til utdanningsvalg (1"Ikke i det hele tatt"… 5"I svært stor grad")

*: Forskjellen mellom 2004 og 2000 er statistisk signifikant, $p < 0,05$

3.3. Studieadferd

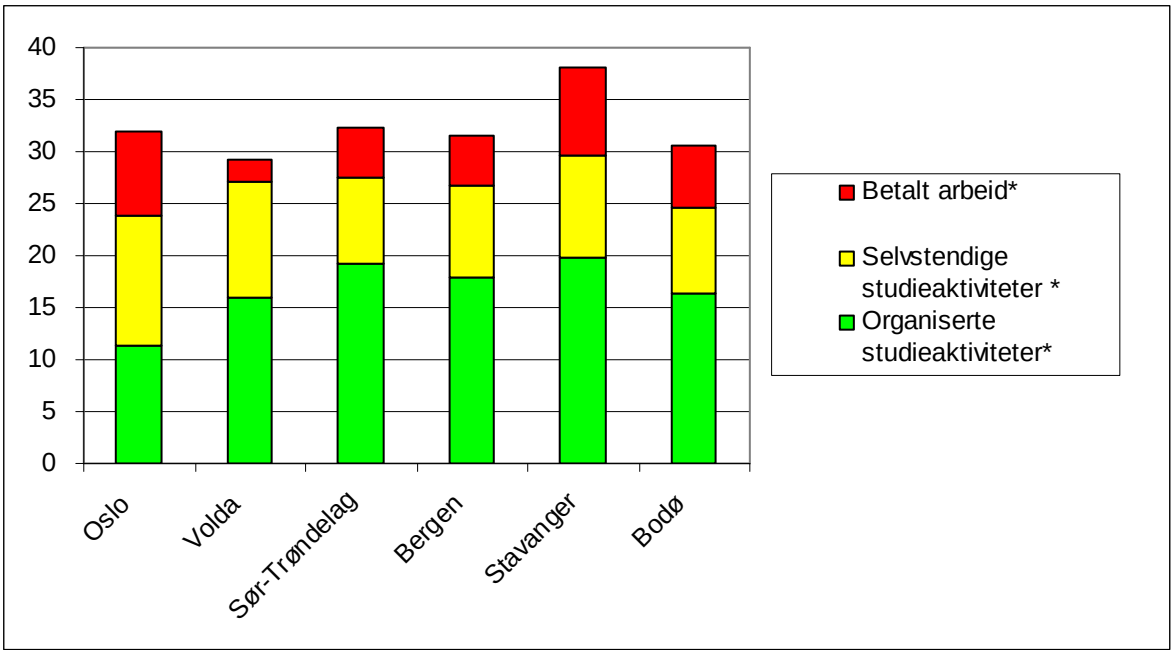
Studentenes studieadferd måles på to måter. For det første ved å undersøke hvor mye tid studentene oppgir å bruke på studierelaterte aktiviteter og arbeid per uke, og for det andre ved å se på hvilke studiestrategier studentene legger opp i sitt arbeid med studiene.

Tidsbruk

Figur 13 viser hvor mange timer per uke allmennlærerstudentene på ulike læresteder oppgir å bruke på undervisning og andre organiserte studieaktiviteter, selvstendige studieaktiviteter som lesing og oppgaveskriving og betalt arbeid.

Allmennlærerstudentene i Oslo bruker i gjennomsnitt 12 timer i uka på henholdsvis organiserte studieaktiviteter og selvstendige studieaktiviteter, mens de bruker omtrent 8 timer i uka på betalt arbeid. Studentene i Oslo bruker mindre tid på organiserte studieaktiviteter enn allmennlærerstudentene på alle de andre lærestedene. Oslo-studentene bruker derimot mer tid på selvstendige studieaktiviteter enn studentene i Sør-Trøndelag, Bergen og Bodø.

Figur 13: Gjennomsnittlig tidsbruk per uke blant studenter på de ulike allmennlærerutdanningene

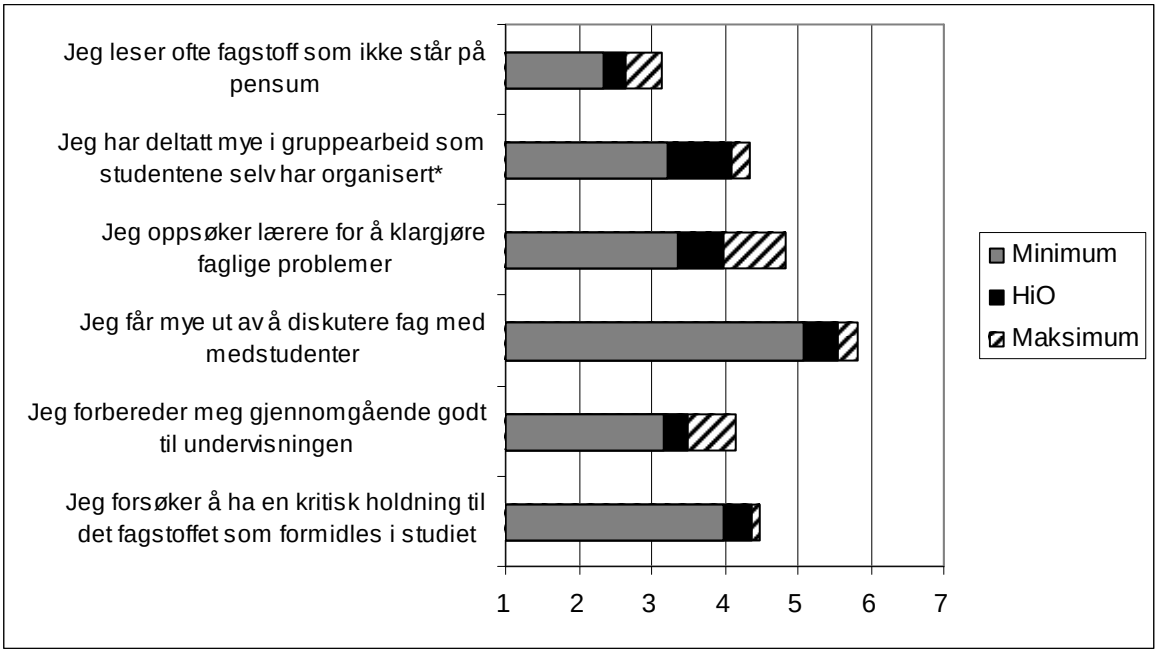
*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$

Dersom vi ser på samlet tid brukt på studierelaterte aktiviteter er det Oslo-studentene som bruker minst tid på dette. Studentene i Oslo bruker på en annen side mer tid på betalt arbeid enn studentene i Volda, Sør-Trøndelag og Bergen. Studentene i Stavanger, bruker også mer tid på betalt arbeid enn studentene i Volda, Sør-Trøndelag og Bergen.

Studiestrategier

På spørsmål om studiestrategier blir studentene bedt om å vurdere ni utsagn om hvordan de legger opp sitt arbeid i studiene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I denne fremstillingen er disse påstandene delt inn i to grupper, hvor den første gruppen kan sies å måle i hvilken grad studentene forholder seg aktivt til studiet (figur 14) og den andre gruppen måler i hvilken grad studentene legger opp en studiestrategi som kan sies å være pensum- og eksamensorientert (figur 15).

Figur 14: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

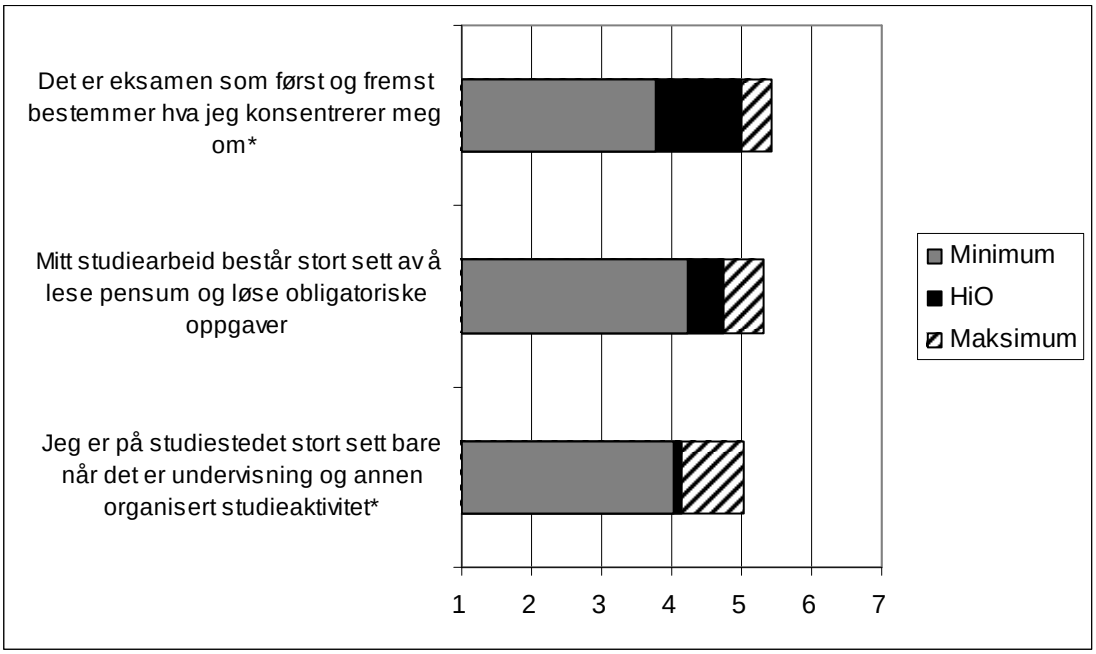

*: Oslo signifikant forskjellig fra Bergen (minimumsverdi 3,22)

Figur 14 viser at allmennlærerstudentene i Oslo oppgir at de i liten grad leser fagstoff som ikke står på pensum, men at de får mye ut av å diskutere fag med sine medstudenter. Studentene i Oslo er videre noe under middels enig i at de gjennomgående forbereder seg godt til undervisningen. Som det fremgår av figur 14 skiller ikke Oslo-studentene seg fra studentene på de andre lærestedene, med unntak av de gjennomgående er mer enig i at de har deltatt mye i studentorganisert gruppearbeid enn studentene i Bergen. Studentene i Bergen ser generelt ut til å være noe mindre engasjert i gruppearbeid mellom studentene enn studentene på de andre lærestedene.

Figur 15 viser at studentene i Oslo i gjennomsnitt skårer mellom 4 og 5 – mellom "verken enig eller uenig" og "litt enig" – på alle påstandene som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Det kan derfor se ut til at Oslo-studentene i noe større grad har en pensum- og eksamensorientert studiestrategi enn en aktiv studiestrategi. Det er verdt å merke seg at Oslo-studentene ikke er mer pensum- og eksamensorienterte enn studentene å på de andre lærestedene. At studentene i større grad gir uttrykk for å ha en pensum- og eksamensorientert studiestrategi enn en aktiv studiestrategi er et generelt trekk ved allmennlærerstudentene, ikke noe som gjelder Oslo-studentene spesielt. Det kan nevnes at studentene på Høgskolen i Bergen i analysene fremstår som noe mer pensum- og eksamensorientert enn studentene i Sør-Trøndelag.

Figur 15: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

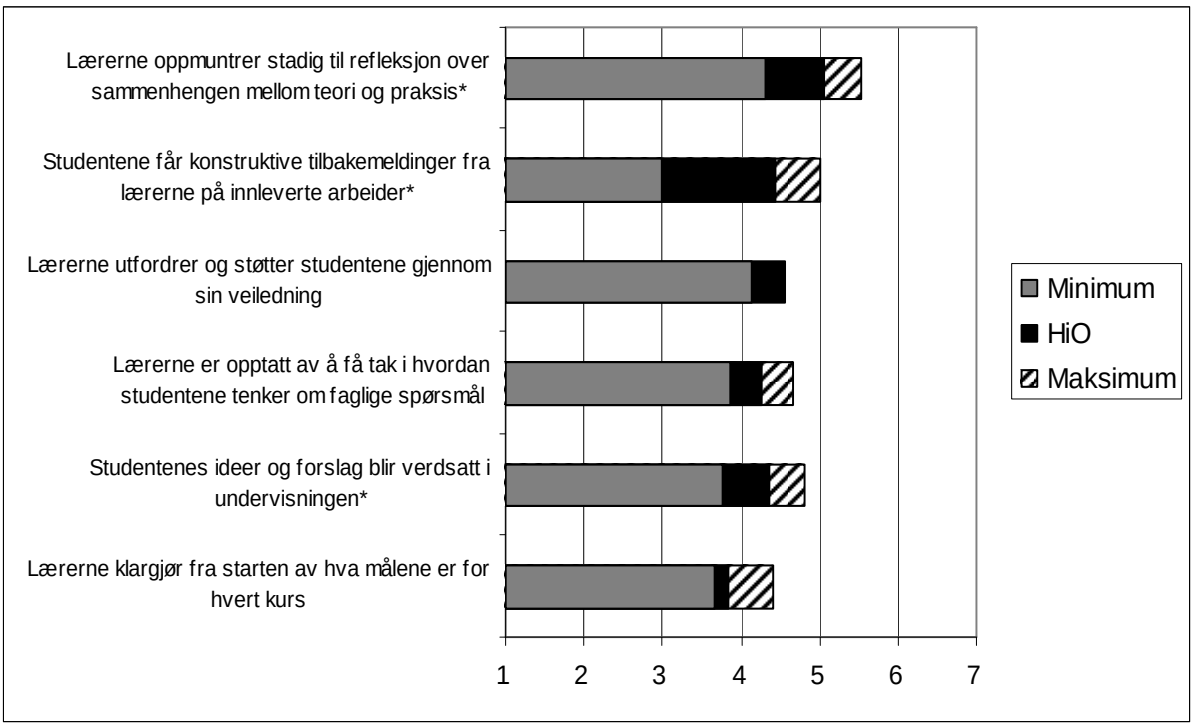
3.4. Vurdering av studiet og undervisningsopplegg

Studentenes vurdering av studiet og undervisningsopplegg består av sytten påstander. Studentene blir bedt om å vurdere disse påstandene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". For å lette framstillingen er påstandene organisert under tre overskrifter etter hvilket område innenfor studium og undervisningsopplegg de omhandler.

Lærer – student relasjonen

Figur 16 viser gjennomsnittlig vurdering blant allmennlærerstudentene i Oslo, samt verdien til lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi, på seks påstander som kan sies å falle inn under kategorien "lærer – student relasjonen".

Figur 16: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom lærer og student på studiet blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

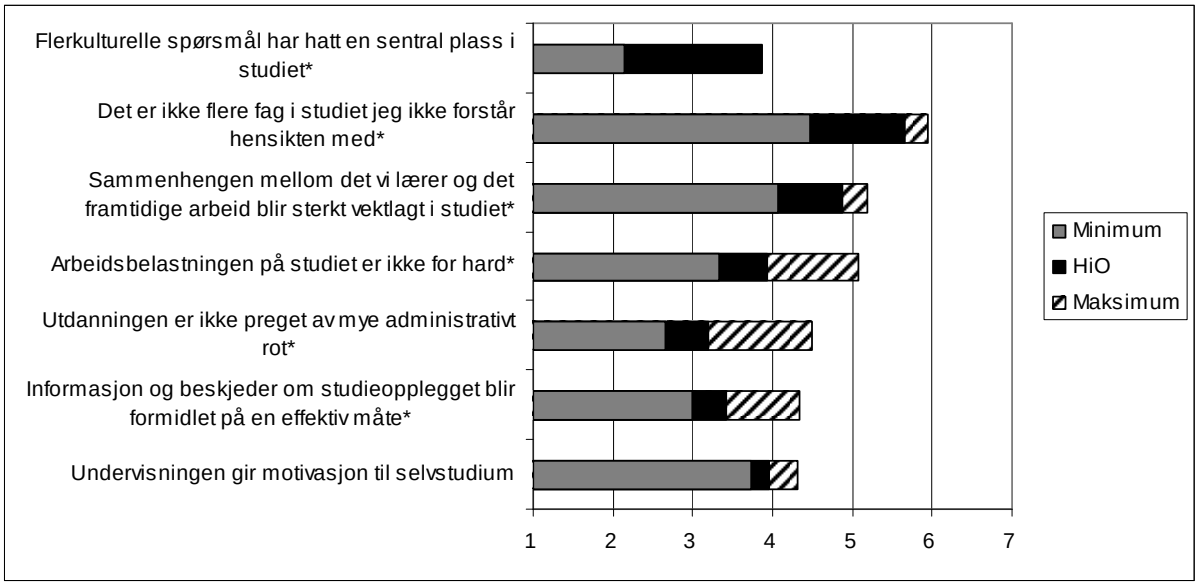
*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

I figur 16 ser vi at allmennlærerstudentene i Oslo er mest enig i at lærerne stadig oppmuntrer til refleksjon over sammenhengen mellom teori og praksis, mens de i mindre grad er enig i at lærerne klargjør fra starten av hva målene er for hvert kurs. Oslo-studentene fremstår generelt som litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet. Oslo-studentene fremstår verken som mer eller mindre fornøyd med lærer – student relasjonen enn studentene på de andre lærestedene. Det er heller ikke noen andre læresteder som generelt utpeker seg med å ha studenter som er mer eller mindre enig i påstandene som inngår i figur 16, enn studentene på de øvrige lærestedene.

Studieorganisering

Figur 17 viser gjennomsnittlig vurdering blant allmennlærerstudentene i Oslo, samt lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi, på seks påstander som er plassert under kategorien "studieorganisering".

Figur 17: Gjennomsnittlig vurdering fra 1(uenig) til 7 (enig) på påstander om studieorganisering blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

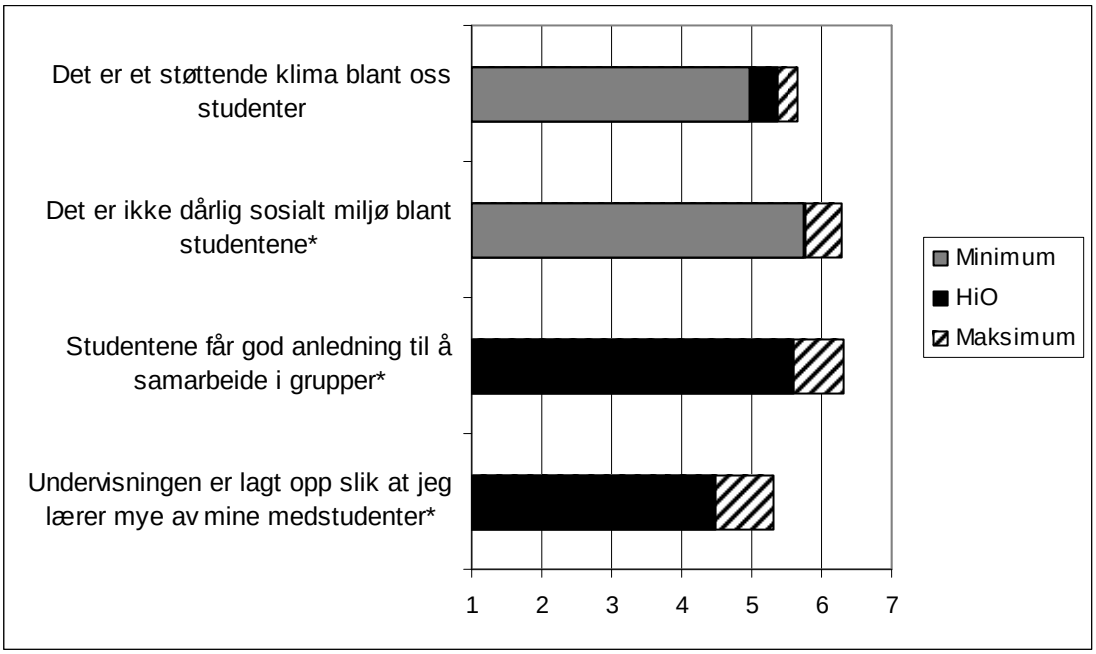
*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$

Figur 17 viser at allmennlærerstudentene i Oslo er minst enig i at utdanningen ikke er preget av mye administrativt rot og at informasjon og at beskjeder om studieopplegget blir formidlet på en effektiv måte. Oslo-studentene er mest enig i påstanden om at de forsår hensikten med fagene i studiet. Sammenlignet med studentene på de andre lærestedene fremstår ikke Oslo-studentene som de mest fornøyde med studieorganiseringen, men heller ikke som de minst fornøyde. Det er verdt å merke seg at det er Oslo-studentene som, sammenlignet med studentene på de andre lærestedene, er mest enig i at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass på studiet. Oslo-studenten har en signifikant høyere gjennomsnittsverdi på denne påstanden enn studentene på tre av de andre lærestedene. Det er ingen læresteder som utmerker seg med å ha studenter som gjennomgående er mer eller mindre fornøyd med studieorganiseringen enn studentene på de andre lærestedene.

Student – student relasjonen

Figur 18 viser gjennomsnittlig vurdering blant allmennlærerstudentene i Oslo, samt verdien til lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi på fire påstander som kan sies å omhandle relasjonen mellom studentene på studiet.

Figur 18: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom studentene på studiet blant studentene på de ulike allmennlærerutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

Figur 18 viser at allmennlærerstudentene i Oslo ser ut til å være nokså fornøyd med det sosiale miljøet blant studentene. Videre ser vi at studentene i Oslo er nokså enig i at studentene får god anledning til å samarbeide i grupper, og at de er litt mer enig enn uenig i at undervisningen er lagt opp slik at de lærer mye av sine medstudenter.

Oslo-studentene fremstår som omtrent like fornøyd med relasjonen mellom studentene på studiet som studentene på de øvrige lærestedene. Studentene i Bergen er likevel mer enig i påstanden om at det ikke er dårlig sosial miljø blant studentene enn studentene i Oslo, mens studentene i Sør-Trøndelag er mer enig i de to påstandene om studentsamarbeid på studiet enn studentene i Oslo.

3.5. Oppsummering

I dette kapittelet har vi sett at blant førsteårsstudentene på allmennlærerutdanningen i Oslo er det omtrent 70 prosent kvinner og i overkant av 60 prosent av studentene er mellom 21 og 25 år. Det er en høyere andel av Oslo-studentene som har foreldre med høyere utdanning enn blant allmennlærerstudentene på fire av de andre lærestedene. Andelen gifte eller samboende studenter på Høgskolen i Oslo er lavere enn på noen av de andre lærestedene, og det er blant Oslo-studentene man finner den laveste andelen studenter med barn. De aller fleste Oslo-studentene bor i hus eller leilighet. Andelen studenter med annen høyere utdanning er høyere i Oslo enn på de fleste andre læresteder, mens andelen som har tidligere yrkeserfaring verken skiller seg ut med å være spesielt høy eller spesielt lav på Høgskolen i Oslo, sammenlignet med de andre lærestedene. Sammenligningen av førsteårsstudentene i Oslo i 2004 og 2000 viste at andelen som har tatt annen høyere utdanning er omtrent like stor i de to kullene, mens andelen studenter med tidligere yrkeserfaring er høyere i 2000-kullet enn i 2004-kullet.

Analysene i dette kapittelet har også vist at allmennlærerstudentene i Oslo fremstår som relativt dedikerte og sikre på eget utdanningsvalg. Det ble ikke funnet forskjeller mellom allmennlærerstudentene på de ulike lærestedene i hvordan de vurderte påstandene knyttet til deres utdanningsvalg. Sammenligningen av førsteårsstudentene i Oslo i 2004 og 2000 viste at studentene i 2004-kullet så ut til å være noe mindre sikre på eget utdanningsvalg enn studentene i 2000-kullet.

Allmennlærerstudentene i Oslo bruker i gjennomsnitt 12 timer i uka på henholdsvis organiserte studieaktiviteter og selvstendige studieaktiviteter. Oslo-studentene bruker mindre tid på organiserte studieaktiviteter enn studentene på alle de andre lærestedene, men mer tid på selvstendige studieaktiviteter enn studentene på tre andre høgskoler – Sør-Trøndelag, Bergen og Bodø. Det er studentene i Oslo som totalt bruker minst tid på studierelaterte aktiviteter. Oslo-studentene bruker mer tid per uke på betalt arbeid enn studentene på tre av de andre høgskolene: Volda, Sør-Trøndelag og Bergen.

Generelt gir allmennlærerstudentene i Oslo i middels til litt under middels grad uttrykk for å ha en aktiv studiestrategi. Unntaket er at de oppgir å få mye ut av å diskutere fag med medstudenter. Allmennlærerstudentene i Oslo synes i likhet med allmennlærerstudentene ved andre læresteder i større grad å ha en pensum- og eksamensorientert studiestrategi enn

en aktiv studiestrategi. Dette er et generelt trekk ved allmennlærerstudentene, ikke noe som gjelder for Oslo-studentene spesielt.

Allmennlærerstudentene i Oslo er middels til litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet. Oslo-studentene framstår verken som mer eller mindre fornøyd med denne delen av studiet enn studentene på de andre lærestedene. Videre ser allmennlærerstudentene i Oslo generelt ut til å være middels til litt under middels fornøyd med studieorganiseringen. Unntaket er at de i noe større grad er enig i at de forstår hensikten med fagene i studiet og at sammenhengen mellom teori og praksis blir sterkt vektlagt i studiet. Heller ikke her skiller allmennlærerstudentene i Oslo seg fra studentene på de øvrige lærestedene. Endelig viste analysene at Oslo-studentene er nokså fornøyd med det sosiale miljøet blant studentene på studiet. Studentene i Oslo er også nokså enig i at studentene får god anledning til å samarbeide i grupper, men likevel bare litt mer enig enn uenig i at undervisningen er lagt opp slik at de lærer mye av sine medstudenter. Studentene i Sør-Trøndelag fremstår gjennomgående som mer fornøyd med mulighetene for gruppearbeid på studiet, og læringsutbyttet av et slikt studentsamarbeid, enn studentene i Oslo.

4. FØRSKOLELÆRERSTUDENTENE

I dette kapittelet skal vi studere førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen i Oslo i 2004. Studentene i Oslo vil bli sammenlignet med førsteårsstudenter fra førskolelærerutdanningen på fire andre læresteder: Høgskolen i Volda, Høgskolen i Bergen, Universitetet i Stavanger og Høgskolen i Bodø. Tabell 1 viser fordelingen av førskolelærerstudenter på de ulike lærestedene.

Tabell 1: Fordelingen av førskolelærerstudenter på de ulike lærestedene

	Prosent	Antall
Oslo	32,9	141
Volda	11,0	47
Bergen	36,6	157
Stavanger	13,3	57
Bodø	6,3	27
Total	100	429

4.1. Hvem er de?

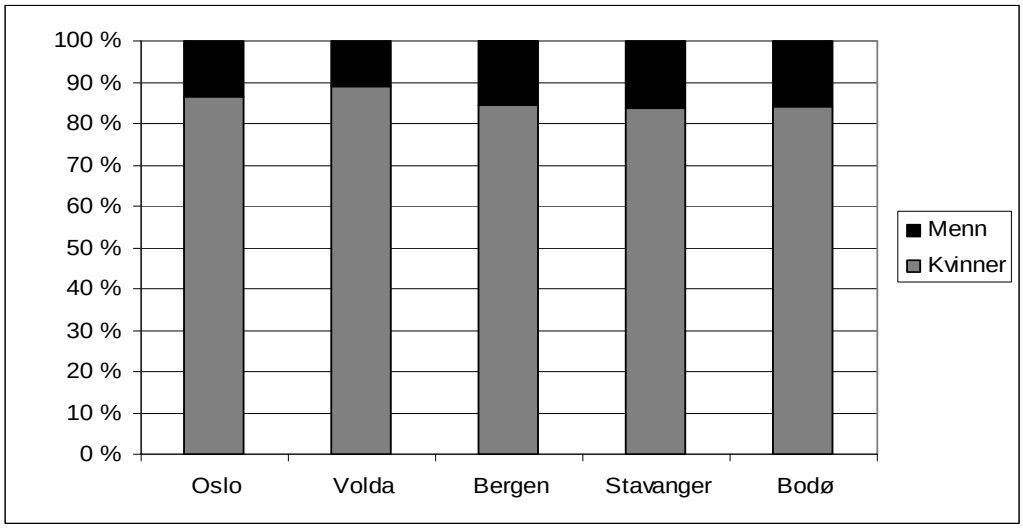
I denne delen skal vi se nærmere på hva som kjennetegner førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen på de ulike lærestedene i forhold til ulike bakgrunnsvariabler som kjønn og alder[3], hva slags utdanningsnivå foreldrene har, hvordan studentene bor og hvor mange av studentene som har barn.

Kjønn og alder

Figur 1 viser kjønnsfordelingen blant førskolelærerstudentene på de ulike lærestedene. Vi ser at omtrent 85 prosent av Oslo-studentene er kvinner, og at kvinneandelen er omtrent den samme blant førskolelærerstudentene på de øvrige lærestedene.

[3] Fremstillingen av førsteårsstudentenes kjønn og alder baserer seg på registerdata, innhentet for alle førsteårsstudentene som begynte på førskolelærerutdanningen høsten 2004. Det vil si at kjønns- og aldersfordelingen blant førskolelærerstudentene som presenteres her også inkluderer studentene som ikke har svart på StudData-undersøkelsen.

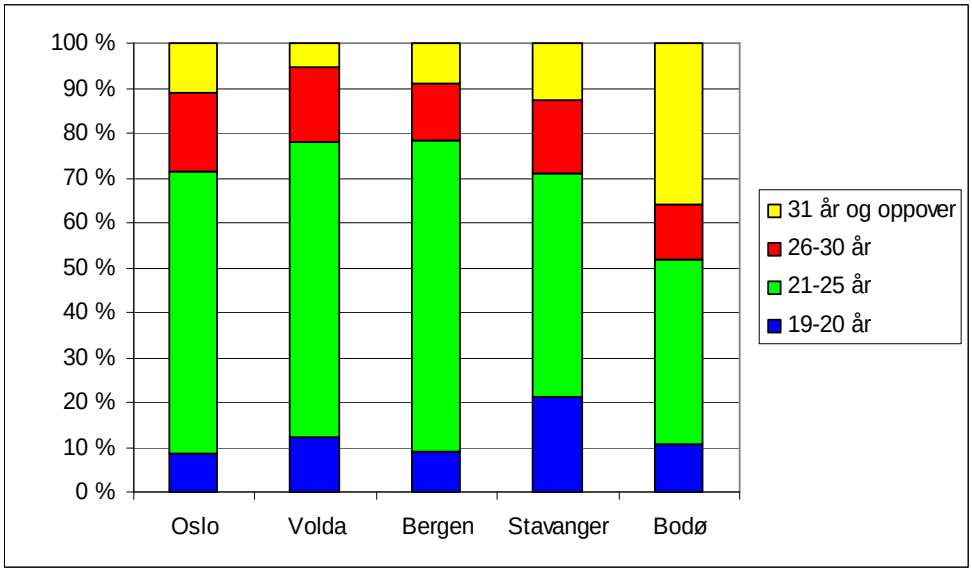
Figur 1: Kjønnsfordelingen blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

Kjikvadrat: 1,47, p > 0,05

I figur 2 ser vi aldersfordelingen blant førskolelærerstudentene på de ulike lærestedene. Figuren viser at omtrent 60 prosent av Oslo-studentene er mellom 21 og 25 år, 20 prosent er mellom 26 og 30 år og rundt 10 prosent av studentene tilhører henholdsvis den eldste og yngste aldersgruppen. Aldersfordelingen blant studentene varierer noe mellom lærestedene, men det er Høgskolen i Bodø som i størst grad skiller seg fra studentene ved de øvrige lærestedene, ved å ha en høyere andel eldre studenter. Stavanger skiller seg også ut med å ha en høyere andel studenter som er i den yngste aldersgruppen enn de øvrige lærestedene.

Figur 2: Aldersfordelingen blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

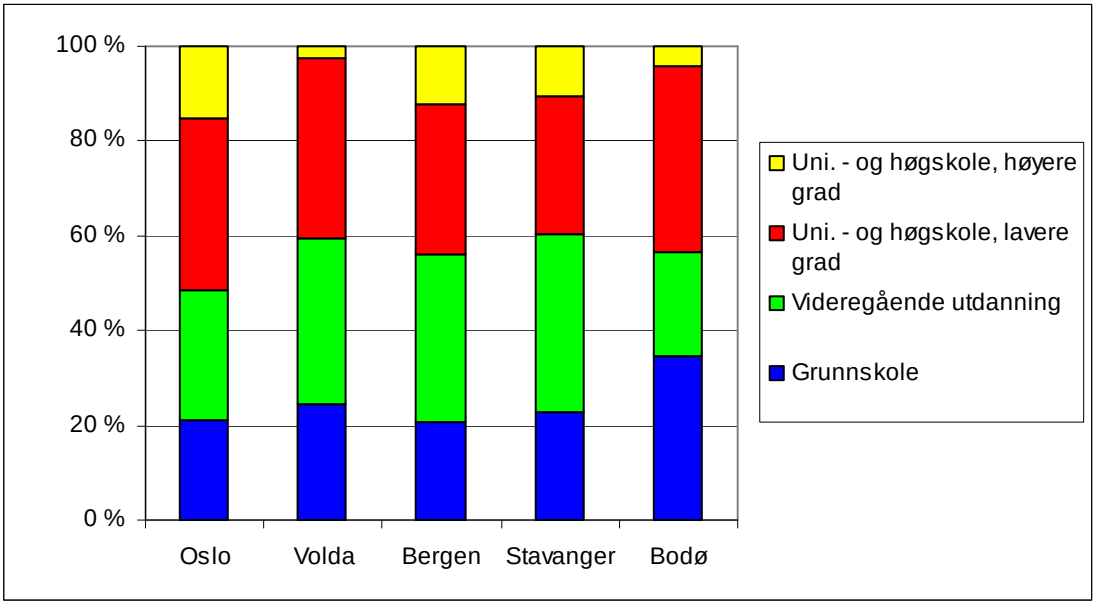

Kjikvadrat: 52,2, p < 0,001

Foreldrenes utdanningsnivå

I figur 3 ser vi hvilket utdanningsnivå foreldrene til førskolelærerstudentene på de ulike lærestedene har. Figuren viser at blant studentene i Oslo er det omtrent 50 prosent som har foreldre med høyere utdanning, og 50 prosent som har foreldre med utdanning til og med videregående skole. Det er størst andel (i overkant av 35 prosent) av Oslo-studentene som har foreldre med lavere grads universitets- og høgskoleutdanning. Det er ikke statistisk signifikante forskjeller i fordelingen av foreldrenes utdanningsnivå blant førskolelærerstudentene på de ulike lærestedene.

Figur 3: Utdanningsnivået til foreldrene til studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

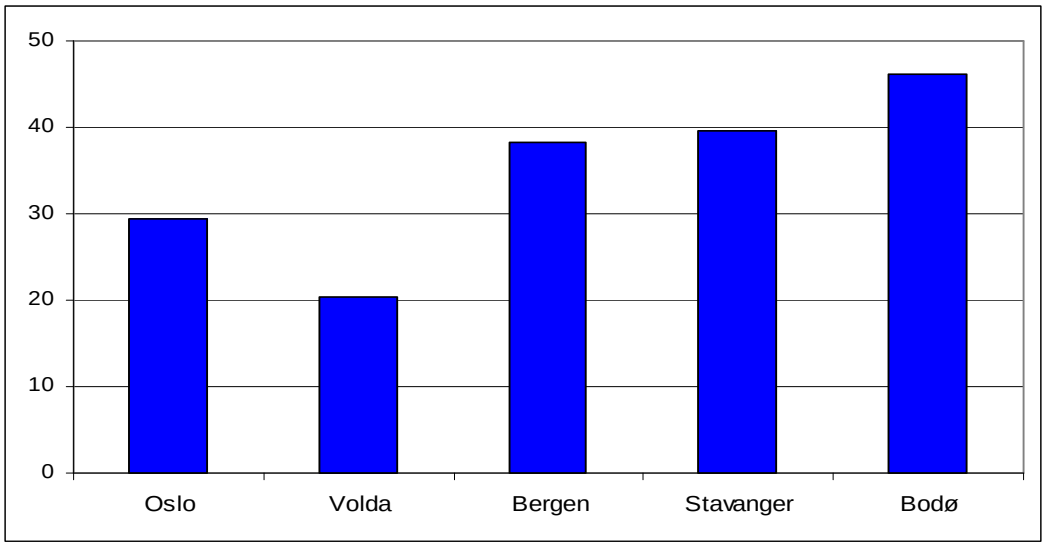

Kjikvadrat: 11,04, p > 0,05

Sivilstatus

Figur 4 viser hvor stor andel av førskolelærerstudentene på de ulike lærestedene som er gift eller samboende. I Oslo er denne andelen i underkant av 30 prosent. På de øvrige lærestedene varierer andelen gifte eller samboende studenter fra 20 til 45 prosent, men forskjellen mellom lærestedene er ikke signifikant, noe som betyr at variasjonen mellom lærestedene i figur 4 kan være et resultat av tilfeldigheter.

Figur 4: Andelen studenter som er gift eller samboende på de ulike førskolelærerutdanningene

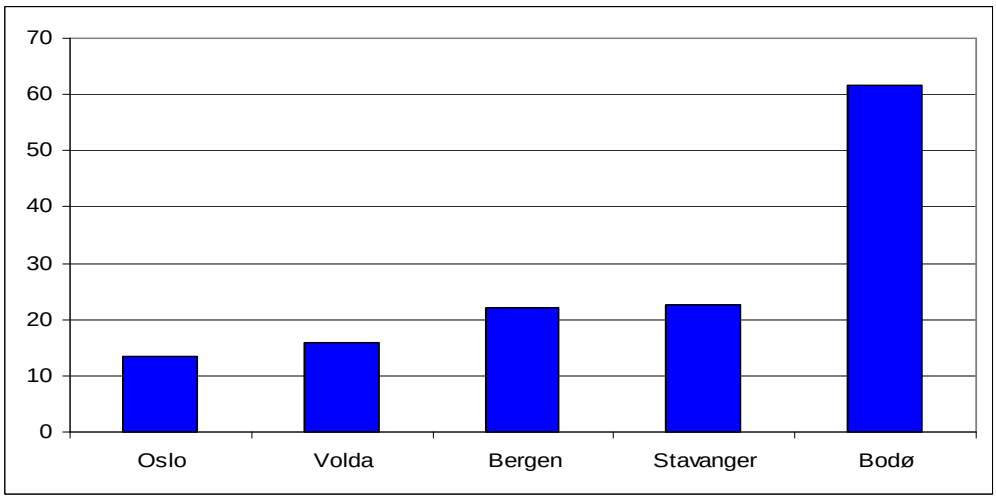

Kjikvadrat: 8,59, p > 0,05

Omsorgsansvar

Figur 5 viser hvor stor andel av studentene på de ulike førskolelærerutdanningene som har omsorgsansvar for barn. Vi ser at i underkant av 15 prosent av førskolelærerstudentene i Oslo har barn, og andelen studenter med barn omtrent er den samme på de øvrige lærestedene. Unntaket er studentene i Bodø som skiller seg ut ved at 60 prosent av studentene har barn. Dersom vi bare ser på studenter som er yngre enn 25 år, så viser analysene at det er en høyere andel studenter i Bergen og Bodø som har barn i denne aldersgruppen enn på de øvrige lærestedene.

Figur 5: Andelen studenter som har barn på de ulike førskolelærerutdanningene

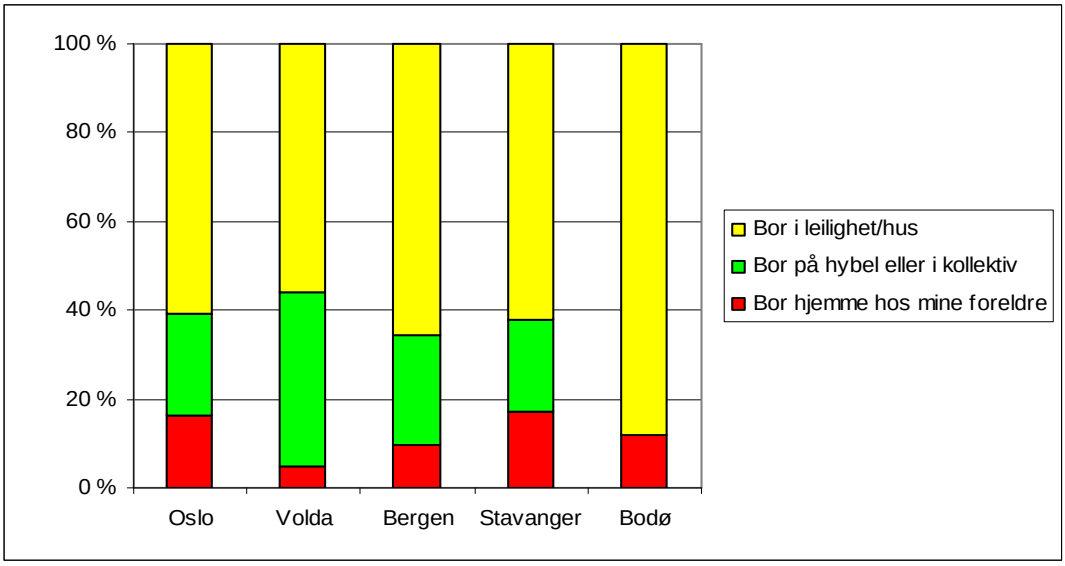

Kjikvadrat: 31,07, p < 0,05

Bosituasjon

I figur 6 ser vi bosituasjonen blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene. Figuren viser at omtrent 60 prosent av førskolelærerstudentene i Oslo bor i leilighet eller hus, mens i overkant av 20 prosent bor i hybel eller kollektiv. I underkant av 20 prosent av Oslo-studentene bor hjemme hos foreldrene. Bosituasjonen blant studentene i Oslo er i stor grad den samme som blant studentene på de øvrige lærestedene, med unntak av studentene i Bodø, hvor ingen av studentene bor på hybel eller i kollektiv. Det er også en høyere andel av studentene i Volda som bor på hybel eller i kollektiv enn blant studentene på de øvrige lærestedene.

Figur 6: Bosituasjon blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

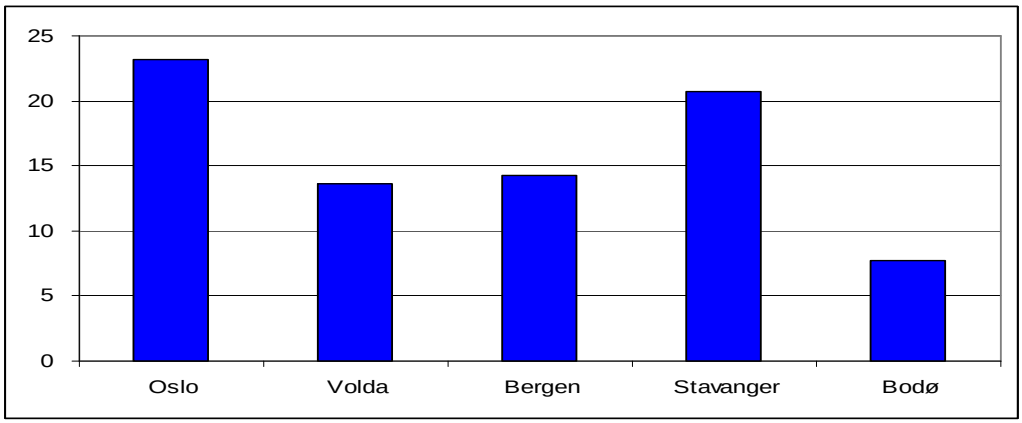

Kjikvadrat: 18,56, $p < 0,05$

Tidligere utdanning og yrkeserfaring

Figur 7 viser hvor stor andel av studentene på de ulike lærestedene som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på førskolelærerutdanningen. Blant studentene i Oslo er denne andelen i underkant av 25 prosent. Det er ikke statistisk signifikante forskjeller i andelen studenter som har tidligere yrkeserfaring mellom lærestedene.

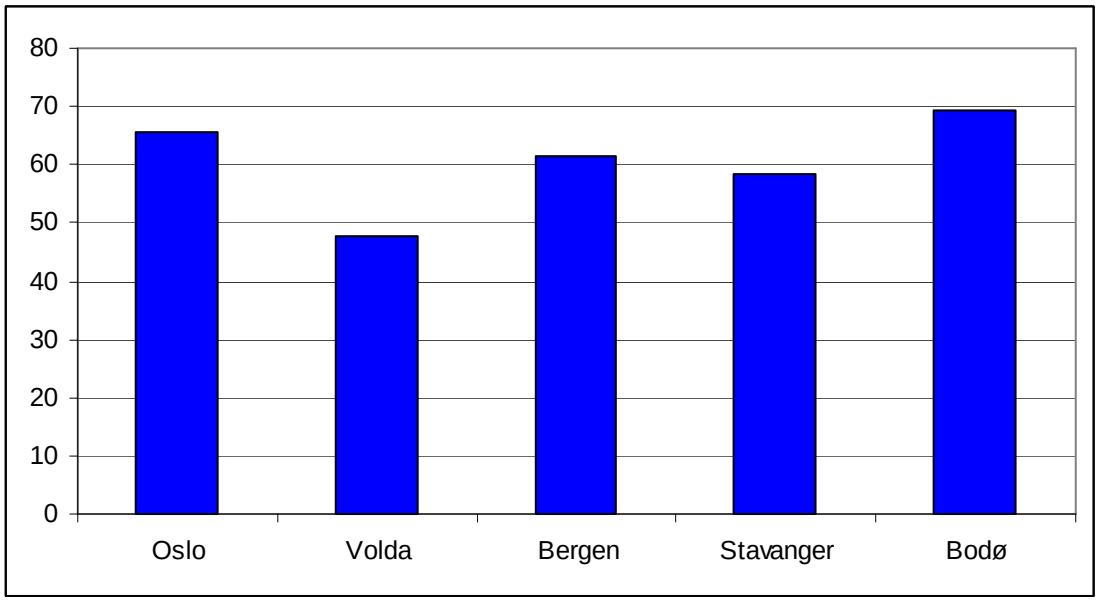
Figur 7: Andelen som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på førskolelærerutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat: 6,62, p > 0,05

I figur 8 ser vi hvor stor andel av studentene på de ulike førskolelærerutdanningene som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år før de begynte på sitt nåværende studium. Omtrent 65 prosent av studentene i Oslo har slik yrkeserfaring fra tidligere. Det er heller ikke statistisk signifikante variasjoner i andelen førskolelærerstudenter med tidligere yrkeserfaring mellom lærestedene.

Figur 8: Andelen som har vært yrkesaktiv sammenhengende i minst ett år før de begynte på førskolelærerutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

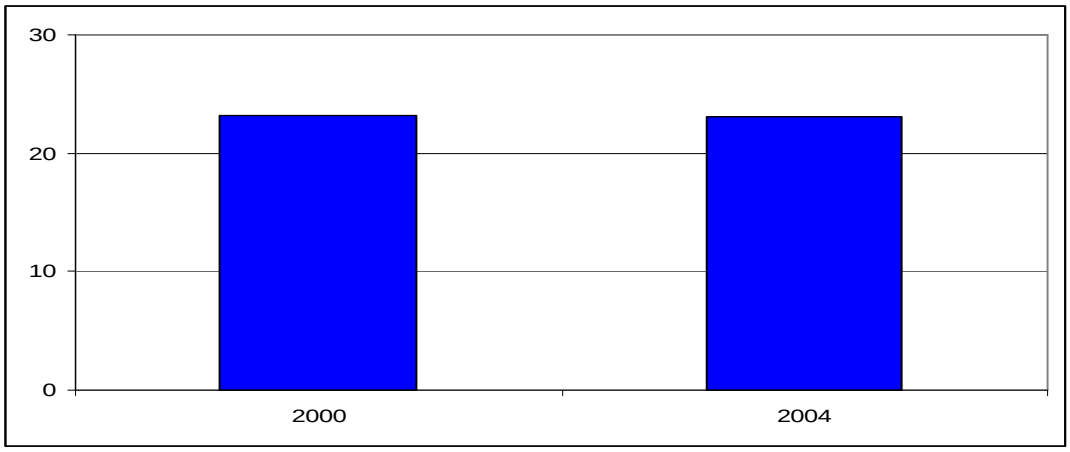

Kjikvadrat: 5,37, p > 0,05

Tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 9 og 10 sammenlignes andelen som har tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i Oslo i 2004 med den tilsvarende andelen blant førsteårsstudentene i 2000.

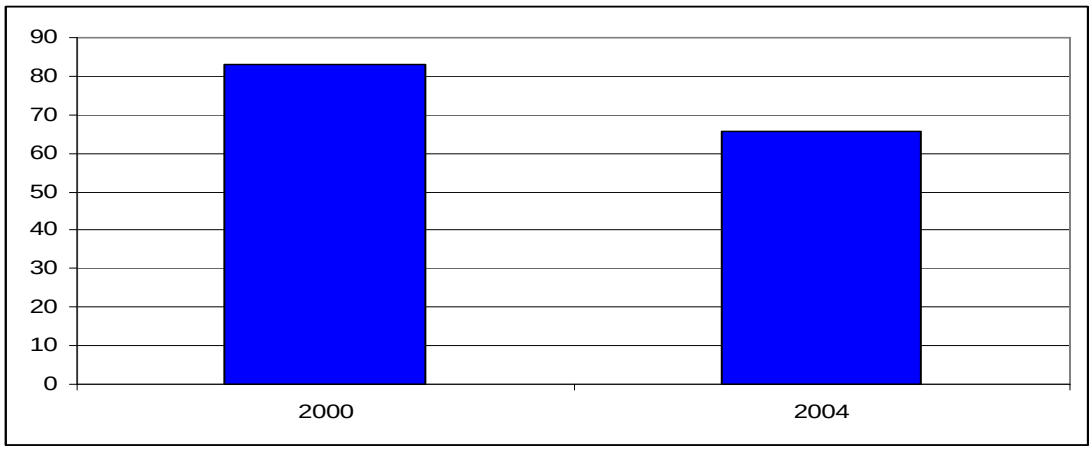
Figur 9: Andelen blant førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen på Høgskolen i Oslo i 200 og 2004 som har tatt annen høyere utdanning

Kjikvadrat: 0,0001, p > 0,05

Figur 9 viser at andelen studenter med tidligere utdanningserfaring er i overkant av 20 prosent blant førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen i Oslo både i 2000 og i 2004. Figur 10 viser at det var en noe høyere andel av førskolelærerstudentene i 2000-kullet som hadde tidligere yrkeserfaring (omtrent 80 prosent) enn det var i 2004-kullet (omtrent 65 prosent).

Figur 10: Andelen blant førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år

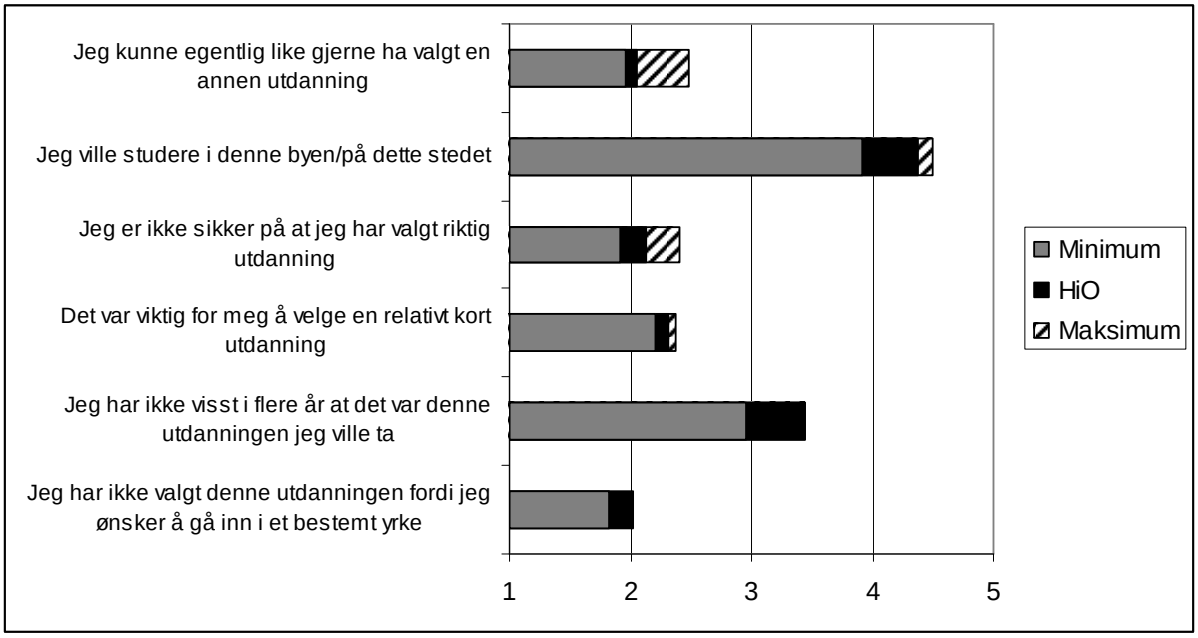
Kjikvadrat: 12,67, p < 0,05

4.2. Utdanningsvalg

Figur 11 viser den gjennomsnittlige vurderingen av seks påstander knyttet til utdanningsvalg blant førskolelærerstudentene på de ulike lærestedene. I figuren vises gjennomsnittsverdien blant studentene i Oslo, samt gjennomsnittsverdien til lærestedet med høyeste og laveste verdi. Der hvor Oslo har maksimums- eller minimumsverdi, er det dermed bare to verdier som er markert i søylene.

I figur 11 ser vi at Oslo-studentene oppgir at ønsket om å studere i denne byen eller på dette stedet har vært viktig for deres utdanningsvalg. Ellers viser figuren at Oslo-studentene fremstår som dedikerte og sikre i sitt utdanningsvalg, men at de likevel i liten grad oppgir å ha visst i flere år at det var førskolelærerutdanningen de skulle velge. Oslo-studentene skiller seg ikke fra studentene ved de øvrige lærestedene på noen av påstanden som inngår i figur 11. Vi kan dermed si at det ikke er noen forskjell mellom Oslo-studentene og studentene på de øvrige lærestedene sin vurdering av eget utdanningsvalg. Det er heller ikke forskjeller mellom de andre lærestedene i studentenes vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg.

Figur 11: Gjennomsnittsanalyse for vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg blant studentene ved de ulike førskolelærerutdanningene (1"ikke i det hele tatt" til 5"i svært stor grad")

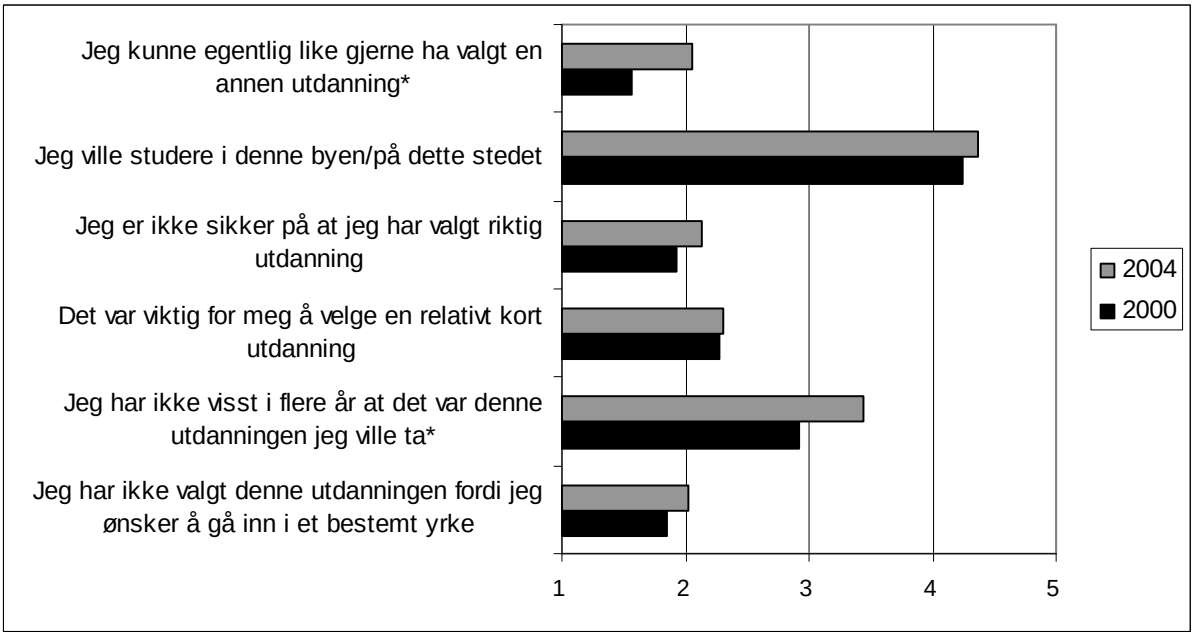

Det er ingen statistisk signifikante forskjeller mellom studentene på de ulike lærestedene

Vurdering av utdanningsvalg blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 12 sammenlignes vurderingen av påstander knyttet til utdanningsvalg blant førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen i Oslo i 2004 og 2000. I figuren ser vi at studentene i 2004 i gjennomsnitt mener at påstanden om at de like gjerne kunne valgt en annen utdanning passer bedre for deres utdanningsvalg enn studentene i 2000-kullet. Studentene i 2004-kullet er også i gjennomsnitt mer enig i påstanden om at de ikke har visst i flere år at det var førskolelærerutdanningen de ville ta enn studentene i 2000-kullet. Førsteårsstudenten i 2004 fremstår med andre ord som noe mindre sikre på sitt eget utdanningsvalg enn førsteårsstudentene i 2000.

Figur 12: Førsteårsstudentene på førskolelærerutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstander knyttet til utdanningsvalg (1"ikke i det hele tatt"… 5"i svært stor grad")

*: Forskjellen mellom 2004 og 2000 er statistisk signifikant, $p < 0,05$.

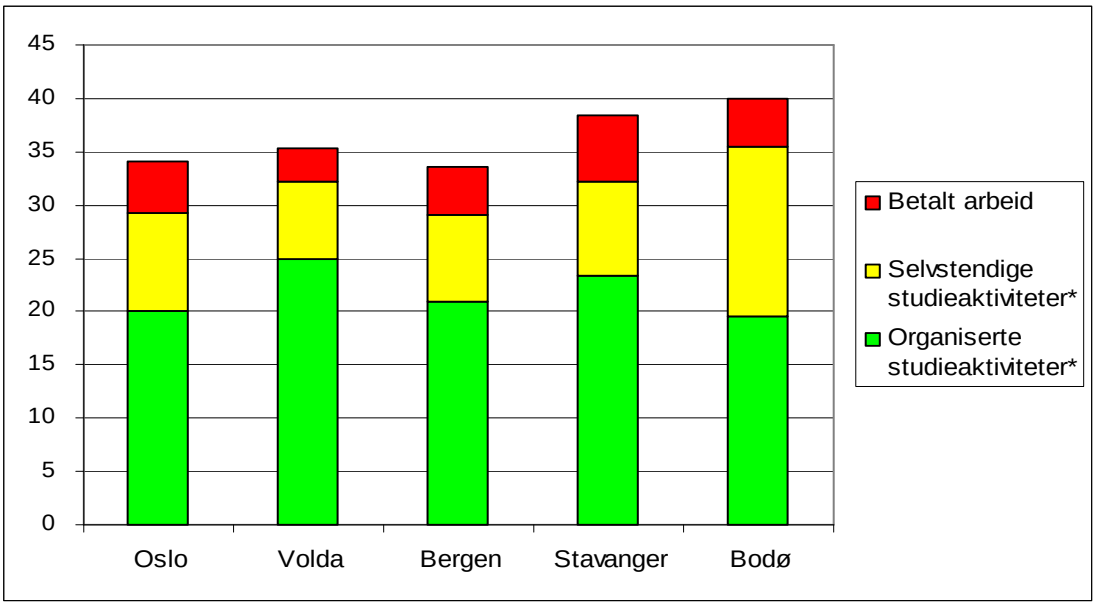
4.3. Studieadferd

Studentenes studieadferd måles i denne rapporten på to måter. For det første ved å undersøke hvor mye tid studentene oppgir å bruke på studierelaterte aktiviteter og arbeid per uke, og for det andre ved å se på hvilke studiestrategier studentene legger opp i sitt arbeid med studiene.

Tidsbruk

Figur 13 viser hvor mange timer førskolelærerstudentene på ulike læresteder bruker per uke på organiserte studieaktiviteter, selvstendige studieaktiviteter og betalt arbeid. Vi ser at førskolelærerstudentene i Oslo i gjennomsnitt bruker 20 timer i uken på organiserte studieaktiviteter, 10 timer på selvstendige studieaktiviteter som lesing og oppgaveskriving og omtrent 5 timer i uken på betalt arbeid. Oslo-studentene bruker altså totalt i underkant av 35 timer i uken på studierelaterte aktiviteter og arbeid. Studentene i Oslo bruker mindre tid på organiserte studieaktiviteter per uke enn studentene i Volda, og mindre tid på selvstendige studieaktiviteter enn studentene i Bodø. Analysene viser at studentene i Bodø bruker mer tid på selvstendige studieaktiviteter enn studentene på alle de andre lærestedene. Til slutt ser vi at studentene i Oslo verken skiller seg ut med å bruke mer eller mindre tid på betalt arbeid enn studentene på de øvrige lærestedene.

Figur 13: Gjennomsnittlig tidsbruk per uke blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder

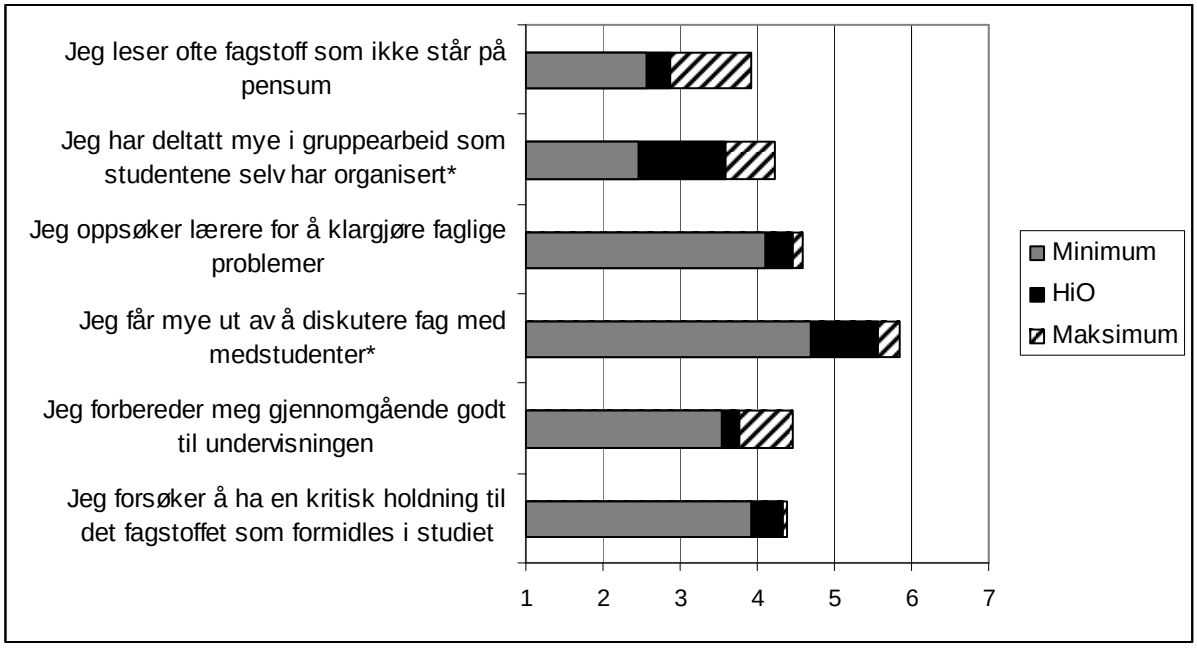
Studiestrategier

På spørsmål om studentenes studiestrategier ble studentene bedt om å vurdere ni påstander om hvordan de legger opp sitt arbeid i studiet på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I framstillingen nedenfor er disse påstandene delt inn i to grupper. En gruppe påstander som kan sies å gi uttrykk for en aktiv studiestrategi (figur 14), og en gruppe

påstander som måler i hvilken grad studentene legger opp det som kalles en pensum- og eksamensorientert studiestrategi (figur 15).

I figur 14 ser vi førskolelærerstudentenes vurdering av seks påstander som anses som et uttrykk for en aktiv studiestrategi. Vi ser at studentene i Oslo i gjennomsnitt er minst enig i påstanden om at de ofte leser fagstoff som ikke står på pensum, og mest enig i at de får mye ut av å diskutere fag med medstudenter. Kort oppsummert kan man si at førskolelærerstudentene i Oslo i middels grad gir uttrykk for å ha en aktiv studiestrategi. Oslo-studentene er mer enig enn studentene i Volda i påstandene "Jeg får mye ut av å diskutere fag med medstudenter" og "Jeg har deltatt mye i gruppearbeid som studentene selv har organisert". For øvrig er det ingen signifikante forskjeller mellom førskolestudentene i Oslo og studentene på de øvrige lærestedene.

Figur 14: Gjennomsnittlig vurdering fra 1(uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

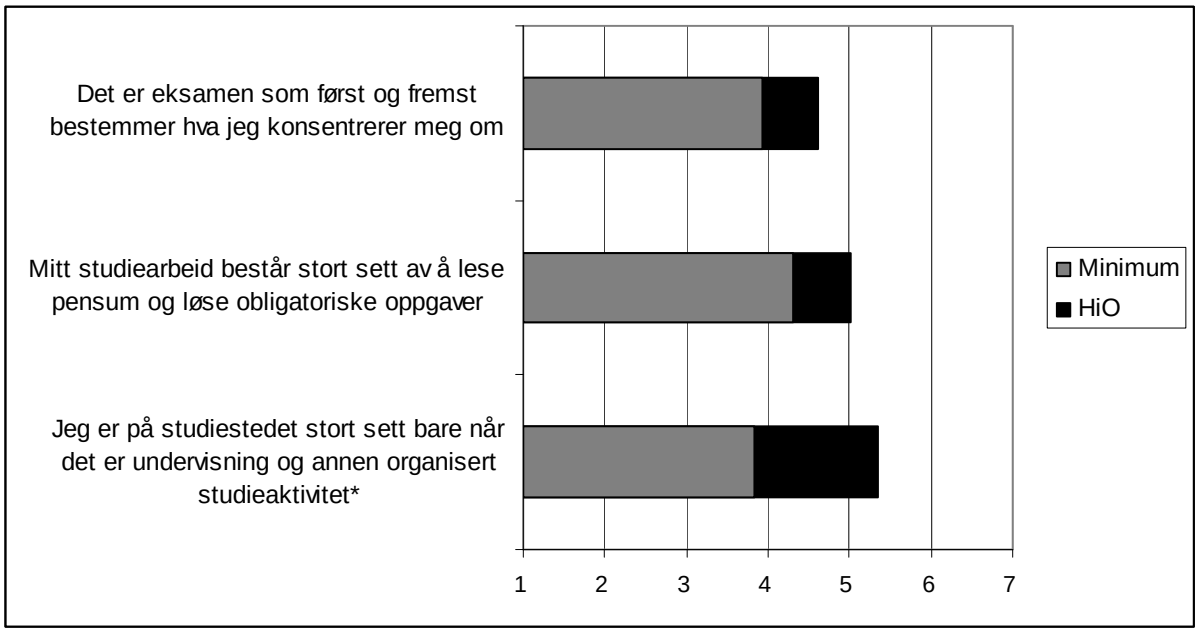

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet i Volda (minimumsverdi).

Figur 15 viser førskolelærerstudentenes vurdering av ulike påstander om en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Vi ser at studentene i Oslo sier seg "litt enig" i alle de tre påstandene i figur 15, og man kan dermed si at Oslo-studentene i større grad gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi enn for en aktiv studiestrategi. Selv om figuren viser at Oslo-studentene har høyeste gjennomsnittsverdi på alle påstandene, viser signifikanstester at forskjellen mellom gjennomsnittet blant Oslo-studentene og studentene

på de øvrige lærestedene ikke er statistisk signifikant. Det eneste unntaket er at studentene i Oslo i større grad enn studentene i Stavanger oppgir at de stort sett bare er på studiestedet når det er undervisning og annen organisert studieaktivitet.

Figur 15: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 5(enig) av påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet i Stavanger (minimumsverdi).

4.4. Vurdering av studiet og undervisningsopplegg

Studentenes vurdering av studiet og undervisningsopplegg består av sytten påstander. Studentene blir bedt om å vurdere disse påstandene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". For å lette framstillingen er påstandene organisert under tre overskrifter etter hvilket tema de omhandler.

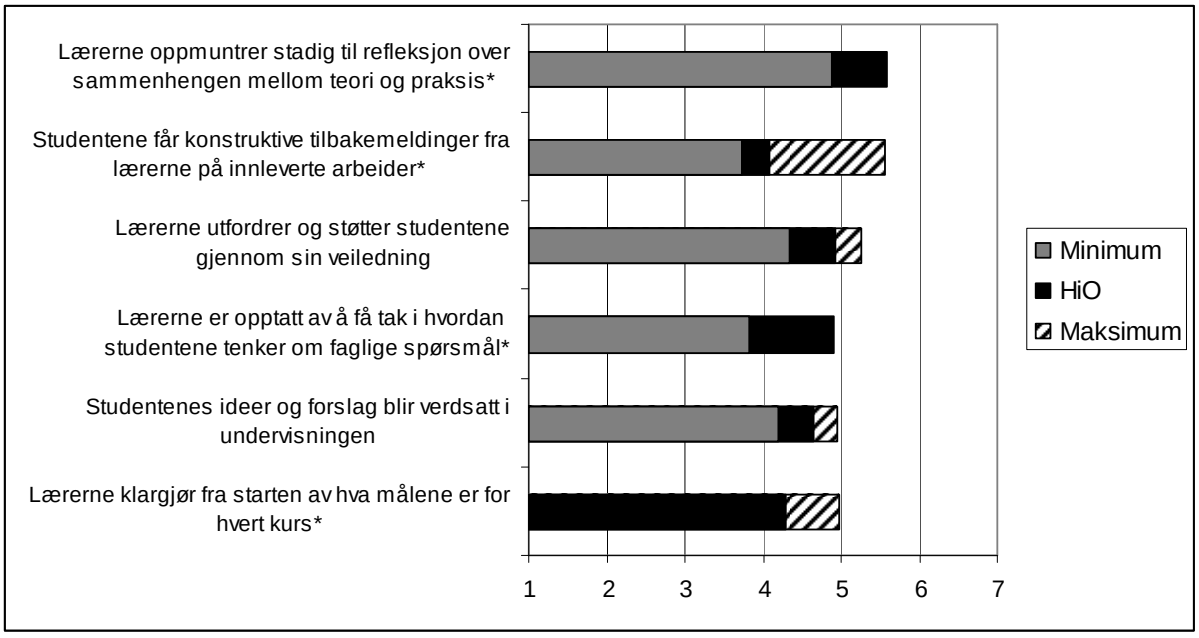
Lærer – student relasjonen

I figur 16 ser vi den gjennomsnittlige vurderingen blant førskolelærerstudentene i Oslo, samt verdien til lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi på seks påstander som omhandler relasjonen mellom lærere og studenter på studiet.

Figur 16 viser at studentene i Oslo generelt er litt over middels fornøyd med lærer – student relasjonen på studiet. Det eneste unntaket er at førskolelærerstudentene i Oslo er noe mer enig i påstanden om at lærerne stadig oppmuntrer til refleksjon over sammenhengen mellom

teori og praksis. Studentene i Bergen er i gjennomsnitt signifikant mer enig enn Oslo-studentene i at studentene får konstruktive tilbakemeldinger fra lærerne på sine innleverte arbeider, og at lærerne klargjør målene for hver kurs. Til slutt merker vi oss at studentene i Oslo gjennomgående er mer enig i at lærerne stadig oppmuntrer til refleksjon over sammenhengen mellom teori og praksis enn studentene i Stavanger, som i gjennomsnitt er minst enig i denne påstanden. Analysene viser at studentene i Stavanger jevnt over fremstår som mindre fornøyd med relasjonen mellom lærere og studenter enn studentene i Bergen.

Figur 16: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom lærer og student på studiet blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

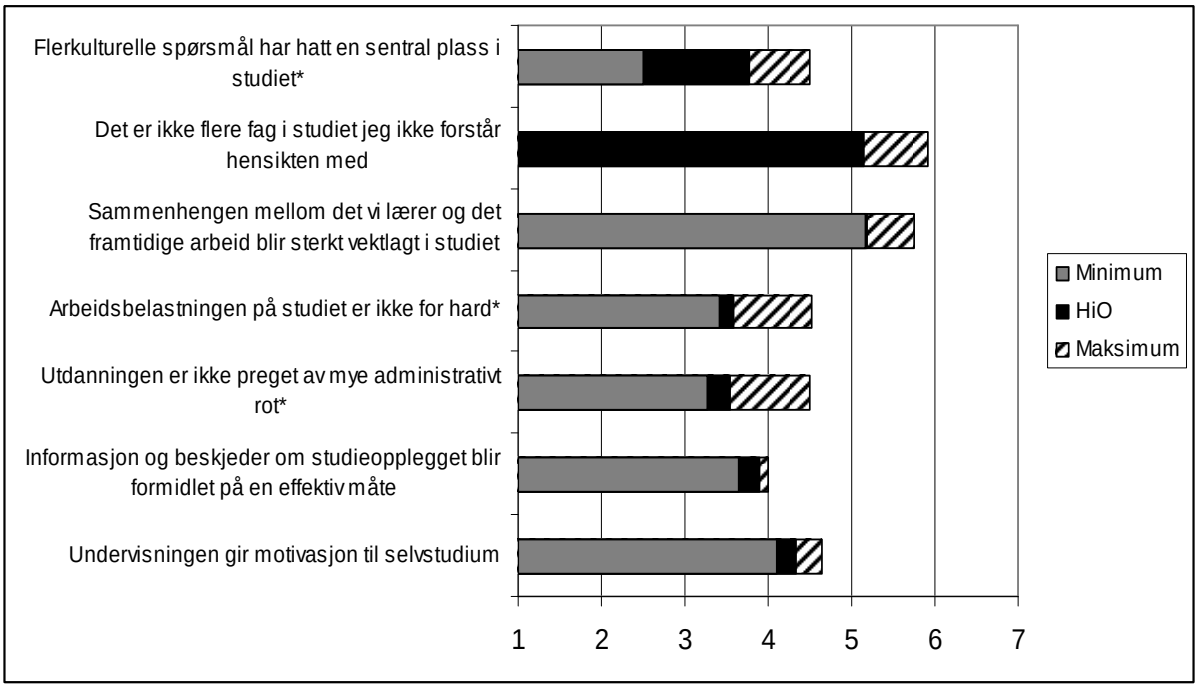
*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

Studieorganisering

Figur 17 viser førskolelærerstudentenes vurdering av påstander knyttet til studieorganiseringen. Det generelle inntrykket er at studentene i Oslo er i underkant av middels fornøyd med studieorganiseringen. Unntaket er at Oslo-studentene i relativt stor grad oppgir å forstå hensikten med fagene i studiet, og at de mener at sammenhengen mellom teori og praksis blir vektlagt i studiet. Sammenlignet med studentene på de andre lærestedene skiller ikke studentene i Oslo seg signifikant fra disse, bortsett fra at studentene i Bergen er noe mer fornøyd enn studentene i Oslo med to forhold: at arbeidsbelastningen på studiet ikke er for hard og at utdanningen ikke er preget av mye administrativt rot. Studentene i Bergen er også mer enig enn studentene i Stavanger og Volda i at

arbeidsbelastningen på studiet ikke er for hard, og mer enig enn studentene i Bodø i at studiet ikke er preget av mye administrativt rot. Det er studentene i Bodø som er minst enig i påstanden om at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass i studiet, mens studentene i Stavanger er mest enig i denne påstanden. Studentene i Bodø er mindre enig i påstanden om at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass i studiet enn studentene i Oslo, Bergen og Stavanger.

Figur 17: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) i påstander om studieorganiseringen blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

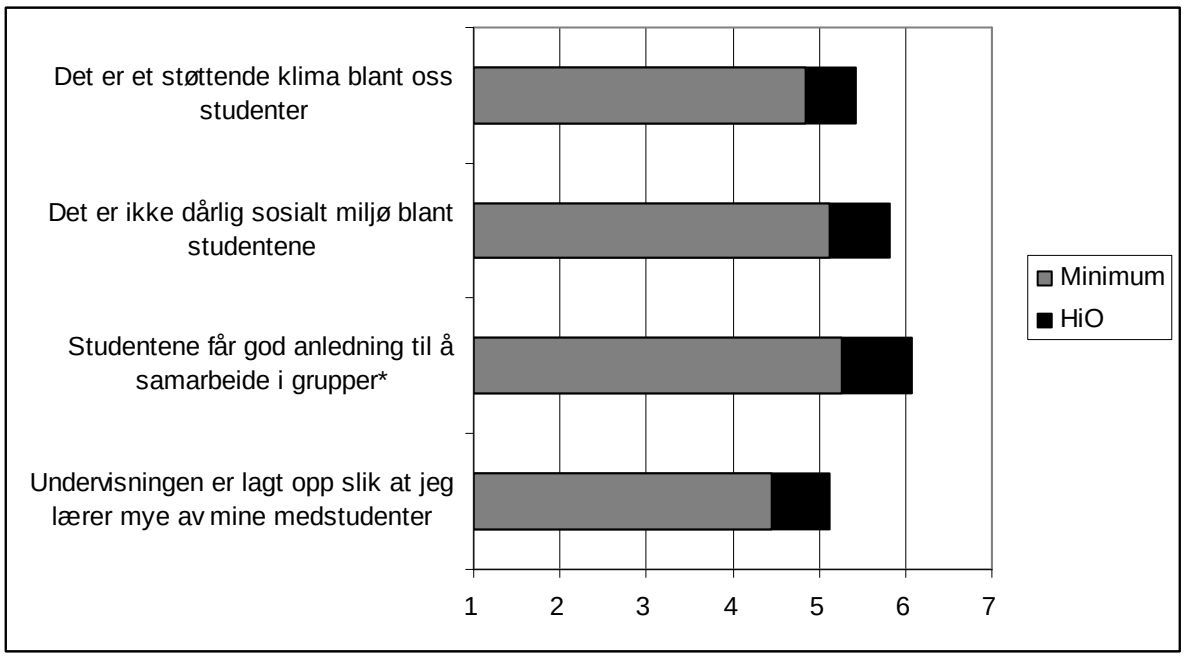

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett annet lærested, $p < 0,05$

Student – student relasjonen

I figur 18 ser vi hvordan studentene på de ulike førskolelærerutdanningene i gjennomsnitt vurderer fire påstander knyttet til relasjonen mellom studentene på studiet. Figuren viser at studentene i Oslo er nokså fornøyd både med studentmiljøet og studentsamarbeidet på studiet. Vi ser at førskolelærerstudentene i Oslo har den høyeste gjennomsnittsverdien på alle påstandene. Det er likevel bare på påstanden om at studentene får god anledning til å samarbeide i grupper at Oslo-studentene er signifikant mer enig enn studentene på høgskolen med laveste gjennomsnittsverdi, Volda. Ellers er det ingen signifikante forskjeller mellom studentene på de ulike lærestedene i deres vurdering av de fire påstandene som inngår i figur 18.

Figur 18: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom studentene på studiet blant studentene på de ulike førskolelærerutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet i Volda (minimumsverdi), $p < 0,05$.

4.5. Oppsummering

Blant førskolelærerstudentene i Oslo er omtrent 85 prosent kvinner og 60 prosent er mellom 21 og 25 år. Analysene hvor vi har sett på hvem førsteårsstudentene er, har vist at førskolelærerstudentene ved Høgskolen i Oslo ikke skiller seg fra studentene ved de øvrige lærestedene. En sammenligning av førskolelærerstudentene i Oslo i 2004 og 2000 viste at det var en høyere andel av studentene i 2000-kullet som hadde tidligere yrkeserfaring enn i 2004-kullet.

Analysene i dette kapittelet har vist at førskolelærerstudentene i Oslo er relativt sikre på sitt eget utdanningsvalg. De oppgir at ønsket om å studere i denne byen eller på dette stedet har vært viktig for deres utdanningsvalg, men de har ikke visst lenge at det var førskolelærerutdanningen de ville ta. Oslo-studentenes syn på eget utdanningsvalg ser ut til å gjelde førskolelærerstudenter generelt, uansett hvilket lærested de studerer ved. En sammenligning av Oslo-studentene i 2004 og 2000 viste at studentene i 2004-kullet så ut til å være noe mindre sikre på eget utdanningsvalg enn studentene i 2000-kullet.

Videre har vi i dette kapittelet sett at førskolelærerstudentene i Oslo bruker omtrent 20 timer i uken på organiserte studieaktiviteter, 10 timer på selvstendige studieaktiviteter og 5

timer på betalt arbeid. Oslo-studentene skiller seg i liten grad fra studentene på de andre lærestedene når vi ser på tid brukt på studier og arbeid. Førskolelærerstudentene i Oslo oppgir, i likhet med studentene ved de øvrige lærestedene, i noe større grad å ha en pensum- og eksamensorientert enn en aktiv studiestrategi.

Førskolelærerstudentene i Oslo er litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet, og i underkant av middels fornøyd med studieorganiseringen. Unntakene fra dette er at Oslo-studentene i nokså stor grad oppgir at de forstår hensikten med fagene i studiet og at de synes at sammenhengen mellom det de lærer og det fremtidige arbeidet blir sterkt vektlagt i studiet. Oslo-studentene har også vist seg å være nokså fornøyd med relasjonen mellom studentene på studiet. Studentene på Høgskolen i Oslo skiller seg i liten grad fra studentene på de øvrige lærestedene i sin vurdering av lærer – student relasjonen på studiet, studieorganiseringen og relasjonen mellom studentene på studiet.

5. SOSIONOMSTUDENTENE

I dette kapittelet skal vi studere førsteårsstudentene på sosionomutdanningen i Oslo. I kapittelet sammenlignes Oslo-studentene med sosionomstudenter fra fem andre læresteder: Høgskolen i Lillehammer, Høgskolen i Volda, Høgskolen i Sør-Trøndelag, Høgskolen i Bergen og Universitetet i Stavanger. Tabell 1 viser fordelingen av sosionomstudenter på de ulike lærestedene.

Tabell 1: Fordelingen av sosionomstudenter på de ulike lærestedene

	Prosent	Frekvens
Oslo	18,5	80
Lillehammer	15,2	66
Volda	10,4	45
Sør-Trøndelag	17,8	77
Bergen	15,9	69
Stavanger	22,2	96
Total	100	433

5.1. Hvem er de?

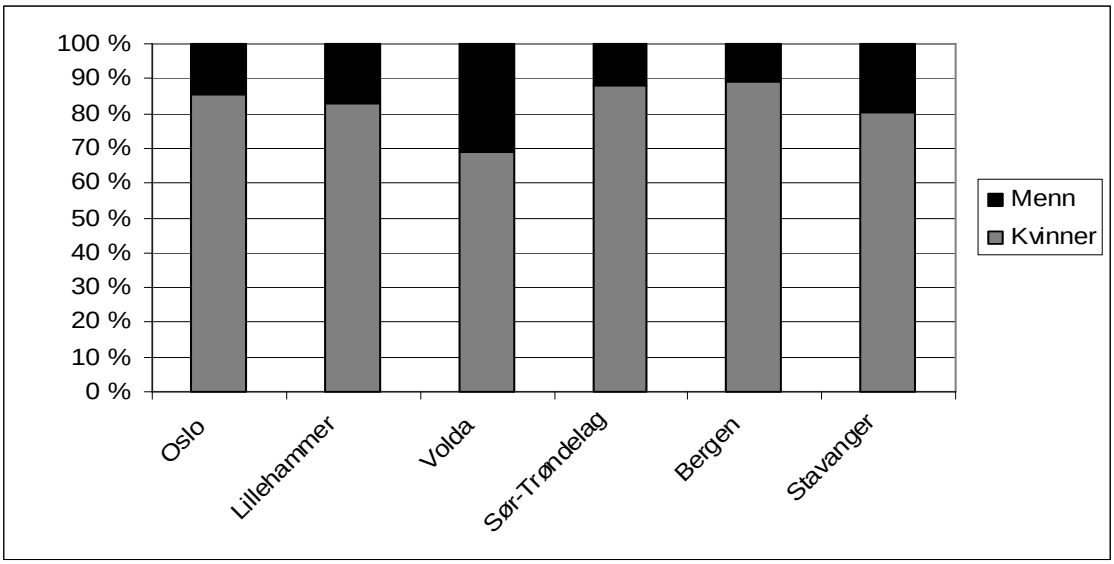
I denne delen skal vi se nærmere på hva som kjennetegner førsteårsstudentene på sosionomutdanningen på de ulike lærestedene i forhold til ulike bakgrunnsvariabler som kjønn og alder[4], hva slags utdanningsnivå foreldrene har, hvordan studentene bor og hvor mange av studentene som har barn.

Kjønn og alder

Figur 1 viser kjønnsfordelingen blant sosionomstudentene på de ulike lærestedene. Vi ser at kvinneandelen blant Oslo-studentene er omtrent 85 prosent. Figuren viser at Volda skiller seg ut ved at det er 30 prosent menn blant sosionomstudentene ved denne høgskolen, mens på de øvrige lærestedene er denne andelen mellom 10 og 20 prosent.

[4] Fremstillingen av førsteårsstudentenes kjønn og alder baserer seg på registerdata, innhentet for alle førsteårsstudentene som begynte på sosionomutdanningen høsten 2004. Det vil si at kjønns- og aldersfordelingen blant sosionomstudentene som presenteres her også inkluderer studentene som ikke har svart på StudData-undersøkelsen.

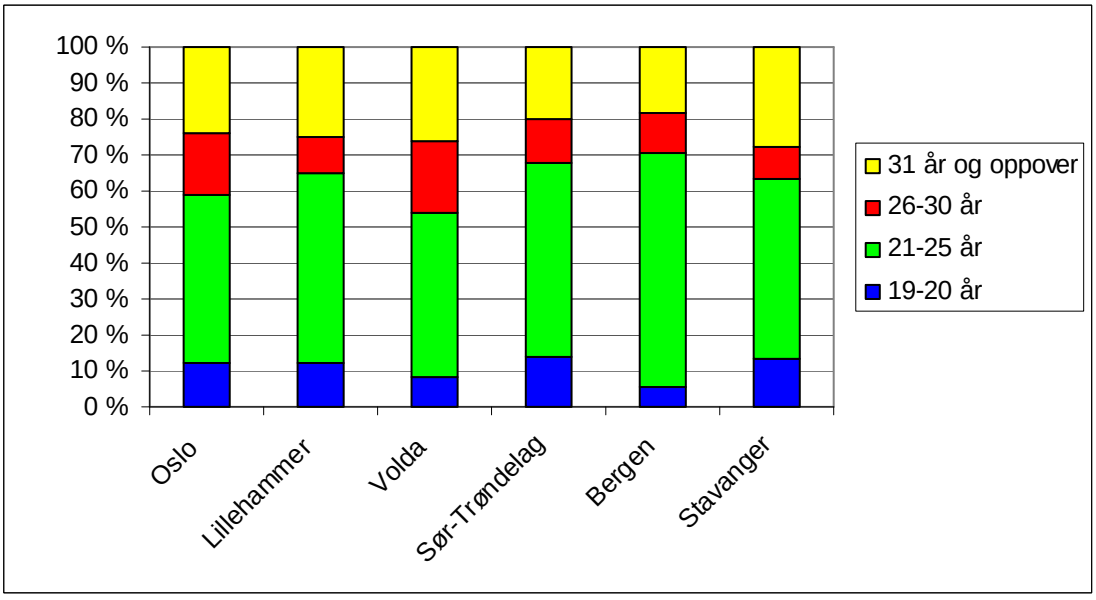
Figur 1: Kjønnsfordelingen blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

Kjikvadrat: 13,45, $p < 0,05$

I figur 2 ser vi aldersfordelingen blant sosionomstudentene på de ulike lærestedene. Figuren viser at omtrent halvparten av Oslo-studentene er mellom 21 og 25 år, 10 prosent er 19 til 20 år, 15 prosent er mellom 26 og 30 år, mens omtrent 25 prosent er 31 år eller eldre. Resultatet av kjikvadrattesten viser at det ikke er noen signifikante forskjeller mellom lærestedene i alderfordelingen blant sosionomstudentene.

Figur 2: Aldersfordelingen blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

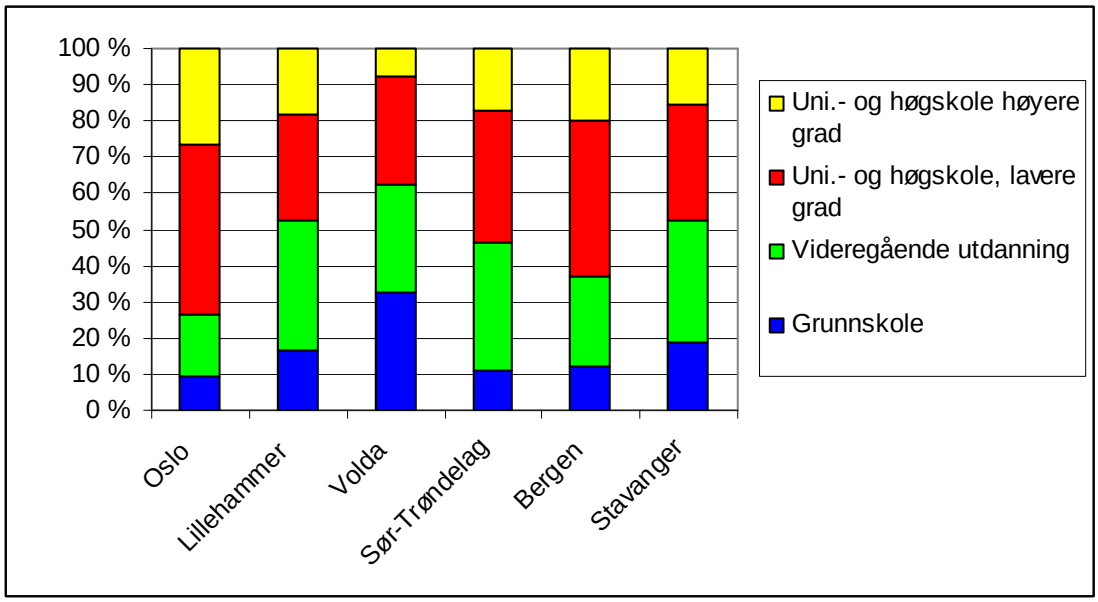

Kjikvadrat: 16,8, $p > 0,05$

Foreldrenes utdanningsnivå

I figur 3 ser vi utdanningsnivået til foreldrene til studentene på de ulike sosionomutdanningene. Vi ser at i overkant av 70 prosent av studentene i Oslo har foreldre med høyere utdanning, og andelen studenter som har foreldre med høyere utdanning på lavere grad utgjør omtrent 45 prosent. På alle de andre lærestedene er andelen studenter som har foreldre med høyere utdanning lavere enn på Høgskolen i Oslo. Andelen som har foreldre med høyere utdanning på disse lærestedene varierer mellom 65 prosent i Bergen til i underkant av 40 prosent i Volda.

Figur 3: Utdanningsnivået til foreldrene til studentene på de ulike sosionomutdanningene

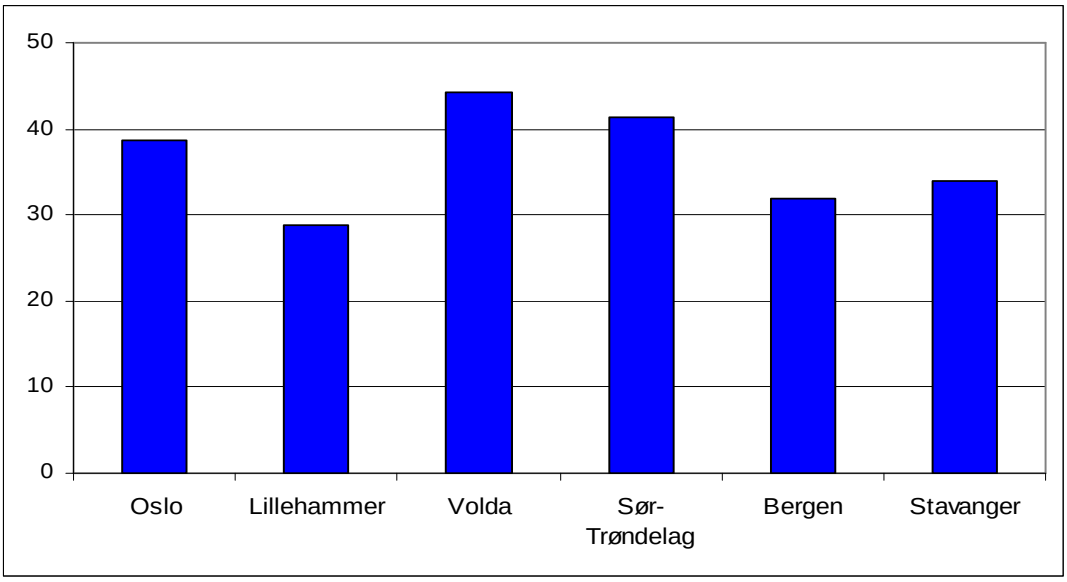

Kjikvadrat: 28,43, $p < 0,05$

Sivilstatus

Figur 4 viser hvor stor andel av sosionomstudentene på de ulike lærestedene som er gift eller samboende. I Oslo er denne andelen i underkant av 40 prosent. Det er ingen signifikante forskjeller mellom lærestedene i andelen studenter som er gifte eller samboende.

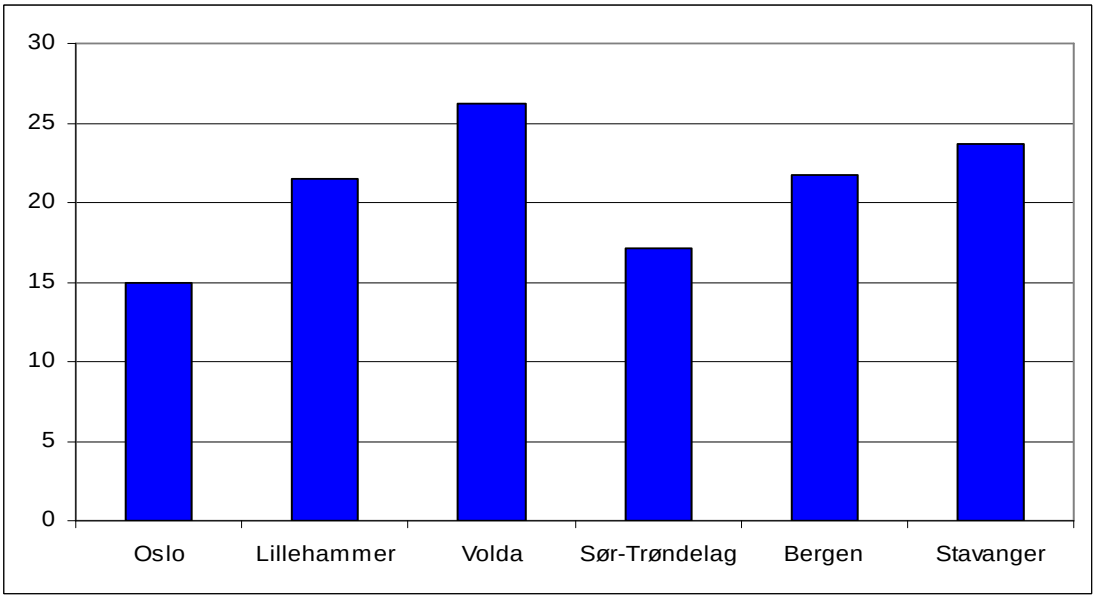
Figur 4: Andelen studenter som er gift eller samboende på de ulike sosionomutdanningene

Kjikvadrat: 4,59, p > 0,05

Omsorgsansvar

Figur 5: Andelen studenter som har barn på de ulike sosionomutdanningene

Kjikvadrat: 3,54, p > 0,05

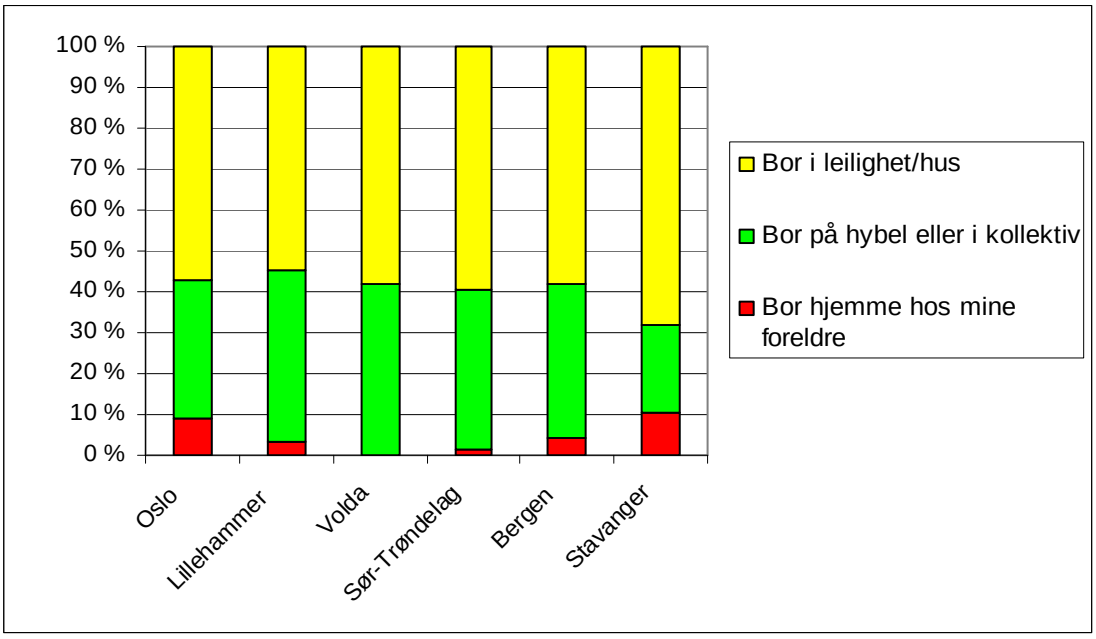
Figur 5 viser hvor stor andel av studentene på de ulike sosionomutdanningene som har omsorgsansvar for barn. Vi ser at denne andelen er 15 prosent blant studentene i Oslo. Andelen studenter med barn er lavere i Oslo enn på de andre lærestedene. Selv om figuren

kan tyde på at andelen som har omsorgsansvar for barn varierer mellom lærestedene, viser resultatet av kjikvadrattesten at forskjellene mellom lærestedene ikke er statistisk signifikant.

Bosituasjon

Figur 6 viser bosituasjonen blant studentene på de ulike sosionomutdanningene. Vi ser at omtrent 60 prosent av Oslo-studentene bor i leilighet eller hus, 30 prosent bor på hybel eller i kollektiv og 10 prosent bor hjemme hos foreldrene sine. Volda skiller seg ut ved at det ikke er noen sosionomstudenter ved denne høgskolen som bor hjemme hos foreldrene sine, men signifikanstester viser at det ikke er signifikante forskjeller mellom Oslo og Volda i hvordan studentene bor. Hovedtendensen i figur 6 kan sies å være at det er relativt små forskjeller mellom lærestedene i hvordan førsteårsstudentene på de ulike lærestedene bor.

Figur 6: Bosituasjon blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

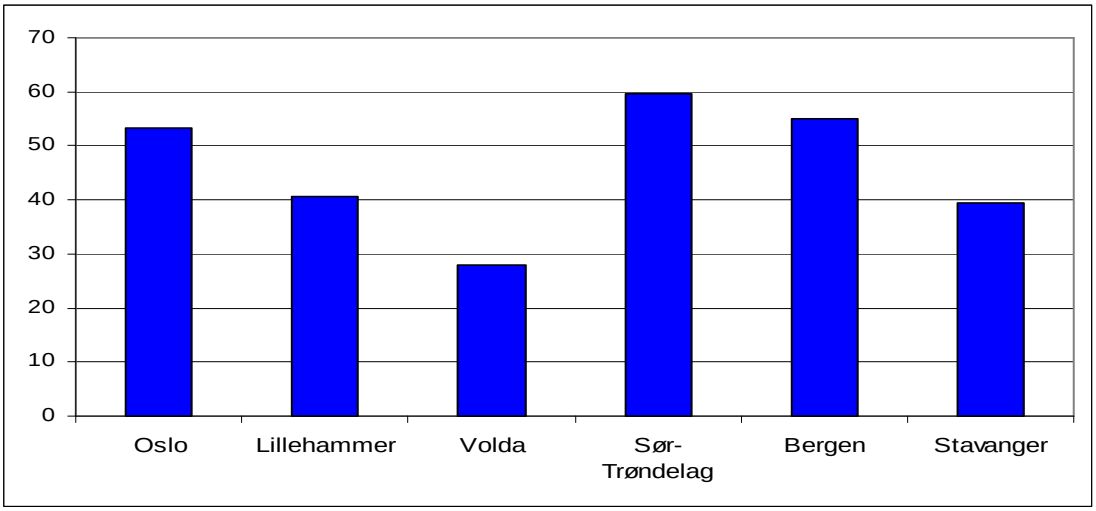
Kjikvadrat: 20,42, $p < 0,05$

Tidligere utdanning og yrkeserfaring

I figur 7 ser vi hvor stor andelen av sosionomstudentene på de ulike lærestedene som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på sosionomutdanningen. Blant studentene i Oslo er denne andelen i overkant av 50 prosent. Andelen Oslo-studenter med annen høyere utdanning er omtrent den samme som blant studentene i Sør-Trøndelag og Bergen, men den er mellom 20 og 10 prosentpoeng høyere enn blant studentene i Lillehammer, Volda og

Stavanger. Analyser viser at forskjellene mellom studentene på de ulike lærestedene i figur 7 opprettholdes selv om man bare ser på studenter som er 25 år eller yngre.

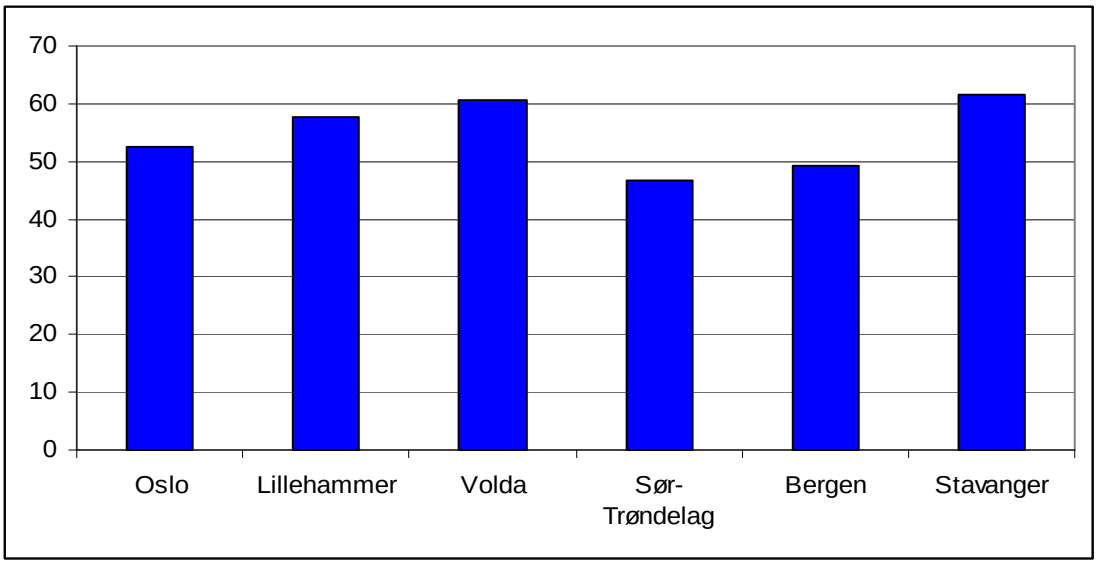
Figur 7: Andelen som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på sosionomutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat:17,55, p < 0,05

I figur 8 ser vi hvor stor andel av studentene på de ulike sosionomutdanningene som har vært yrkesaktive sammenhengende minst ett år før de begynte på nåværende studium. I overkant av 50 prosent av studentene i Oslo har slik yrkeserfaring fra tidligere. Kjikvadrattesten viser at det ikke er signifikante forskjeller mellom lærestedene i andelen studenter som har tidligere yrkeserfaring.

Figur 8: Andelen som har vært yrkesaktiv i minst ett år før de begynte på sosionomutdanningen blant studenten på de ulike lærestedene

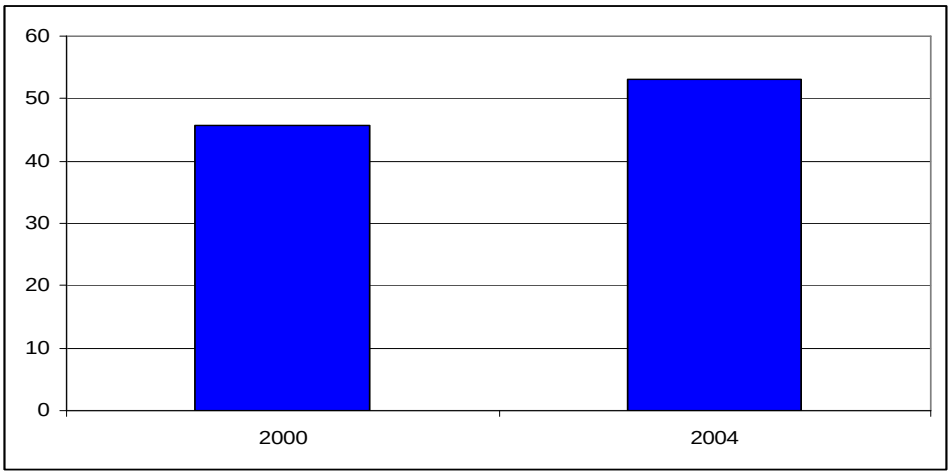

Kjikvadrat: 5,58, p > 0,05

Tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 9 og 10 sammenlignes andelen førsteårsstudenter på sosionomutdanningen i Oslo i 2004 som har tidligere utdanning og yrkeserfaring med tilsvarende andelen blant førsteårsstudentene i 2000.

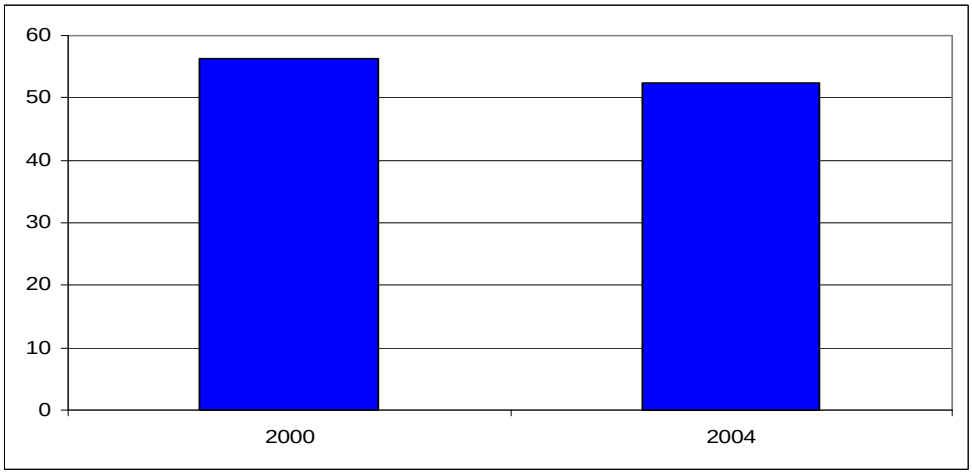
Figur 9: Andelen blant førsteårsstudentene på sosionomutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har tatt annen høyere utdanning

Kjikvadrat: 0,824, p > 0,05

Figur 9 viser at det ikke er en signifikant forskjell mellom hvor stor andel av førsteårsstudentene i Oslo i 2004 og 2000 som har tidligere yrkeserfaring.

Figur 10: Andelen blant førsteårsstudentene på sosionomutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år

Kjikvadrat:0,223, p > 0,05

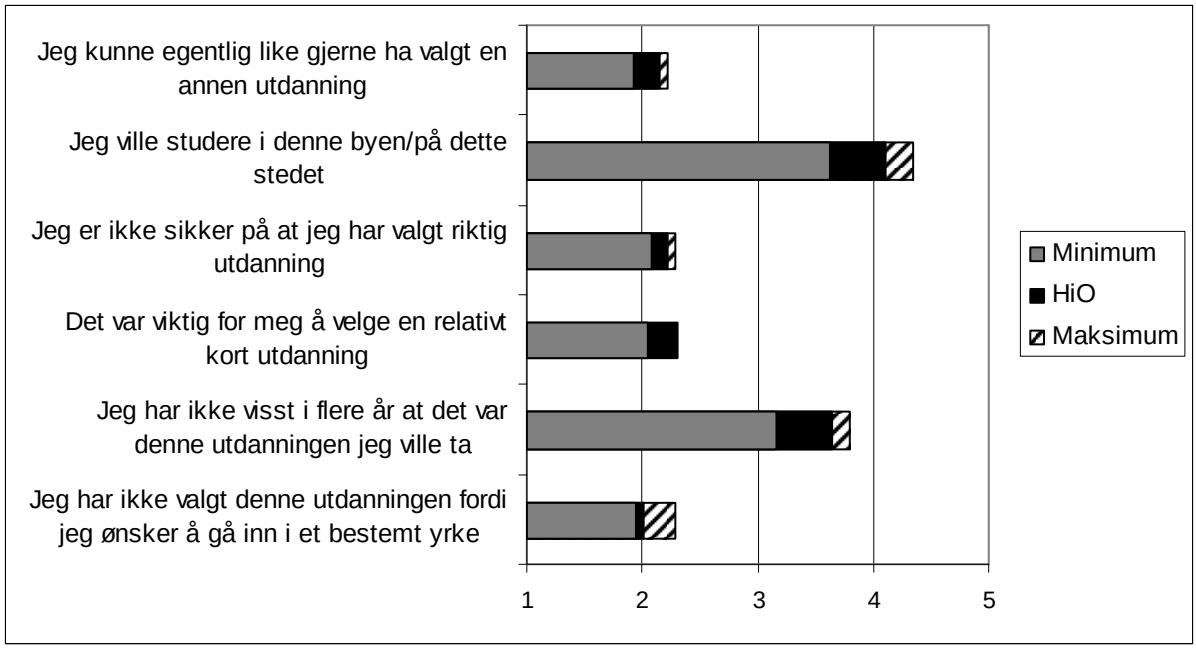
I figur 10 ser vi at det er en noe høyere andel av sosionomstudentene som begynte på Høgskolen i Oslo i 2000 som tidligere har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år

enn blant førsteårsstudentene i 2004. I likhet med i figur 9 er ikke forskjellen mellom 2000-kullet og 2004-kullet i figur 10 statistisk signifikant.

5.2. Utdanningsvalg

Figur 11 viser den gjennomsnittlige vurderingen av seks påstander knyttet til utdanningsvalg blant sosionomstudentene på de ulike lærestedene. Figuren viser gjennomsnittsverdien blant studentene i Oslo samt gjennomsnittsverdien blant studentene på lærestedet med laveste og høyeste gjennomsnittsverdi.

Figur 11: Gjennomsnittsanalyse for vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg blant studentene på de ulike sosionomutdanningene (1"Ikke i det hele tatt" til 5"I svært stor grad")

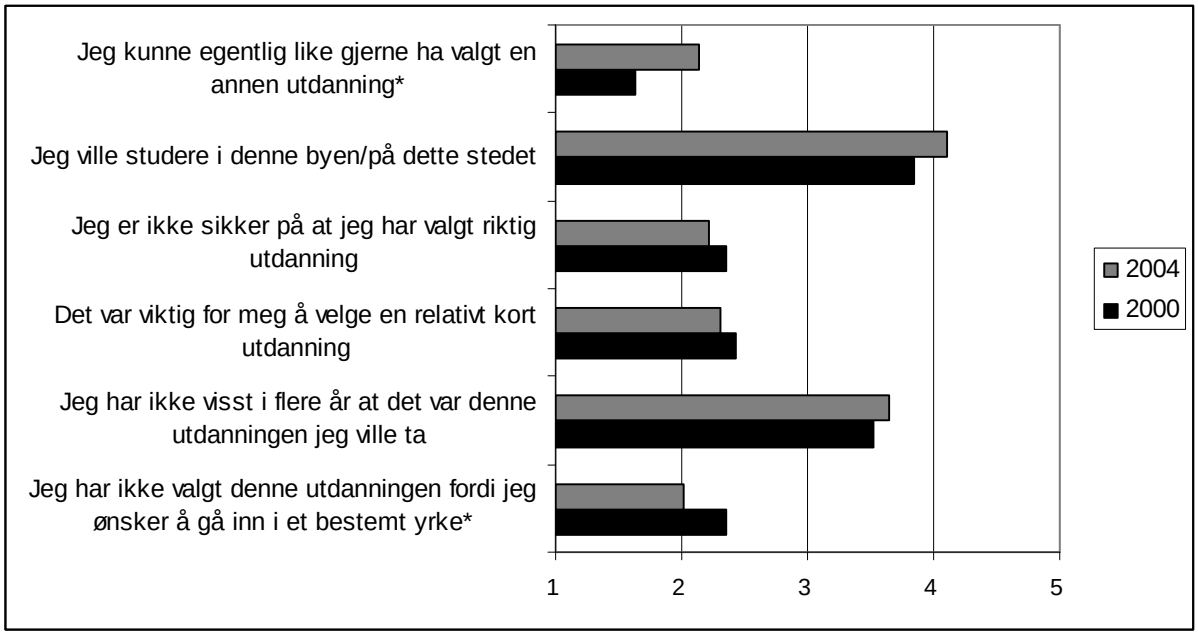

Gjennomsnittet i Oslo er ikke signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på noen andre læresteder

Hovedinntrykket i figur 11 er at sosionomstudentene i Oslo er relativt dedikerte og sikre på sitt eget utdanningsvalg, selv om de oppgir å ikke ha visst i flere år at det var sosionomutdanningen de skulle velge. Ellers ser vi at Oslo-studentene oppgir at ønsket om å studere i denne byen eller på dette stedet har vært viktig for deres utdanningsvalg. Sosionomstudentene i Oslo skiller seg ikke signifikant fra sosionomstudentene på de øvrige lærestedene på noen av påstandene i figur 11. Det er heller ikke signifikante forskjeller i studentens vurdering mellom de øvrige lærestedene, med unntak av studentene i Bergen som oppgir at ønsket om å studere i denne byen eller dette stedet passer bedre for deres utdanningsvalg enn studentene i Volda.

Vurdering av utdanningsvalg blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

Figur 12: Førsteårsstudentene på sosionomutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstander knyttet til utdanningsvalg (1"Ikke i det hele tatt"… 5"I svært stor grad")

*: Forskjellene mellom gjennomsnittet til førsteårsstudentene 2004 og 2000 er statistisk signifikant, $p < 0,05$.

I figur 12 sammenlignes Oslo-studentenes vurdering av de seks påstandene knyttet til utdanningsvalg blant de som begynte på sosionomutdanningen i 2004 og 2000. Forskjellene mellom studentene i 2004-kullet og studentene i 2000-kullet er små. Det er likevel en svak indikasjon på at studentene i 2004-kullet er mindre dedikerte enn studentene i 2000-kullet: 2004-studentene svarer i gjennomsnitt i noe større grad at de kunne valgt en annen utdanning, og i noe mindre grad at de ikke har valgt denne utdanningen fordi de ønsker å gå inn i et bestemt yrke enn førsteårsstudentene i 2000.

5.3. Studieadferd

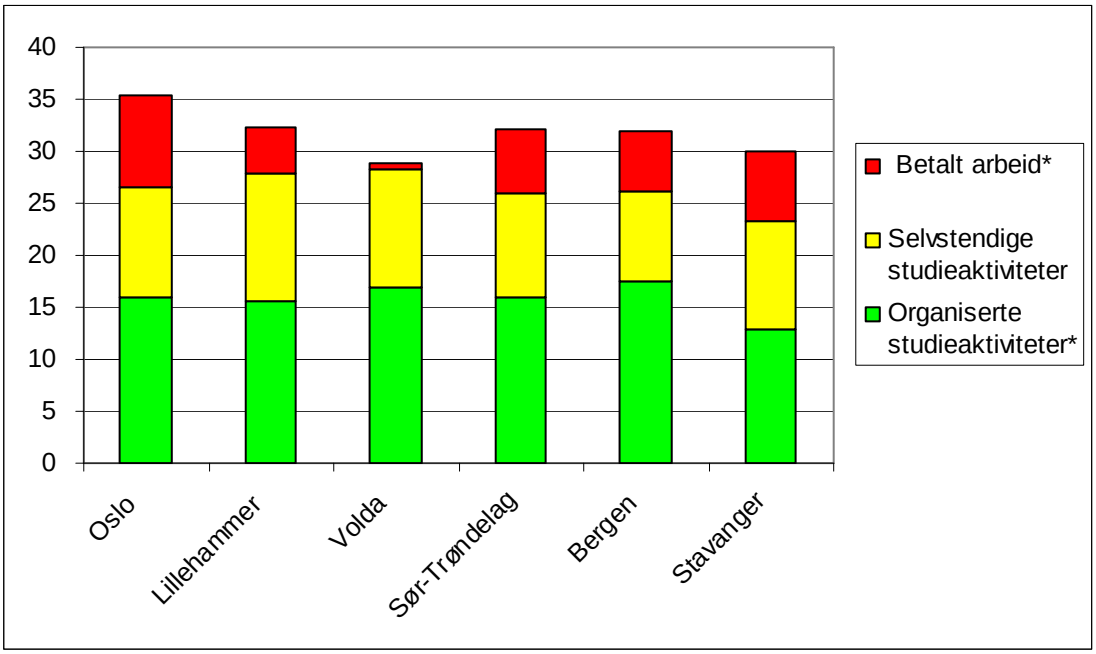
Studentenes studieadferd måles i denne rapporten på to måter. For det første ved å se på hvor mye tid studentene oppgir å bruke på studierelaterte aktiviteter og arbeid per uke, og for det andre ved å undersøke studentenes studiestrategier.

Tidsbruk

Figur 13 viser hvor mange timer sosionomstudentene på de ulike lærestedene bruker per uke på organiserte studieaktiviteter, selvstendige studieaktiviteter og betalt arbeid. Vi ser at

studentene i Oslo bruker i overkant av 15 timer i uka på organiserte studieaktiviteter, og omtrent 10 timer på selvstendige studieaktiviteter som oppgaveskriving og lesing. Videre viser figuren at Oslo-studentene i gjennomsnitt bruker i underkant av 10 timer per uke på betalt arbeid.

Figur 13: Gjennomsnittlig tidsbruk per uke blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere av de andre lærestedene

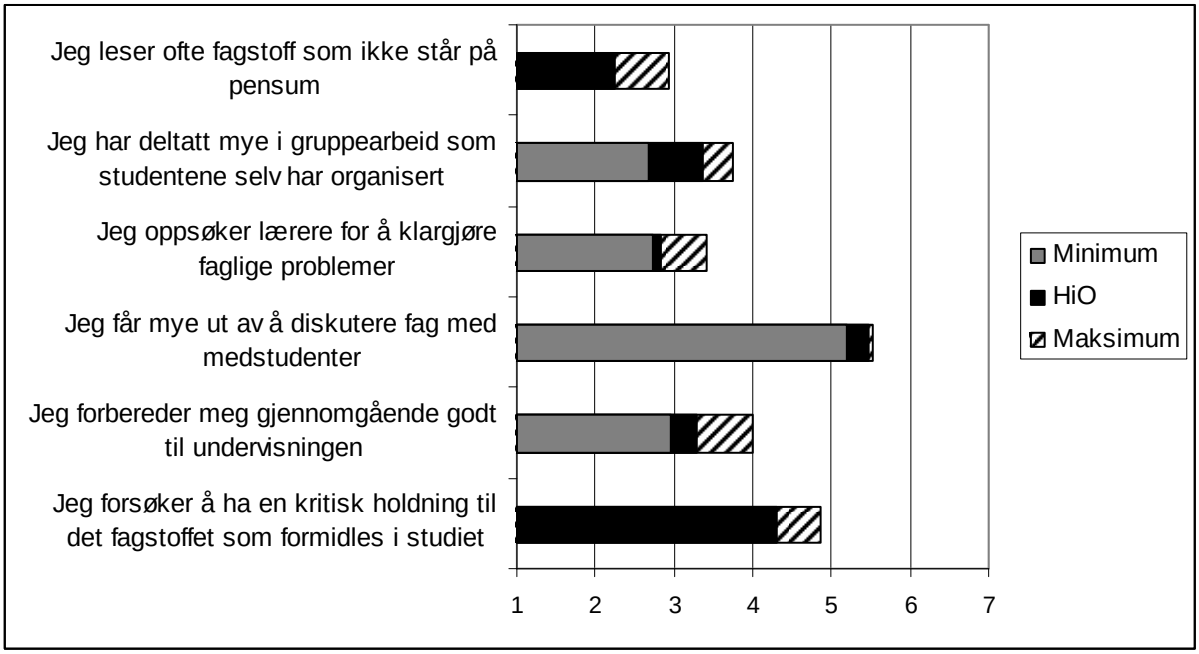
Sammenlignet med de andre lærestedene bruker Oslo-studentene omtrent like mye tid på organiserte og selvstendige studieaktiviteter som studentene på de øvrige sosionomutdanningene. Unntaket er studentene i Stavanger som bruker signifikant mindre tid på organiserte studieaktiviteter enn studentene på alle de andre lærestedene. Ellers bruker studentene i Oslo mer tid på betalt arbeid per uke enn studentene i Lillehammer og Volda. Studentene i Volda bruker signifikant mindre tid på betalt arbeid enn studentene på alle de andre lærestedene, unntatt studentene i Lillehammer. Til slutt ser vi i figur 13 at det er studentene i Oslo som til sammen bruker mest tid på de tre aktivitetene.

Studiestrategier

Studentene blir bedt om å vurdere ni påstander om hvordan de legger opp sitt arbeid i studiet på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I fremstillingen nedenfor er disse påstandene delt inn i to grupper, hvor den ene gruppen kan sies å være uttrykk for en

aktiv studiestrategi (figur 14) mens den andre gruppen måler i hvilken grad studentene har det som kalles en pensum- og eksamensorientert studiestrategi (figur 15).

Figur 14: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (Uenig) til 7 (Enig) av påstander som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

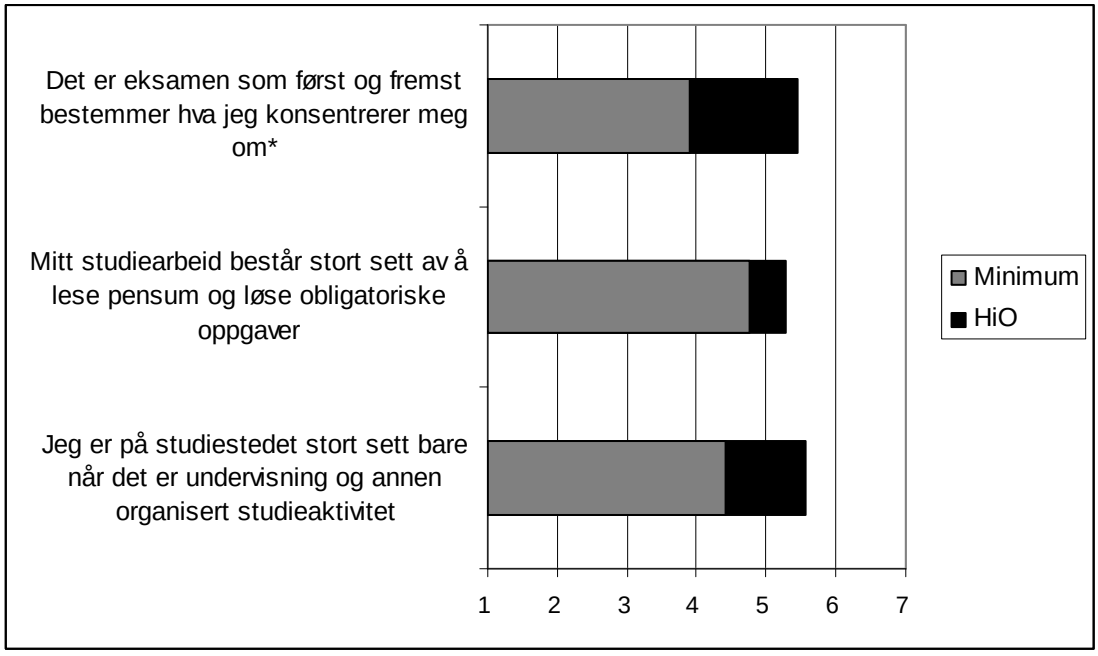

I figur 14 ser vi sosionomstudentenes vurdering av påstandene som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi. Figuren viser at studentene i Oslo i gjennomsnitt er "litt uenig" i de fleste påstandene om en aktiv studiestrategi. Unntakene er at Oslo-studentene er "nokså enig" i at de får mye ut av å diskutere fag med medstudenter, og at de er litt mer enig enn uenig i at de forsøker å ha en kritisk holdning til det fagstoffet som formidles i studiet. Gjennomsnittet blant sosionomstudentene i Oslo er ikke signifikant forskjellig fra gjennomsnittet blant studentene på noen av de andre lærestedene. Det er heller ikke signifikante forskjeller mellom studentene på noen av de øvrige lærestedene når vi ser på i hvilken grad de gir uttrykk for å legge opp en aktiv studiestrategi.

Figur 15 viser sosionomstudentenes gjennomsnittlige vurdering av tre påstander som uttrykker en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Vi ser at studentene i Oslo skårer mellom 5 og 6 på alle påstandene, noe som kan tolkes som at de i nokså stor grad gir uttrykk for å ha en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Selv om figuren kan gi inntrykk av at gjennomsnittet blant studentene i Oslo er høyere enn gjennomsnittet blant studentene på de øvrige lærestedene på alle påstandene i figur 15, viser signifikanstester at

forskjellen mellom Oslo og de øvrige lærestedene ikke er signifikant. Det eneste unntaket er studentene i Lillehammer som i gjennomsnitt oppgir å være mindre enig i at det er eksamen som først og fremst bestemmer hva de konsentrerer seg om enn studentene i Oslo. Studentene i Lillehammer er også mindre enig i denne påstanden enn studentene i Sør-Trøndelag og Stavanger.

Figur 15: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet i Lillehammer (minimumsverdien).

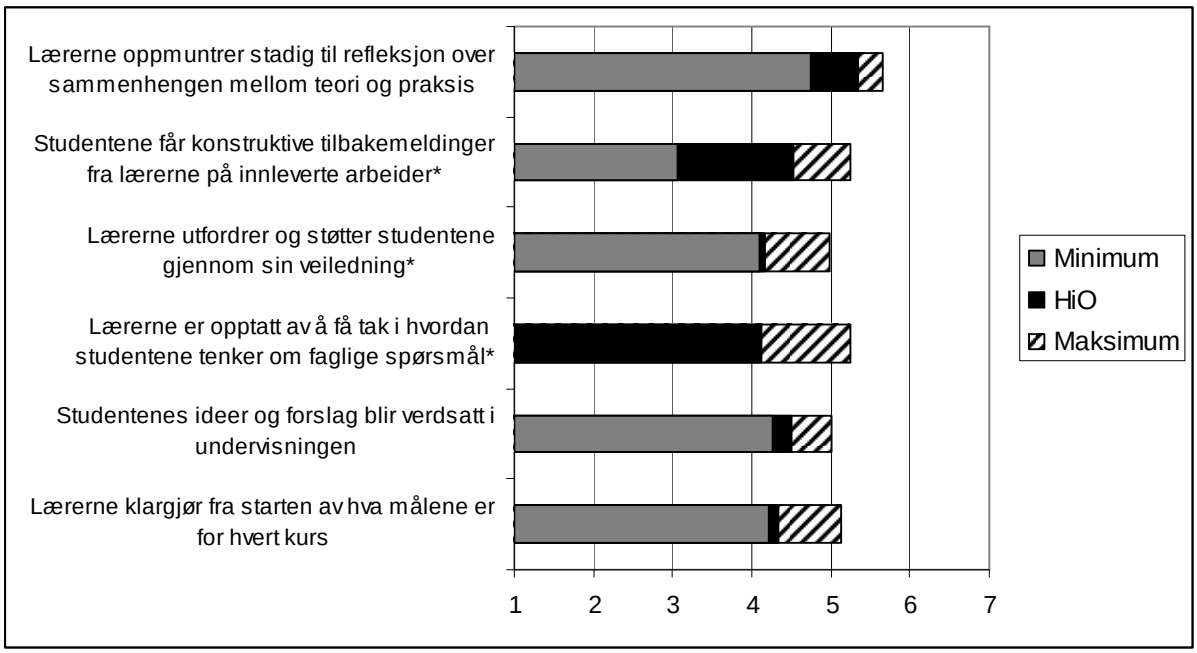
5.4. Vurdering av studiet og undervisningsopplegg

Studentenes vurdering av studiet og undervisningsopplegg består av sytten påstander. Studentene blir bedt om å vurdere disse påstandene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I fremstillingen nedenfor er de sytten påstandene organisert under tre overskrifter etter hvilket tema de omhandler.

Lærer – student relasjonen

Figur 16 viser den gjennomsnittlige vurderingen blant sosionomstudentene i Oslo, samt gjennomsnittsverdien blant studentene på lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi, på seks påstander om lærer – student relasjonen på studiet.

Figur 16: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom lærer og student på studiet blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett annet lærested, $p < 0,05$.

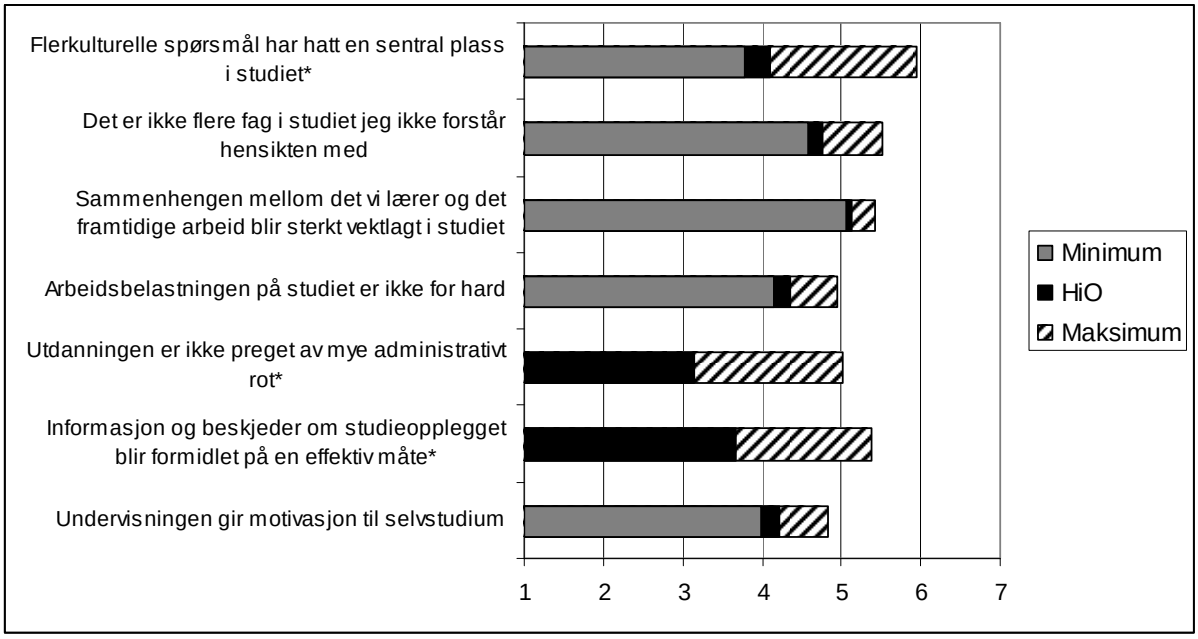
I figuren ser vi at studentene i Oslo har gjennomsnittsverdi mellom 4 og 5 på nesten alle påstandene. De kan men andre ord sies å fremstå som litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet. Unntaket er påstanden om at lærerne stadig oppmuntrer til refleksjon over sammenhengen mellom teori og praksis, hvor Oslo-studentene har ett gjennomsnitt tilsvarende at de er mellom "litt enig" og "nokså enig" i denne påstanden. Oslo-studentene fremstår generelt som like fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet som studentene på de øvrige lærestedene. Oslo-studentene oppgir likevel i gjennomsnitt å være mer enig enn studentene i Bergen i at de får konstruktive tilbakemeldinger fra lærerne på innleverte arbeide. Studentene i Oslo er mindre enig i at lærerne utfordrer og støtter studentene gjennom sin veiledning, og at lærerne er opptatt av å få tak i hvordan studentene tenker om faglige spørsmål, enn studentene i Stavanger. Det er ingen systematiske forskjeller mellom lærestedene i figur 16.

Studieorganisering

Figur 17 viser sosionomstudentenes vurdering av påstander som omhandler studieorganiseringen. Sosionomstudentene i Oslo er mest fornøyd med koblingen mellom teori og praksis på studiet, og minst fornøyd med administrering og formidlig av informasjon og beskjeder på studiet.

Oslo-studentene er i gjennomsnitt mindre enig i at utdanningen ikke er preget av mye administrativt rot enn studentene på alle de andre lærestedene, unntatt studentene i Bergen. Videre er studentene i Oslo mindre enig enn studentene i Stavanger i at informasjon og beskjeder om studieopplegget formidles på en effektiv måte, og de er mindre enig enn studentene i Volda i at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass på studiet. Studentene i Volda og Stavanger oppgir å være mer enig i at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass i studiet enn studentene på de fleste andre lærestedene. Kort oppsummert ser det ikke ut til at Oslo-studentene er blant de mest fornøyde med studieorganiseringen, men det er ikke noe annet lærested som skiller seg ut med å studenter som gjennomgående er mer fornøyd enn studentene i Oslo.

Figur 17: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om studieorganiseringen blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

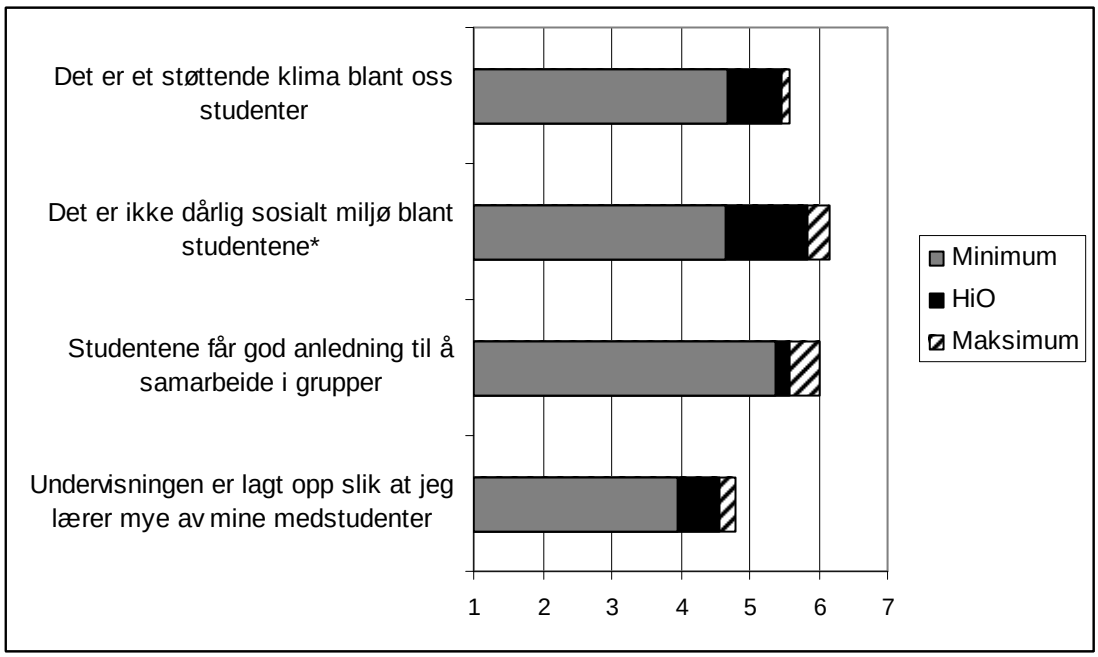

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

Student – student relasjonen

I figur 18 ser vi sosionomstudentenes vurdering av påstander knyttet til relasjonen mellom studentene på studiet. Generelt ser det ut til at sosionomstudentene i Oslo er nokså fornøyd med relasjonen mellom studentene på studiet. Vi ser også at studentene i Oslo verken er vesentlig mer eller mindre fornøyd enn studentene på de øvrige lærestedene. Det eneste unntaket er studentene i Sør-Trøndelag som er mindre fornøyd med det sosiale miljøet blant studentene enn studentene i Oslo og flere av de andre lærestedene.

Figur 18: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom studentene på studiet blant studentene på de ulike sosionomutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet i Sør-Trøndelag (minimumsverdi), $p < 0,05$.

5.5. Oppsummering

I dette kapittelet har vi sett at blant sosionomstudentene i Oslo er det 85 prosent kvinner, og at kvinneandelen er lavere blant studentene i Volda enn blant studentene på alle de andre lærestedene. Omtrent halvparten av Oslo-studentene er mellom 21 og 25 år, og 40 prosent er 26 år eller eldre, og det er ikke signifikante forskjeller mellom lærestedene i aldersfordelingen blant studentene. Analysene har vist at det er høyest andel av studentene som har foreldre med høyere utdanning blant studentene i Oslo. I analysene hvor vi så på andelen studenter som er gifte eller samboende, andelen studenter som har barn og bosituasjonen blant studentene fant vi ikke forskjeller mellom sosionomstudentene på de ulike lærestedene. Oslo-studentene har vist seg å ligge i øvre sjikt, sammenlignet med studentene på de øvrige lærestedene, i hvor stor andel som har tidligere erfaring fra høyere utdanning, mens det ikke var forskjeller mellom lærestedene når vi så på andelen med tidligere yrkeserfaring. Sammenligningen av sosionomstudentene i Oslo i 2004 og 2000 viste at det var små forskjeller mellom kullene i andelen studenter med tidligere utdanning og yrkeserfaring.

Analysene har vist at førsteårsstudentene på sosionomutdanningen i Oslo er relativt sikre på at de har valgt riktig utdanning. Oslo-studenten oppgir også at ønsket om å studere i denne byen og på dette stedet har vært viktig for deres utdanningsvalg, og at de ikke har visst i flere år at det var sosionomutdanningen de skulle velge. Sosionomstudentene i Oslo sitt syn på eget utdanningsvalg er ikke vesentlig forskjellig fra studentene på de andre lærestedene. Sammenligningen av sosionomstudentene i Oslo i 2004 og 2000 viste at det i liten grad har vært noen endring i studentenes syn på eget utdanningsvalg.

I dette kapittelet har vi sett at sosionomstudentene i Oslo bruker 15 timer i uken på organiserte studieaktiviteter, 10 timer på selvstendige studieaktiviteter og 10 timer på betalt arbeid. Sammenlagt bruker studentene i Oslo mest til på disse tre aktivitetene sammenlignet med studentene på de andre lærestedene, men det er få signifikante forskjeller mellom Høgskolen i Oslo og de andre lærestedene. Oslo-studentene gir generelt i begrenset grad uttrykk for å ha en aktiv studiestrategi, med unntak av at de er nokså enig i at de får mye ut av å diskutere fag med medstudenter, og at de er mer enig enn uenig i at de forsøker å ha en kritisk holdning til fagstoffet som formidles på studiet. Det er ingen forskjeller mellom lærestedene når vi ser på i hvilken grad studentene oppgir å ha en aktiv studiestrategi. Videre har vi sett at Oslo-studentene i nokså stor grad gir uttrykk for å ha en pensum- og eksamensorientert studiestrategi, men det er heller ikke her signifikante forskjeller mellom studentene i Oslo og studentene på de andre lærestedene.

Sosionomstudentene i Oslo kan gjennomgående sies å fremstå som litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet, og det er små forskjeller mellom studentene i Oslo og studentene på de andre lærestedene i deres vurdering av denne delen av studiet. Videre oppgir Oslo-studentene å være middels til litt over middels fornøyd med studieorganiseringen, med unntak av at de er noe mindre fornøyd med den administrative organiseringen ved studiet og effektiviteten i formidlingen av informasjon og beskjeder. Oslo-studentene er signifikant mindre fornøyd med de administrative sidene ved studiet enn studentene ved de andre lærestedene. På de øvrige påstandene fremstår studentene i Oslo verken som de mest eller minst fornøyde. Oslo-studentenes vurdering av påstander knyttet til relasjonen mellom studentene på studiet tyder på at de er nokså fornøyd med denne delen av studiet. Oslo-studenten er likevel ikke mer fornøyde med denne delen av studiet enn studentene ved de andre lærestedene.

6. BARNEVERNSPEDAGOGSTUDENTENE

I dette kapittelet skal vi studere førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen på Høgskolen i Oslo. Oslo-studentene vil i analysene sammenlignes med barnevernspedagogstudenter fra fem andre læresteder: Høgskolen i Volda, Høgskolen i Lillehammer, Høgskolen i Sør-Trøndelag, Universitetet i Stavanger og Høgskolen i Bodø. Tabell 1 viser fordelingen av barnevernspedagogstudenter på de ulike lærestedene.

Tabell 1: Fordelingen av barnevernspedagogstudenter på de ulike lærestedene

	Prosent	Antall
Oslo	22,3	78
Volda	11,5	40
Lillehammer	17,8	62
Sør-Trøndelag	21,5	75
Stavanger	19,5	68
Bodø	7,4	26
Total	100	349

6.1. Hvem er de?

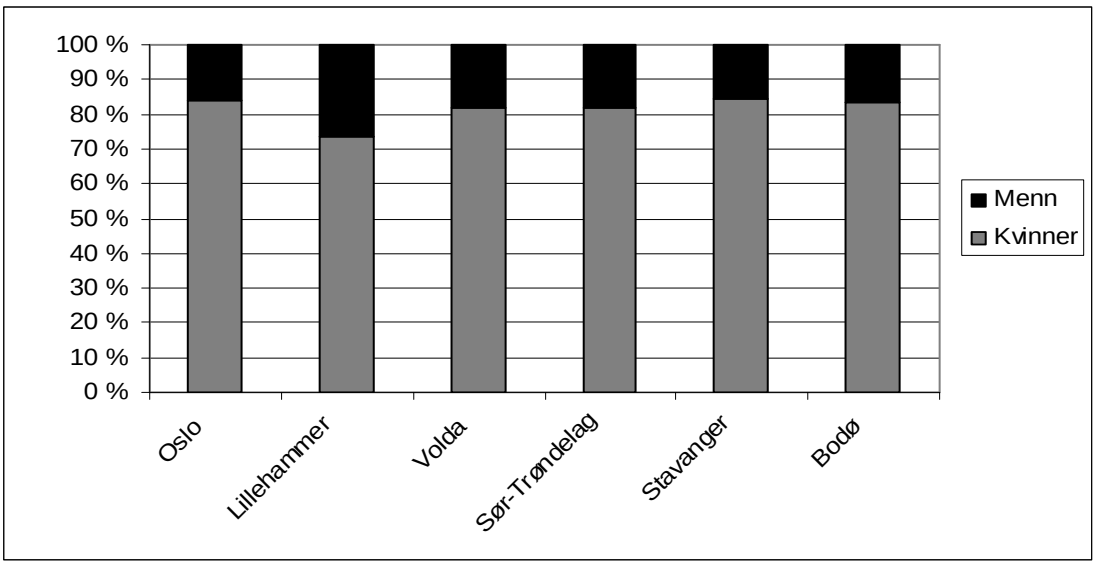
I denne delen skal vi se nærmere på hva som kjennetegner førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen på de ulike lærestedene i forhold til ulike bakgrunnsvariabler som kjønn og alder[5], hva slags utdanningsnivå foreldrene har, hvordan studentene bor og hvor mange av studentene som har barn.

Kjønn og alder

Figur 1 viser kjønnsfordelingen blant barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene. Vi ser at kvinneandelen blant Oslo-studentene er omtrent 85 prosent. Lillehammer skiller seg ut med å ha en noe lavere kvinneandel enn de andre lærestedene, men kjikvadrattesten viser at denne forskjellen ikke er signifikant.

[5] Fremstillingen av førsteårsstudentenes kjønn og alder baserer seg på registerdata, innhentet for alle førsteårsstudentene som begynte på barnevernspedagogutdanningen høsten 2004. Det vil si at kjønns- og aldersfordelingen blant barnevernspedagogstudentene som presenteres her også inkluderer studentene som ikke har svart på StudData-undersøkelsen.

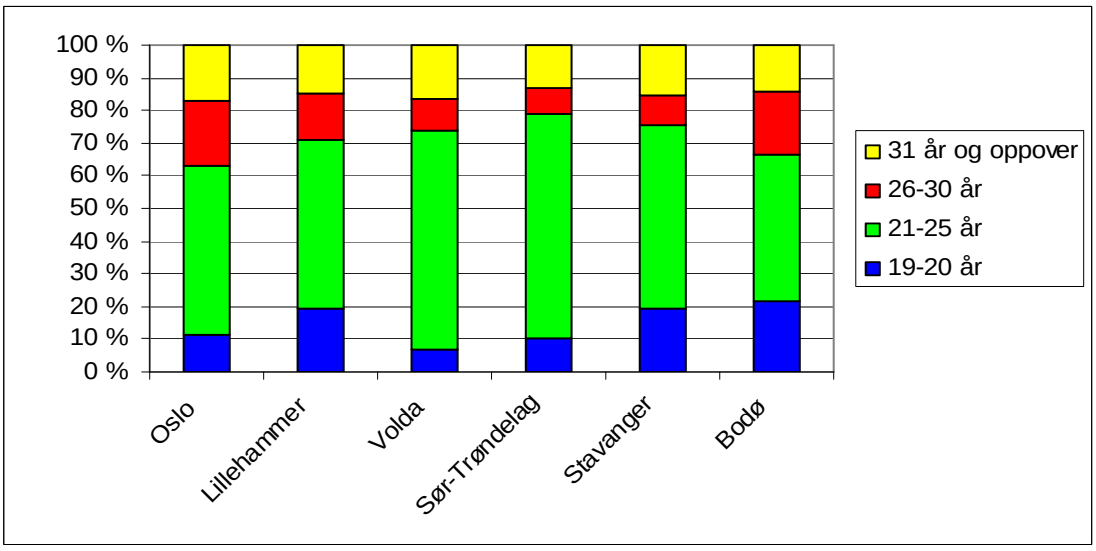
Figur 1: Kjønnsfordelingen blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

Kjikvadrat: 4,78, p > 0,05

I figur 2 ser vi aldersfordelingen blant barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene. Figuren viser at i overkant av 50 prosent av Oslo-studentene er mellom 21 og 25 år, 10 prosent er 19 til 20 år og 20 prosent av studentene plasserer seg i hver av de to eldste aldersgruppene. I følge figur 2 kan det synes som det er en høyere andel av sosionomstudentene i Oslo og Bodø som er eldre enn 25 år enn blant studentene på de øvrige lærestedene, men variasjonen mellom lærestedene er ikke statistisk signifikant.

Figur 2: Aldersfordelingen blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

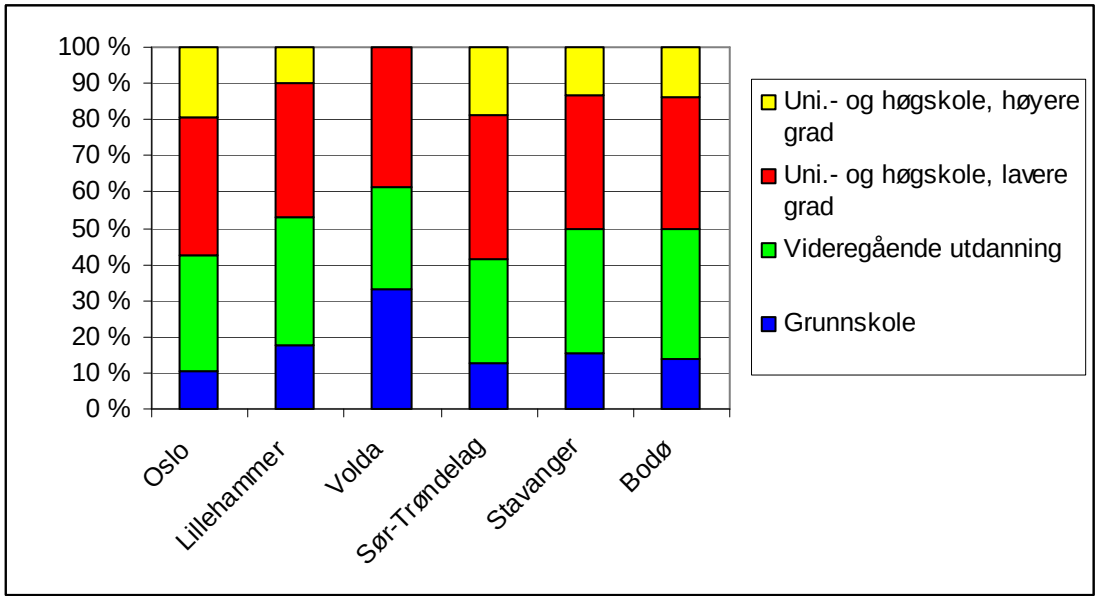

Kjikvadrat: 22,5, p > 0,05

Foreldrenes utdanningsnivå

Figur 3 viser hvilket utdanningsnivå foreldrene til barnevernspedagogstudentene har. I underkant av 60 prosent av studentene i Oslo har foreldre med høyere utdanning, 30 prosent har foreldre med videregående utdanning, mens 10 prosent har foreldre med grunnskoleutdanning. Resultatet av kjikvadrattesten viser at forskjellen mellom lærestedene ikke er statistisk signifikant.

Figur 3: Utdanningsnivået til foreldrene til studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

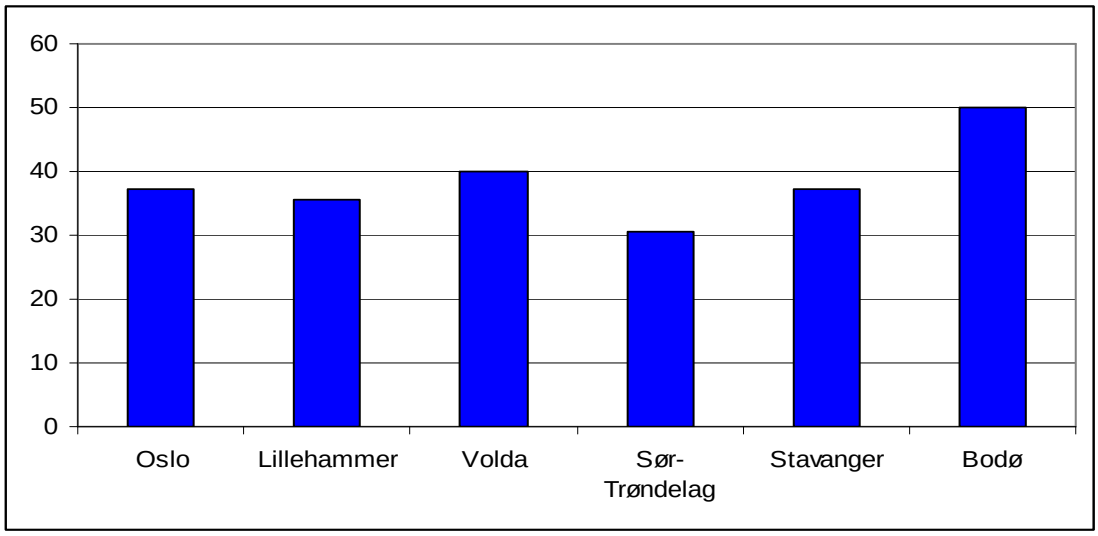

Kjikvadrat: 18,81, p > 0,05

Sivilstatus

I figur 4 ser vi hvor stor andel av barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene som er gift eller samboende. Denne andelen er i underkant av 40 prosent blant studentene i Oslo. På de øvrige lærestedene varierer andelen gifte eller samboende studenter mellom 30 prosent i Sør-Trøndelag til 50 prosent i Bodø, men kjikvadrattesten viser at variasjonen mellom lærestedene ikke er statistisk signifikant.

Figur 4: Andelen studenter som er gift eller samboende på de ulike barnevernspedagogutdanningene

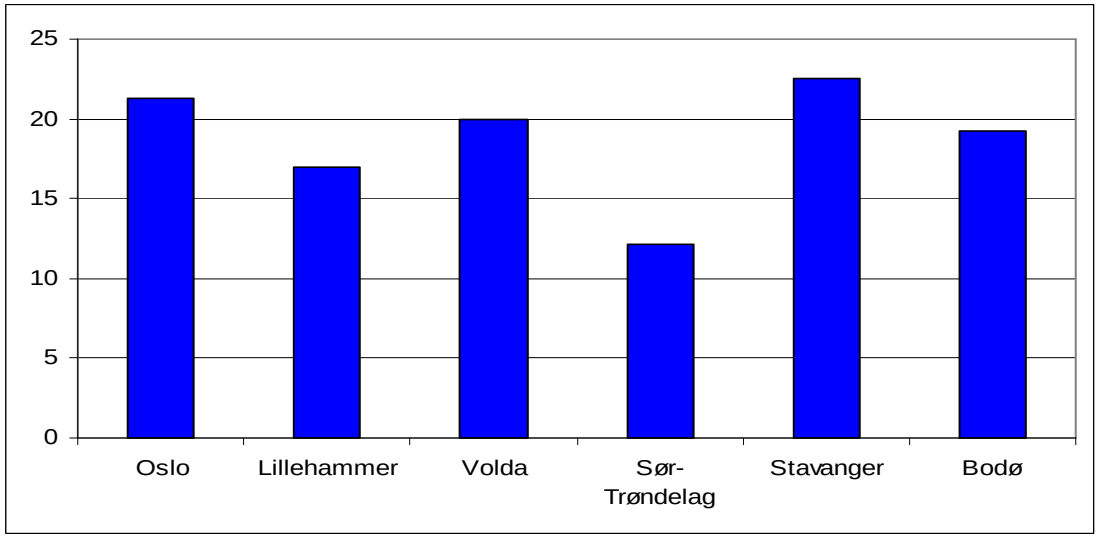

Kjkvadrat: 3,39, p > 0,05

Omsorgsansvar

Figur 5 viser hvor stor andel av barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene som har omsorgsansvar for barn. Vi ser at i overkant av 20 prosent av studentene i Oslo har barn. Det er ikke statistisk signifikante forskjeller mellom lærestedene når vi ser på hvor stor andel av studentene som har omsorgsansvar for barn.

Figur 5: Andelen studenter som har barn på de ulike barnevernspedagogutdanningene

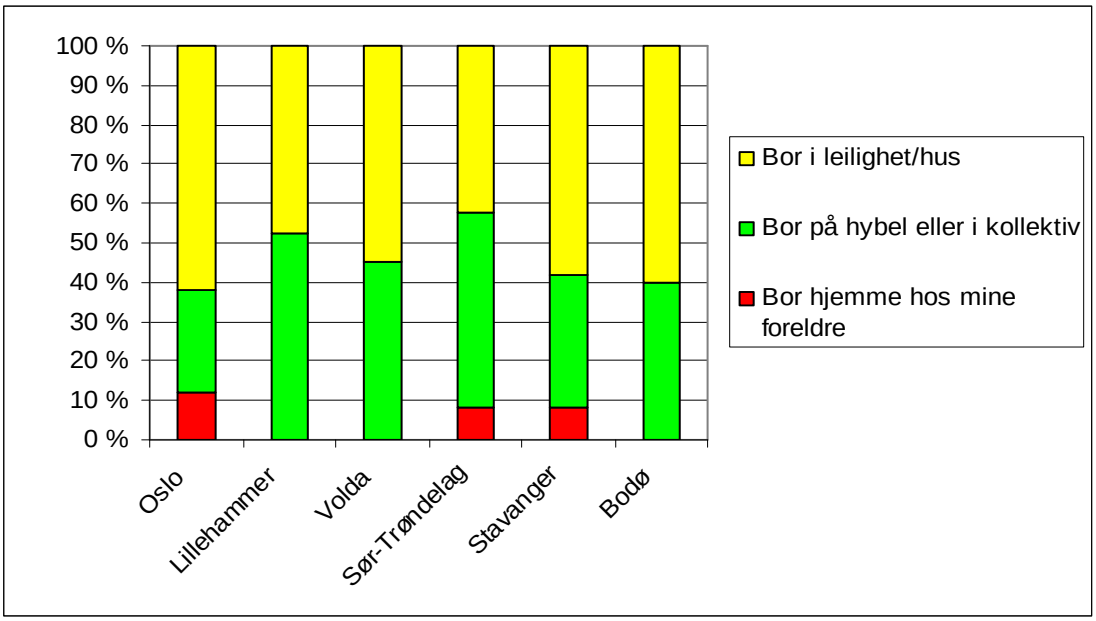

Kjikvadrat: 3,22, p > 0,05

Bosituasjon

I figur 6 ser vi hvordan barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene bor. Over halvparten av studentene i Oslo bor i leilighet eller hus, en fjerdedel bor på hybel eller i kollektiv og omtrent 15 prosent av Oslo-studentene bor hjemme hos foreldrene sine. Sammenlignet med studentene på de øvrige lærestedene er det en høyere andel av Oslo-studentene som bor hjemme og en lavere andel av Oslo-studentene som bor på hybel eller i kollektiv, enn blant studentene på de øvrige lærestedene[6].

Figur 6: Bosituasjon blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

Kjikvadrat: 25,10, p < 0,05

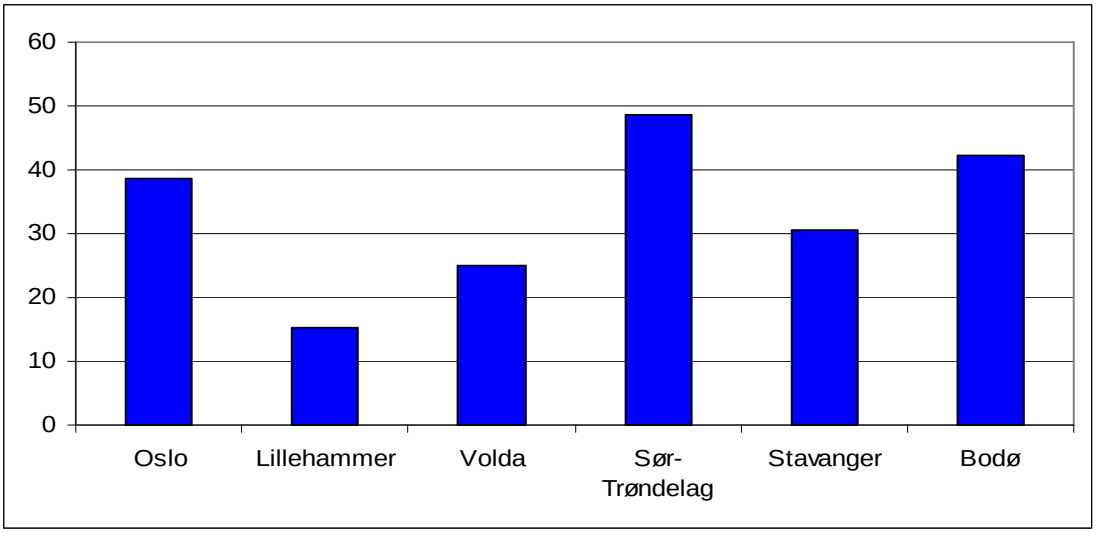
Tidligere utdanning og yrkeserfaring

Figur 7 viser hvor stor andel av barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på sin nåværende utdanning. Blant studentene i Oslo er denne andelen omtrent 40 prosent. Blant studentene i Sør-Trøndelag og Bodø er andelen som har tidligere utdanningserfaring noe høyere enn blant studentene i

[6] Forskjellen mellom Oslo og Stavanger og Bodø er ikke statistisk signifikant

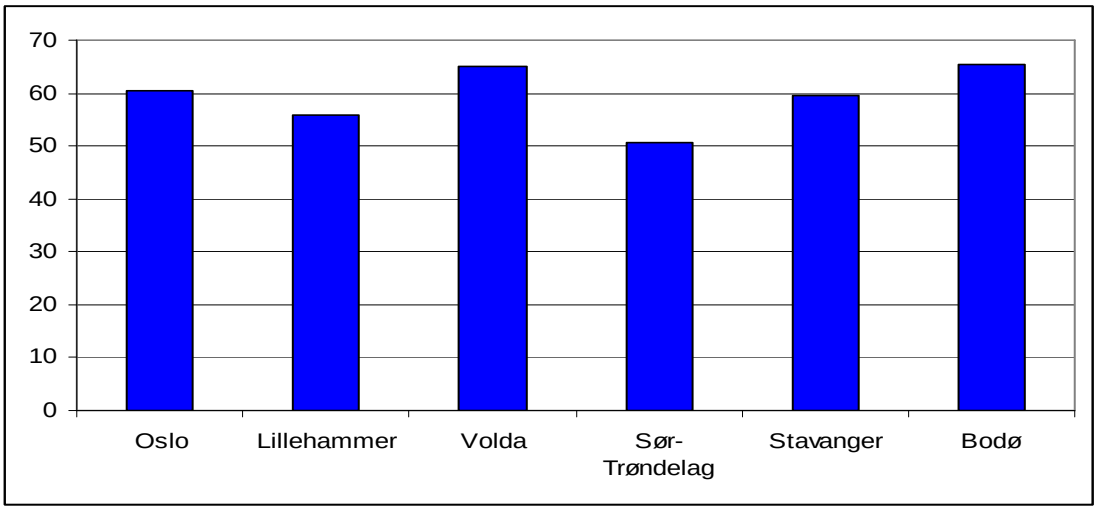
Oslo, mens den er lavere i Lillehammer, Volda og Stavanger[7]. Oslo er bare signifikant forskjellig fra Lillehammer.

Figur 7: Andelen som har tatt annen høyere utdanning før de begynte på barnevernspedagogutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat: 19,62, p < 0,05

Figur 8: Andelen som har vært yrkesaktiv i minst ett år før de begynte på barnevernspedagogutdanningen blant studentene på de ulike lærestedene

Kjikvadrat: 3,41, p > 0,05

I figur 8 ser vi andelen av barnevernspedagogstudentene som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år. Figuren viser at denne andelen er omtrent 60 prosent blant

[7] Forskjellene mellom lærestedene opprettholdes selv om man bare ser på studentene som er 25 år eller yngre.

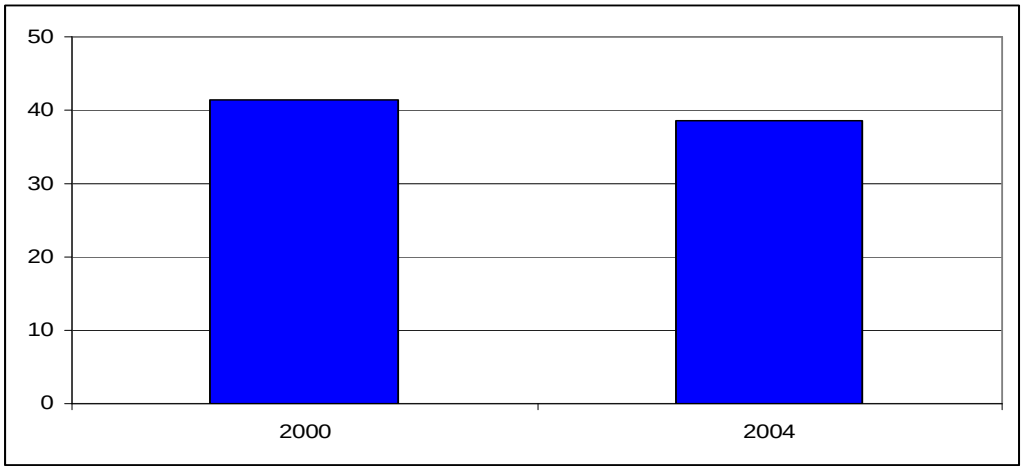
studentene i Oslo. Det er ingen signifikante forskjeller mellom lærestedene i andelen studenter med tidligere yrkeserfaring.

Tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

I figur 9 og 10 sammenlignes andelen som har tidligere utdanning og yrkeserfaring blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000.

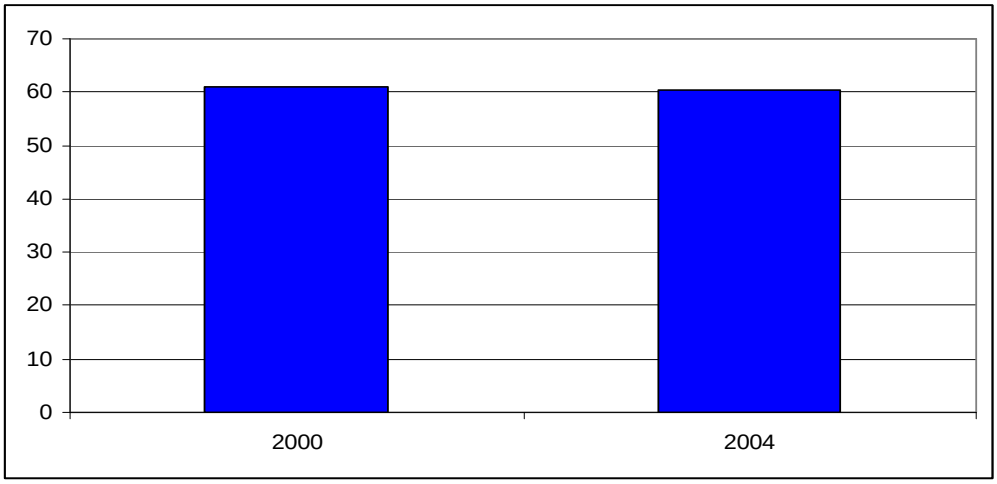
Figur 9 viser at både blant barnevernspedagogstudentene som begynte i Oslo i 2000 og de som begynte i 2004 hadde omtrent 40 prosent annen høyere utdanning fra tidligere.

Figur 9: Andelen blant førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har tatt annen høyere utdanning

Kjikvadrat: 0,115, p > 0,05

Figur 10: Andelen blant førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2000 og 2004 som har vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år

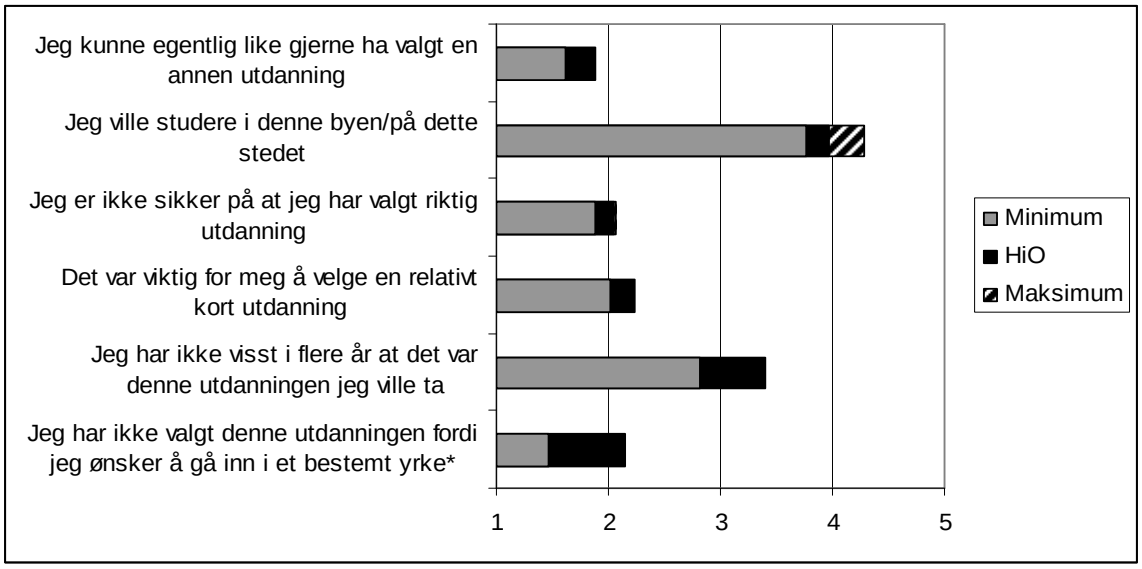
Kjikvadrat: 0,005, p > 0,05

Figur 10 viser hvor stor andel av førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen i Oslo i 2004 og 2000 som hadde vært yrkesaktive sammenhengende i minst ett år før de begynte på utdanningen. Vi ser at i begge kullene var andelen studenter med tidligere yrkeserfaring omtrent 60 prosent.

6.2. Utdanningsvalg

Figur 11 viser den gjennomsnittlige vurderingen av seks påstander knyttet til utdanningsvalg blant barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene. Figuren viser gjennomsnittsverdien til studentene i Oslo, samt gjennomsnittsverdien blant studentene på lærestedet med laveste og høyeste gjennomsnittsverdi.

Figur 11: Gjennomsnittsanalyse for vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene (1"Ikke i det hele tatt" til 5"I svært stor grad")

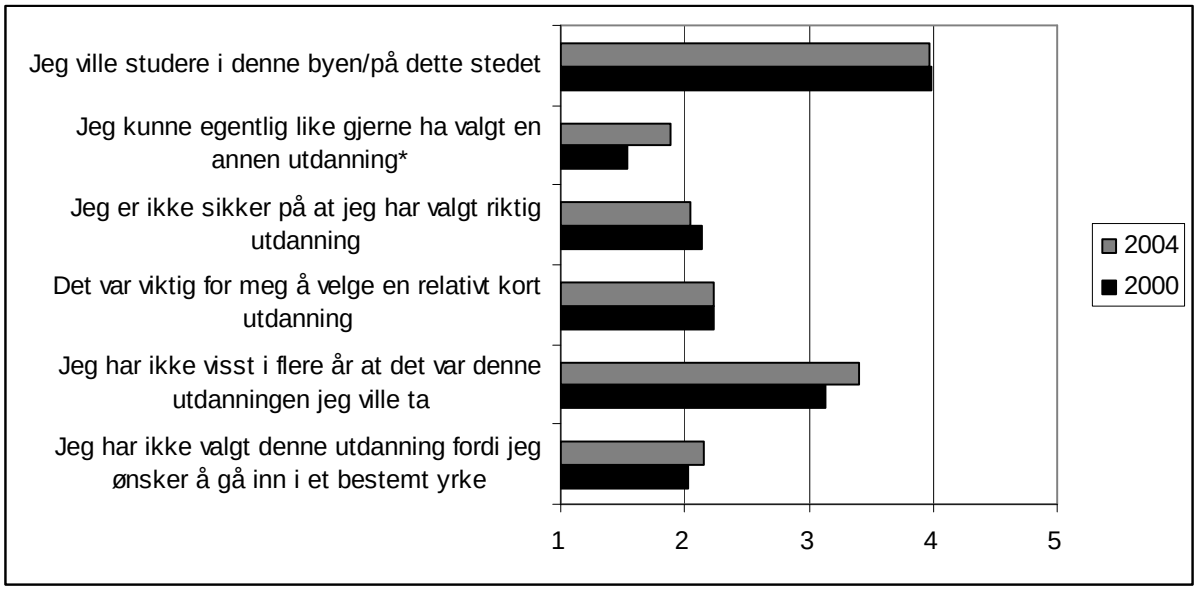
*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet i Bodø, $p < 0,05$.

Vi ser at studentene i Oslo i gjennomsnitt mener at påstanden om at de ville studere i denne byen eller på dette stedet passer best for deres utdanningsvalg. Figuren viser også at studentene i Oslo er mer enig enn uenig i påstanden om at de ikke har visst i flere år at det var barnevernspedagogutdanningen de ville ta. På de øvrige påstandene oppgir Oslo-studentene gjennomgående at disse i liten grad passer for deres utdanningsvalg, noe som betyr at barnevernspedagogstudentene i Oslo fremstår som relativt sikre og dedikerte i sitt utdanningsvalg. Selv om Oslo-studentene har den høyeste gjennomsnittsverdien på fem av de seks påstandene i figur 11, er ikke deres vurdering signifikant forskjellig fra vurderingen blant

studentene på de øvrige lærestedene. Det eneste unntaket er studentene i Bodø som er mindre enig enn Oslo-studentene i påstanden om at de ikke har valgt barnevernspedagogutdanningen fordi de ønsker å gå inn i et bestemt yrke. For øvrig er det ingen forskjeller mellom noen av lærestedene.

Vurdering av utdanningsvalg blant førsteårsstudentene i 2004 og 2000

Figur 12: Førsteårsstudentene på barnevernsutdanningen på Høgskolen i Oslo i 2004 og 2000 sin vurdering av påstander knyttet til utdanningsvalg (1"Ikke i det hele tatt"… 5"I svært stor grad")

*: Forskjellen mellom 2004 og 2000 er statistisk signifikant, $p < 0,05$

I figur 12 sammenlignes vurderingen av påstander knyttet til utdanningsvalg blant førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen i Oslo i 2004 og 2000. Studentene i 2004-kullet er litt mer enig enn studentene i 2000-kullet i at de like gjerne kunne ha valgt en annen utdanning. Ellers er det ingen forskjeller mellom de to kullenes vurdering av påstandene knyttet til utdanningsvalg.

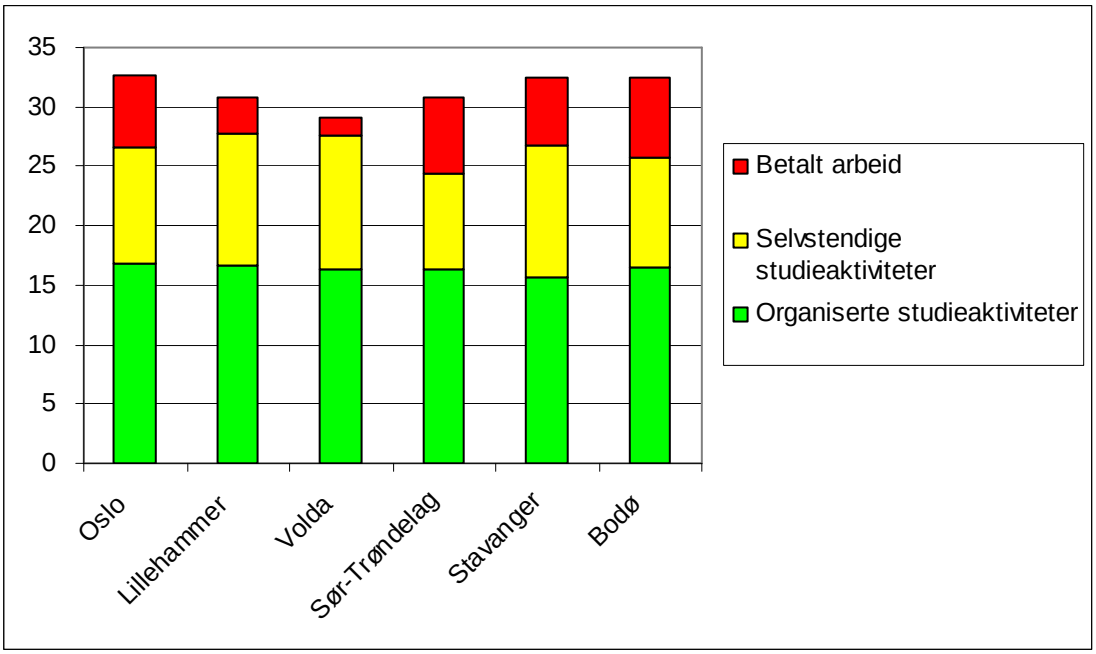
6.3. Studieadferd

Studentenes studieadferd måles i denne rapporten på to måter. For det første ved å undersøke hvor mye tid studentene oppgir å bruke på studierelaterte aktiviteter og arbeid per uke, og for det andre ved å se på hvilke studiestrategier studentene legger opp i sitt arbeid med studiene.

Tidsbruk

Figur 13 viser hvor mange timer per uke barnevernspedagogstudentene på de ulike lærestedene gjennomsnittlig bruker på betalt arbeid, selvstendige studieaktiviteter som lesing og oppgaveskriving og undervisning og andre organiserte studieaktiviteter.

Figur 13: Gjennomsnittlig tidsbruk per uke blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

Gjennomsnittet i Oslo er ikke signifikant fra gjennomsnittet på noen av de andre lærestedene

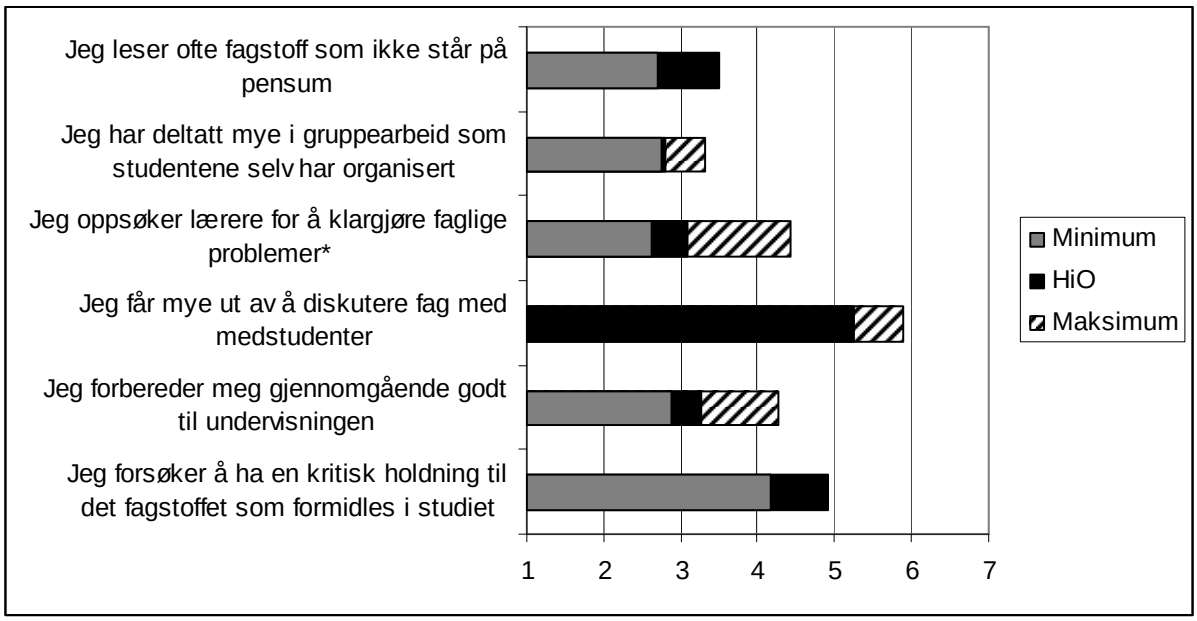
I figuren ser vi at barnevernspedagogstudentene i Oslo bruker i overkant av 15 timer per uke på organiserte studieaktiviteter, omtrent 10 timer på selvstendige studieaktiviteter og i overkant av 5 timer på betalt arbeid. Oslo-studentene bruker med andre ord 25 timer på studieaktiviteter per uke. Studentene i Oslo bruker omtrent like mye tid på hver av de tre aktivitetene i figur 13 som studenten på de øvrige lærestedene. Den eneste signifikante forskjellen mellom lærestedene er at studentene i Volda bruker mindre tid på betalt arbeid enn studentene i Sør-Trøndelag.

Studiestrategier

På spørsmål om studentenes studiestrategier blir studentene bedt om å vurdere ni påstander om hvordan de legger opp sitt arbeid i studiet på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I figurene nedenfor er disse påstandene organisert i to grupper: en gruppe som kan

sies å gi uttrykk for en aktiv studiestrategi (figur 14) og en gruppe som måler i hvilken grad studentene har det som kalles en pensum- og eksamensorientert studiestrategi (figur 15).

Figur 14: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (Uenig) til 7 (Enig) av påstander som gir uttrykk for en aktiv studiestrategi blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

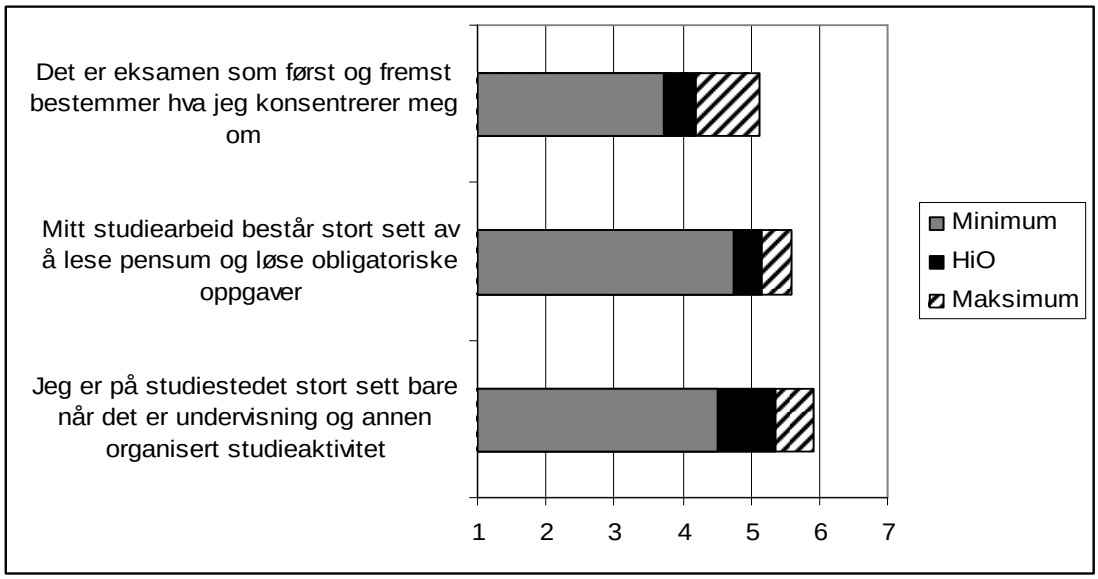

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittsverdien i Sør-Trøndelag

Figur 14 viser at studentene i Oslo generelt ikke i særlig grad har en aktiv studiestrategi, med unntak av at de oppgir at de får mye ut av å diskutere fag med medstudenter og at de forsøker å ha en kritisk holdning til fagstoffet som inngår i studiet. Analysene viser også at det ikke er signifikante forskjeller mellom lærestedene. Det eneste unntaket fra dette er studentene i Sør-Trøndelag som i gjennomsnitt er signifikant mer enig i påstanden "jeg oppsøker lærere for å klargjøre faglige problemer" enn studentene i Oslo.

Figur 15 viser barnevernspedagogstudentenes vurdering av tre påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Vi ser at studentene i Oslo verken er enig eller uenig i påstanden om at det er eksamen som først og fremst bestemmer hva de konsentrerer seg om, og at de oppgir å være litt enig i de to andre påstandene Oslo-studentene har verken en mer eller mindre pensum- og eksamensorientert studiestrategi enn studentene på de andre lærestedene.

Figur 15: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) av påstander som gir uttrykk for en pensum- og eksamensorientert studiestrategi blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

Gjennomsnittet i Oslo er ikke signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på noen av de andre lærestedene

6.4. Vurdering av studiet og undervisningsopplegg

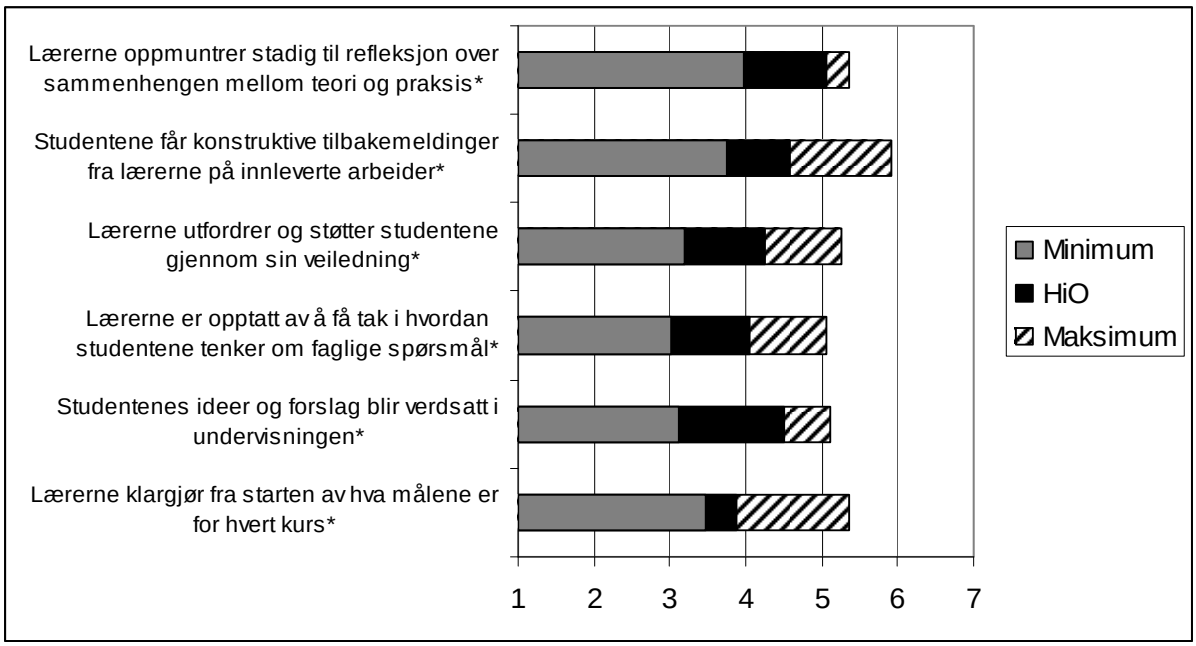
Studentenes vurdering av studiet og undervisningsopplegg består av sytten påstander. Studentene blir bedt om å vurdere disse påstandene på en sjupunktskala hvor 1 er "uenig" og 7 er "enig". I presentasjonen nedenfor er påstandene organisert i tre figurer etter hvilket tema de omhandler.

Lærer – student relasjonen

Figur 16 viser den gjennomsnittlige vurderingen blant barnevernspedagogstudentene i Oslo, samt lærestedet med høyeste og laveste gjennomsnittsverdi, på seks påstander som omhandler relasjonen mellom lærere og studenter på studiet.

I figur 16 ser vi at studentene i Oslo er mest enig i at lærerne stadig oppmuntrer til refleksjon over sammenhengen mellom teori og praksis, og minst enig i at lærerne klargjør hva målene for hvert kurs er fra starten av. Generelt synes det som studentene i Oslo er litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærere og studenter på studiet.

Figur 16: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom lærer og student på studiet blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

Videre ser vi at studentene i Oslo er signifikant forskjellig fra studentene på ett eller flere andre læresteder på samtlige påstander. Studentene i Sør-Trøndelag ser gjennomgående ut til å være noe mer fornøyde med relasjonen mellom lærer og student på studiet enn studentene i Oslo[8], mens studentene i Stavanger ser ut til å være noe mindre fornøyde enn studentene i Oslo[9].

Studieorganisering

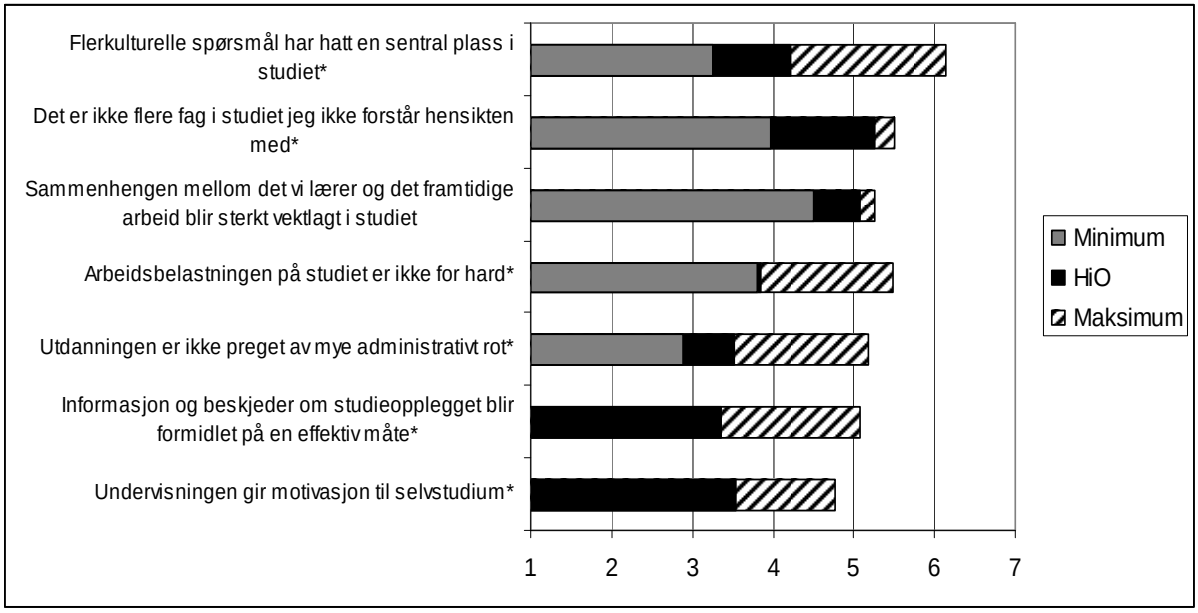
Figur 17 viser barnevernspedagogstudentenes vurdering av sju påstander knyttet til studieorganiseringen. Vi ser at studentene i Oslo i gjennomsnitt er mest enig i at de forstår hensikten med fagene på studiet, og at sammenhengen mellom det de lærer og det fremtidige arbeidet blir sterkt vektlagt i studiet. Studentene i Oslo er mer enig enn

[8] Studentene i Sør-Trøndelag har signifikant høyere gjennomsnittsverdi enn studentene i Oslo på fire av påstandene i figur 16.

[9] Studentene i Stavanger har signifikant lavere gjennomsnittsverdi enn studentene i Oslo på fire av påstandene i figur 16.

studentene i Bodø i påstanden om at de forstår hensikten med fagene i studiet. På påstanden om at flerkulturelle spørsmål har hatt en sentral plass i studiet er studentene i Oslo mindre enig enn studentene i Volda, som her har en signifikant høyere gjennomsnittsverdi enn studentene på alle de andre lærestedene.

Figur 17: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om studieorganiseringen blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdanningene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$

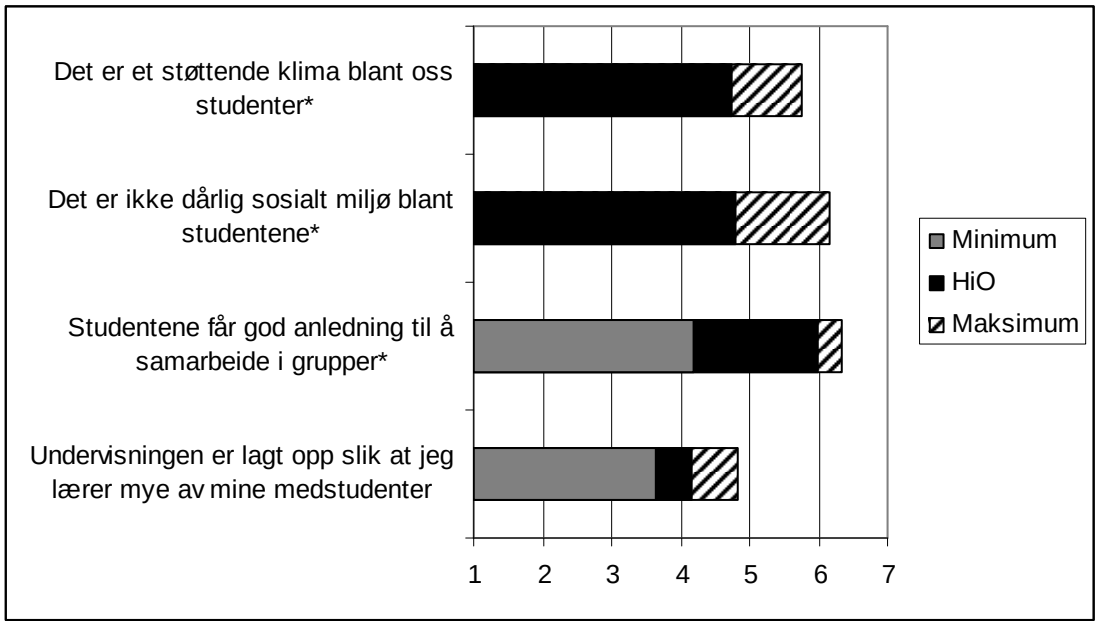
På fire av påstandene[10] i figur 17 er gjennomsnittet blant Oslo-studentene signifikant lavere enn gjennomsnittet blant studentene fra to til fire av de andre lærestedene. Dette indikerer at barneverspedagogstudentene i Oslo gjennomgående er noe mindre fornøyd med studieorganiseringen enn studentene på flere av de andre lærestedene, med unntak av den delen av studieorganiseringen som går på vektleggingen av sammenhengen mellom det de lærer i studiet og det fremtidige arbeidet og forståelsen av hensikten med fagene som inngår i barnevernspedagogstudiet.

[10] Dette gjelder følgende påstander: "Undervisningen gi motivasjon til selvstudium", "informasjon og beskjder om studieopplegget blir formidlet på en effektiv måte", "utdanningen er ikke preget av mye administrativt rot" og "arbeidsbelastningen på studiet er ikke for hard".

Student – student relasjonen

I figur 18 ser vi barnevernspedagogstudentenes vurdering av påstander knyttet til relasjonen mellom studentene på studiet. Figuren viser at studentene i Oslo i gjennomsnitt er mest enig i at studentene får god anledning til å samarbeide i grupper, og minst enig i at undervisningen er lagt opp slik at de lærer mye av sine medstudenter. Dette kan tyde på at gruppearbeid ikke nødvendigvis medfører at en lærer mye av sine medstudenter. Studentene i Stavanger oppgir å ha mindre anledning til å samarbeide i grupper enn studentene på alle de andre lærestedene, og de er mindre enig i at undervisningen er lagt opp slik at de lærer mye av sine medstudenter enn studentene i Lillehammer og Sør-Trøndelag.

Figur 18: Gjennomsnittlig vurdering fra 1 (uenig) til 7 (enig) på påstander om relasjonen mellom studentene på studiet blant studentene på de ulike barnevernspedagogutdannigene

*: Gjennomsnittet i Oslo er signifikant forskjellig fra gjennomsnittet på ett eller flere andre læresteder, $p < 0,05$.

Selv om studentene ved Høgskolen i Oslo ikke er misfornøyde med det sosiale miljøet blant studentene er de mindre fornøyde enn studentene ved andre læresteder. Både i påstanden om at det er et støttende klima blant studentene og at det ikke er dårlig sosialt miljø blant studentene er studentene i Oslo mindre enig enn studentene i Sør-Trøndelag. I tillegg er gjennomsnittsverdien blant Oslo-studentene lavere enn blant studentene i Volda og Lillehammer på påstanden om at det ikke er dårlig sosialt miljø blant studentene.

6.5. Oppsummering

I dette kapittelet har vi sett at barnevernspedagogstudentene i Oslo ikke skiller seg signifikant fra barnevernspedagogstudentene på de andre lærestedene når vi ser på kjønn, alder, foreldrenes utdanningsnivå, sivilstatus, omsorgsansvar og yrkeserfaring. Det har derimot vist seg at det er en høyere andel hjemmeboende, og en lavere andel som bor på hybel eller i kollektiv, blant barnevernspedagogstudentene i Oslo enn på flere av de andre lærestedene. Det er også en høyere andel som har annen høyere utdanning blant førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen i Oslo enn i Lillehammer. Sammenligningen av førsteårsstudentene på barnevernspedagogutdanningen i Oslo i 2004 og 2000 viste at det var en like stor andel som hadde tidligere utdanning og yrkeserfaring i de to kullene.

Analysene i dette kapittelet har vist at barnevernspedagogstudentene i Oslo er relativt dedikerte og sikre på sitt eget utdanningsvalg. De oppgir at ønsket om å studere i denne byen eller på dette stedet har vært viktig for deres utdanningsvalg, men de har i liten grad visst i flere år at det var barnevernspedagogutdanningen de ville velge. Oslo-studentenes syn på eget utdanningsvalg ser ut til å gjelde barnevernspedagogstudenter generelt, det er ingen forskjeller mellom lærestedene. En sammenligning av Oslo-studentene i 2004 og 2000 sitt syn på eget utdanningsvalg, viste at det var små forskjeller mellom studentene i de to kullene, men at studentene i 2004-kullet i noe større grad oppgir at de like gjerne kunne valgt en annen utdanning enn studentene i 2000-kullet.

Videre har vi i dette kapittelet sett at barnevernspedagogstudentene i Oslo bruker 15 timer i uken på organiserte studieaktiviteter, 15 timer i uken på selvstendige studieaktiviteter og 5 timer i uken på betalt arbeid. Det var ingen forskjeller mellom barnevernspedagogstudentene i Oslo og studentene på de øvrige lærestedene i tid brukt på hver av disse tre aktivitetene. Vi har også sett at Oslo-studentene ikke i særlig grad ser ut til å legge opp en aktiv studiestrategi, og at de i noe større grad gir uttrykk for å ha en pensum- og eksamensorientert studiestrategi. Det er ingen forskjell mellom lærestedene i barnevernspedagogstudentenes studiestrategi.

Barnevernspedagogstudentene i Oslo er litt over middels fornøyd med relasjonen mellom lærer og student på studiet. Her fremstår studentene i Sør-Trøndelag som noe mer fornøyd enn studentene på i Oslo, mens studentene i Stavanger fremstår som noe mindre fornøyd. I

forhold til tilfredshet med studieorganiseringen har vi sett at Oslo-studentene generelt fremstår som noe mindre fornøyd enn studentene på flere av de andre lærestedene. Det er to unntak fra dette. Det første unntaket er at Oslo-studentene er like enig i at sammenhengen mellom det de lærer og det fremtidige arbeidet blir sterkt vektlagt i studiet som studentene på alle de andre lærestedene. Det andre unntaket er at Oslo-studentene er mer enig i at de forstår hensikten med fagene i studiet enn studentene i Bodø, og ellers like enig i denne påstanden som studentene på de øvrige lærestedene. Til slutt har vi i dette kapittelet sett at selv om barnevernspedagogstudentene i Oslo er litt over middels fornøyd med det sosiale miljøet på studiet, og at de har den laveste gjennomsnittsverdien av studentene på alle lærestedene på de to påstandene som omhandler det sosiale miljøet blant studentene.

Vedlegg

Tabell V1: Svarprosent ved høgskolene/universitet med utdanninger

Høgskole/universitet og utdanning	Antall utsendte spørreskjema	Besvarte skjemaer	Svarprosent
Høgskolen i Bergen	**1300**	**1026**	**78,9**
Allmennlærerutdanningen	244	168	68,9
Allmennlærerutdanning, musikk	31	24	77,4
Førskolelærerutdanningen, inkl. kunstfag	188	157	83,5
Førskolelærerutdanning, kunstfag	36	33	91,7
Ergoterapeututdanningen	38	34	89,5
Fysioterapeututdanningen	72	60	83,3
Radiografutdanningen	56	52	92,9
Sosialt arbeid (sosionomutd.)	72	69	95,8
Vernepleierutdanningen	79	71	89,9
Sykepleierutdanningen	152	123	80,9
Bioingeniørutdanningen	33	32	97
Ingeniørutdanning, bygg	91	53	58,2
Ingeniørutdanning, elektronikk	41	30	73,2
Ingeniørutdanning, elkraft	35	26	74,3
Ingeniørutdanning, kjemi	17	13	76,5
Ingeniørutdanning, energiteknologi og elkraft	68	50	73,5
Ingeniørutdanning, allmenn maskin	43	31	72,1
Ingeniørutdanning, automatisering	39	26	66,7
Høgskolen i Bodø	**335**	**222**	**66,3**
Allmennlærerutdanning	81	54	66,7
Førskolelærerutdanning	48	27	56,3
Barnevernspedagogutdanning	36	26	72,2
Sykepleierutdanning	129	82	63,6
Journalistutdanning	41	33	80,5
Høgskolen i Lillehammer	**263**	**173**	**65,8**
Barnevernspedagogutdanning	87	62	71,3
Sosionomutdanning	98	66	67,3
Vernepleierutdanning	78	45	57,7
Høgskolen i Oslo	**1848**	**1385**	**73,9**
Allmennlærerutdanning	303	188	62
Faglærerutdanningen - fkh	56	47	83,9
Førskolelærerutdanning	198	141	71,2
Bibliotek- og informasjonsvitenskap	139	90	64,7
Journalistikkutdanning	71	40	56,3
Ergoterapeututdanning	71	70	98,6
Farmasøytutdanning (reseptarutd.)	65	38	58,5
Fysioterapeut-/mensendieckutdanning	139	133	95,7
Ortopediingeniørutdanning	12	12	100
Radiografutdanning	74	66	89,2
Sykepleierutdanning	439	341	77,7
Barnevernspedagogutdanning	84	78	92,9
Sosialt arbeid (sosionomutdanning)	132	80	60,6
Bioingeniørutdanning	64	61	93,8

Tabellen fortsetter på neste side

Universitetet i Stavanger	**652**	**428**	**65,6**
Allmennlærerutdanning	138	91	63
Førskolelærerutdanning	103	57	55,3
Journalistutdanning	24	16	66,7
Barnevernspedagogutdanning	98	68	69,4
Sosialarbeiderutd. (sosionom)	105	96	91,4
Sykepleierutdanning	184	100	54,3
Høgskolen i Sør-Trøndelag	**895**	**617**	**68,9**
Audiografutdanning	42	40	95,2
Barnevernspedagogutdanningen	75	75	100
Fysioterapeututdanningen	74	59	79,7
Sosionomutdanningen	88	77	87,5
Allmennlærerutdanningen	196	90	45,9
Radiografutdanningen	39	22	56,4
Bioingeniørutdanningen	63	43	68,3
Ingeniørutd., Bygg og miljø	75	57	76
Ingeniørutd., Elektro- og datateknikk	128	88	68,8
Ingeniørutd., Maskin	82	47	57,3
Ingeniørutd., Transport og logistikk	33	19	57,6
Høgskolen i Telemark	**61**	**38**	**62,3**
Faglærerutdanning	61	38	62,3
Høgskolen i Volda	**321**	**236**	**73,8**
Allmennlærerutdanning	96	57	59,4
Førskolelærerutdanning	54	47	87
Barnevernspedagogutdanning	50	40	80
Sosionomutdanning	59	45	76,3
Journalistutdanning	62	47	75,8
Høgskolen i Ålesund	**121**	**101**	**83,5**
Sykepleierutdanning	121	101	83,5